

EVANGYELYE Z-EPISZTOLAMI

Na

Sze Nedilye, i Szvétke

Szega léta

Z-popiszanum Mukum

GOSZPODINA NASSEGA
JĚSUSSA KRISTUSSA.

Na

Batrenye, i duhovnu hafzan

Szim pravověrnim Kerschenikóm
Horvaczkoga Naróda.

SOPRÓNI,

Stampana pri Antonu Szieszu 1806.

Blaseni, ki pošluffaju rics bosju, i nyu ob-
derlavaju. Sz. Luk. 11. d'li 28. v.

Na I. Nedilyu Advénta.

*Episztola Sz. Paul. Apóst. K-Rim. 13. dé-
li od 11. do 14. v.*

Bracha! Znano vam budi, daje jur ura od szna sze góri sztati; ar szeda je blise nasse szpaszenye, nego je bilo, kada szmo vérovati zacseli. Nóch je minula, â dan sze priblisava. Zato odhitimo déla skurine, ter obliczimo orusjé szvitloszti. Tako da po dnévi posteno livimo; ne va prigkozednom jilu, ter opijanyu; ne va mehki posztelya, ter necsisztochi; ne va vadi, ter zavidoszti: nego obliczite Goszpodina nassega Jéssusa Kristussa.

*Evangyelye Sz. Luk. 21. déli,
od 25. do. 33. v.*

Va onom vrimenu recse Jésus Ucsenikom szvojim: budu zlaménja na Szunczi, Miszeczi, i zvezdah, i na zemlyi traplenye naródov od zburkanya morszkie fume, i szlapi, da szahnuli budu lyudi od sztra-

ha, i csékanya onih, Kafze óte zgo-
 dati po fzem fzvitu; ar fze gibale
 budu kripószti nebeszke. I onda óte
 viditi Szina cslovicsanszfkoga doiti
 va oblakih z-velikum zmosnóschum,
 i fzvitolofchum. Kadafze pak ova
 pocsnu csiniti, onda fzprogleite, i
 podvignite glave vaffe; ar fze pri-
 blifava odkuplénje vaffe. I recsé
 nyim fzpódóbu: pogleite figovo, i
 fze fzadovo drivje. Kada jur fza-
 mo va pupke góni, znate, da je
 blizu létno vrime. Tako i vi, kada vi-
 dili budete fzah ovah csiniti; znaite,
 je blizu Kralyefztvo bósje. Sztanovi-
 to velim vam: néche preminuti ovó
 pokolénje, dokle fzah ovah nebudu
 ucsinyena. Nébo, i zemlya oche
 preminuti; ali moje ricsi néte pre-
 minuti.

Na II. Nedilyu Advénta.

*Epifzt. Sz. Paul. Apóst. k-Rim. 15. déli,
 od 4. do 13. v.*

Bracha! Sze, csagoder je pifzano, za
 nafs nauk je pifzano: da po fzterplé-
 nyu, i batrenya pifzma uffanye jimali bu-
 demo.

demo. Bóg pak szterplénya, i batrenya dai vam, da jednako med szobum od Jé-
suffa Kristuffa miszlili budete. Da szlosno z-jednimi uzti dicsili budete Bóga, i
Otcza Gofzpodina naffega Jé-suffa Kristuf-
la. Zato prijimlyite jedan drugoga, kot
je i Kristus vasz prijel na diku bósju; ar
ja vam velim: da je Jé-sus Kristus szlus-
benik bil obrizóvanya zarad jisztine bós-
je na potverdjenye obechanya, kó szta-
rim Otczem ucsinyeno biffé. Da Pógani
Bóga zbog milofzerdnofzti dicsili budu,
kot je pifzano: i zato chu dicsiti tébe
Gofzpodine! med Pógani, i szpivati Jime
tvoje. I opet govóri: vezelitesze Póga-
ni z-lyucztvom nyigóvim. I zopet: hva-
lite Gofzpodina fzi Pógani, i dicsite nye-
ga fzi Naródi. I zopet Izaias govóri:
bude kóren Jefze, i kifze góri fztane na
ladanye Póganov, va nyega fze óte Pó-
gani uffati. Bóg pak uffanya napuni vasz
iz szim vezélyem, i mirom va véri: da
obilnofzt jimali budete va uffanyu, i kri-
pofzti Duha fzvétoga.

*Evangyelye Sz. Matth. 11. déli,
od 2. do 10. v.*

Va onom vrimenu: kadabi Jivan va
uzi csul bil csinyénnya Kristuf-
seva,

seva, pozljal je dva od Ucsenikov izvojih, i recsé nyemu: tiszili on, ki jima priti; ali jimamo na drugoga csékati? I odgovorechi Jésus recsé nyim: poite, ter povite Jivanu, ka jeszte csuli, i vidili. Szlipi vidu, fantavi hódu, gubavifze osci-ichavaju, gluhi csuju, mertvi fze góri sztaju, i ubógim fze Evangye-lye nazvischuje; i blasen je szaki, kifze neszpacsi nad manum. Kada-bi pak oni odifšli, pócsel je Jésus k-lyuczttvu od Jivana govoriti: csa jeszte van ifšli glédati va pufztinu? Rogóz, koga véter szimo tamo pre-miche? Ali csa jeszte van ifšli glé-dati? Cslovika z-mehkum pratesum oblicsenoga? Nut, ki mehku prates nósziju, jeszte va hisah Kralyevsz-kih. Ali csa jeszte van ifšli gléda-ti? Próróka? Velim vam: vech, ne-go Próróka. Ar ov je on, od koga pifzano sztoji: nut ovo ja falyem An-gyela mojéga pred liczem tvojim, ki che pripraviti put tvoi pred to-bum.

Na III. Nedilyu Advénta.

Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Filipian. 4. déli, od 4. do 7. v.

Bracha! Veszelitefze va Gofzpodinu fzagdar, zopet velim: vezelitefze. Vasse tiho fivlenye neka fzim lyudem znano bude; ar Gofzpodin je blizu. Za nistar fze prévech nefzkerbite; nego da vasse profsnye va fzakoi molitvi, i proszényu iz zahvalnoschum Bógu znane budu. I mir bósji, ki nadsztaje fzaki razum, neka ocsuva fzercza vassa, i rozumlyivoszt vassu va Jéfussu Kristussu Gofzpodinu nassemu.

Evangyelye Sz. Jivan. 1. déli, od 19. do 29. v.

Va onom vrimenu: poszlalifzu z-Sidovi iz Jerufalema Pope, ter Levite k-Jivanu, dabiga opitali, do fzi ti? I obfztal je, i ni tajal, i obfztal je: ja nizam Kristus. I opitasse nyega: do fzi ada? Elias? I recsé: nizam. Alifzi Prórók? I odgovóri: ne. Rekossé pak nyemu: do fzi, da odgovor donefzémó onim, kifzu nafz poszlali: csa fzám do te-

be derfís? I recsé: ja ízam glasz kricsechéga va pufztini: ravnaite put Gofzpodinov, kot je rekal Izaias Prórók. I ki pofzlani biffu bilifzu Farizeufli. I opitajuga govorechi nyemu: zacs pak kerfztis, ako ti Kriftus nifzi, niti Elias, niti Prórók? Odgovóri nyim Jivan goveréchi: ja kerfztim z-vodum; ali opofzred med vami íztoji, koga vi neznate; on je, kiche za manum doiti, ki je pred manum, komu ja nifzam vridan razvézati reménya obutelya nyigóvoga. Ova íefzu va Bethanii ucsinyena prik Jordana, kadi je Jivan kerfztíl.

Na IV. Nedilyu Advénta,

I. *Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Korin. 4. déli, od 1. do 5. v.*

Bracha! Tako nafz neka ízaki cslovik proftimava, kako ízlusbenike Kriftufseve, i razdilitelye ízkrovnofztih bósjih. Ovdifze ada med razdilitelyih ífíche, da íze ki véran naide. Ja pak zato naimanye hajam, ali od vafz, ali od dnéva cslovicsanfzkoga ízudjen budem: ali i ja
mene

mene szamóga neszudim. Nistar do mene neznam; ali zbog toga pravicsan niszam. Ki pak méne szudi, je Gofzpodin. Zato neszudite pred vrimenom, dokle nepride Gofzpodin, kiche i ono na vidilo pokazati, csa je va skurini ucsinyeno, i ocsitovati nakanenya fzercezev; i onda che szaki hvalu od Boga jimati.

Evangyelye Sz. Luk. 3. déli,
od 1. do 6. v.

Va petnaifztom léti Tiberiussa Cze-
 izara, kada Poncius Pilatus
 Poglavnik biffé Judee, Herodes Po-
 glavar Galilee, à Filip Brat nyigov
 Ladavacz Ituree, i Trakonitiffa der-
 sanya, Lizanias pak Herczeg Abili-
 ne, pod Annassem, ter Kaifassem
 Poglavnikih popovszkih: ucsinyena
 biffé rics Gofzpodinova zverhu Ji-
 vana Szina Zakariaffa va pufztini.
 I doide va fze dersanye okolo Jor-
 dana pródikujuch Kerfzt na odpu-
 fchévanye grihov. Kot je pifzano
 va Knyigi ricsih Izaiassa Próróka:
 glafz kricséchéga va pufztini; pri-
 pravlyaite put Gofzpodinov, ravnai-

te fztaze nyigóve: fzaka dolina oche
 nafzipana, i fzaki brig, i brifich po-
 ravnan biti: csa je gerbavo, oche
 zravnano, i csa je hergavo na ravne
 pute biti. I fzaki cslovik bude vi-
 dil Zvelicsitelya bósjega.

**Na dan Narodjénja Kristuf-
 fevoga.**

*Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Titus. 2. dé-
 li, od 11. do 15. v.*

Predragi! Izkazala fze je milofzt bósja
 Szpafzitelya naflega fzim lyudem, ka
 nafz ucsi; da odpovimo zlóchi, i fzvít-
 fzkoi nafzladnofzti, ter pak trizno, pra-
 vicfno, i pobósno fivimo na ovom fzvi-
 tu, csekajuchi na blaseno uffanye, i pri-
 hód fzlave velikoga Bóga, i Szpafzitelya
 naflega Jéfuffa Kristuffa. Ki je fzamóga
 fzebe za nafz dal, dabi nafz ofzlobodil od
 fze grihote, i ocsifchene fzebi zaprétno lyu-
 cztvo ucsinil, kófze terfzi za dobrimi
 déli. Ovo govori, i opominai va Jéfuffu
 Kristuffu Gofzpodinu naflemu.

*Evangyelye Sz. Luk. 2. déli,
 od 1. do 14. v.*

Va onom vrimenu: izaide zapovid od
 Czezfara Augufztuffa, dabi fze po-
 pízal

piszal vasz szvit. Ovó pervo popiszó-
vanye biffe ucsinyeno od Czirina Po-
glavara Szirianfzkoga. Zato jeszu fzi
ifslifzaki va szvoi varofs, dabifze po-
piszali. Ifsal je pak i Josef od Galilee iz
Nazaretha varóffa va Judeu góri va va-
rofs Davidov, kifze zove Bethlehem;
pokidób on iz hife, i pokolénnya Davi-
dovoga biffe. Dabifze zapiszal z-Ma-
rium zarucsenum fzebi senum, ka no-
fzécha biffe. Pripetilo fze je pak, kada-
bi onde bili, daszu fze szpunili dnévi,
dabi porodila. I porodila je Szina szvo-
jéga pervorodjenoga, obvilaga z-ple-
niczami, i polofila va Jaszle; ar ni bilo
drugdi mefzta va sztani za nye. I biffu
pafztiri ókolo onoga derfanya virofz-
tujuchi, i csuvajuchi v-nochi csrédu
szvoju. I nut Angyel Gofzpodinov
sztasse polag nyih, i obfzterla je nye
szvitlofzt bósja, i vélik sztrah je obaffal
nye. I recsé nyim Angyel: nimatefze
bojati; ar nut, ja vam nazvischujem vé-
liko vezélye, kóche biti szemu lyu-
cztvu; ar denasz vamfzeje narodil va
Davidovom varóffi Szpafzitelý, ki je
Kri-

Kristus Gofzpodin. I ovo budi vam na zlaménye: ochete naiti Ditescze z-pleniczami obvito, i va jazfle polóseno. I k-mefztu je naztala z-An-gyelom nofina nébefzkoga feréga hva-léchi Bóga, i govoréchi: dika Bógu na vifini, i na zemlyi mir lyudem, ki jezfu dobre vólye.

Pri drugoi Mafsi.

*Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Titus. 3. dé-
li, od 4. do 7. v.*

Predragi! Izkazala sze je dobrotivnoszt, i lyubezlyivoszt Bóga Szpafzitelya naffega. Ni on nazf zbg délov pravi-cze, ka jezmo ucsinili, nego zbg fzvo-je milofzerdnosztu fzpafzene ucsinil, krez Kerfzt preporodjenja, i krez ponovlénýe Duha fzvétoga, koga je obilno zverhu nazf razlijal po Jéfuffu Kristuffu Szpafzi-telyu naffemu. Da, kada po milofchi nyigóvoi pravicsni poztanemo, jerbi bu-demo na uffanye vekovecsnóga fitka va Jéfuffu Kristuffu Gofzpodinu naffemu.

*Evangyelye Sz. Luk. 2. déli,
od 15. do 20. v.*

Va onom vrimenu, rekosse pafztiri med szobum: hodmo do Bethlehema, da vidimo, csa fze je zgodalo, i csa je nam pokazal Gofzpodin. I dofslifzu hitro, i nafsli Mariu, i Jósefa, i Ditéscze polóseno va jafzli. I fzi oni, kifzu csuli, jefzu fze csudili nad onim, csa fze je nyim od pafztirov povidalo. Maria je pak zóberfala fze ové ricsi premifslyavajuchi nye va fzerdzi fzvojem. I povernuli fzufze pafztiri naizad, dicséchi, i hvaléchi Bóga va fzém, csa jefzu csuli, i vidili, kot je nyim recseno bilo.

Pri trétoi Mafsi.

*Epifzt. Sz. Paul. Apóst. k Sidov. 1. déli,
od 1. do 12. v.*

Va nógih, i fzakorjaskih nacsinih je nigda Bóg naffim Otczem krez Próroke govoril, pozlidnyics va ovih dnévih je nam govoril krez Szina, koga je pozstavil jérba fze ga dugovanya, po kóm je i fzvit fztvoril. Ki pokidób daje fzvitlofzt fzlave, i kip Bosanft-

sanfztva nyigóvoga, i fza zdersava z-ricsum
 fzvoje kripofzti, i ki je ocsifchenye grihov
 ucsinil, fzidi na défznu velicsanfztva na víf-
 fini, je tuliko bólyi od Angyelov pofztał,
 kuliko plemenitije Jime je pred nyimi pojér-
 bal. Ar komu je od Angyelov kada rekal:
 tifzi moi Szin, ja fzam tébe denafz porodil?
 I zopet: jachu nyemu biti za Otcza, â on
 meni za Szina. I kad opet pervorodjénoga
 na fzvit nuter pélya, veli: i Klanyalifze bu-
 du nyemu Angyeli bósji. Angyelom nemer
 govóri: ki csini Angyele fzvoje Duhe, i
 dvornike fzvoje ognjeni plamen. Ali k-
 Szinu govóri: Trónus tvoi o Bóse! dura
 od véka do véka: Szcepter Kralyefztvatvo-
 jéga, je Szcepter pravicze. Lyubil fzi pra-
 viczu, i oduraval Kriviczu; zato je tébe
 Bóg, Bóg tvoi ulijal z-ulyem radofzti pred
 drusbenikih tvojimi. I ti Gofzpodine! jefzi
 na pocsétku potverdil zemlyu, i Nebefza je-
 fzu déla ruk tvojih. Ova ote preminuti, â
 ti ches ofztati, i fza ote kod prates ufztara-
 ti, i kod opravu oches nye preminuti, i
 budu preminyena; tifzi pak ta izti, i léta
 tvoja fze néte zmanykati.

Evangyelye Sz. Jivan. 1. déli,
od 1. do 14. v.

Va pocsetku biffé rics, i rics biffé pri
 Bógu, i Bóg biffé rics. Ova biffé

va pocsetku pri Bógu. Sza jefzu po
nyoi ucsinyena, i prez nye niltar ni
ucsinyeno, csa je ucsinyeno. Va nyoi
biffe fitak i fitak biffe szvitlofzt lyudih.
I szvitlofzt je va skurini szvitila, i sku-
rina nye ni prijela. Bil je cslovik od
Boga pozlan, komu jime Jivan biffe.
Ov je priffal na szvidocsanfztvo, dabi
szvidocsil od szvitlofzti, dabi va nye-
ga fzi vérovali. Ni on bil szvitlofzt,
nego dabi szvidocsanfztvo daval od
szvitlofzti. Bila je szvitlofzt prava, ka
rafzvitchuje fzakoga cslovika navi
szvit doiduchega. Na szvitu biffe, i
szvit je po nyem ucsinyen, â szvit nye-
ga ni szpoznal. Va szvoja lafztovita je
priffal, i szvoji nyega nifzu prijeli. Ki-
goder szuga pak prijeli, tim je dal
oblafzt Szinom bosjim pozstati, to je
onim: ki véruju va jime nyigóvo. Ki
niti od kervi, niti od vólye téla, niti
od vólye musa, nego od Bóga jefzu
rodjeni. I Rics je télom pozstala, ter je
va nafz prebivala. I vidili jefzmo
diku nyigóvu, diku kod jedinorod-
jénoga od Otcza z-milofschum, i jifzti-
num punoga.

Na

Na dan Sz. Stefana pervoga Mucsenika.

*Sténye Csinov Apóst. 6. déli od 8. do 10.
v. pak 7. od 54. do 59.*

Va onih dnévih: Stefan pun milošché, i kripolzti, je csinil csudnovitá zlaménya med lyudih. Podvignuli szufze pak niki iz Szinagóge, kasze zove Libertinszka, i Czirenenšzka, i Alexandrinszka, i od onih, ki bissu iz Cziliczie, ter Azie, ki szufze prendali iz Stefanom. I niszu fze mogli opriti mudroszti, i duhu, ki govorasse. Kadabi pak ova csuli, razpuknula szu szercza nyihova, i skripaliszu iz zubih na nyega. Pokidób pak on pun bissu Duha szvétoga, szproglédal je va Nebo, i vidil je szlavu bósju, i Jéssu sztojechéga na deszniczu bósju. I recsé: nut, vidim Nebesza odperta, i Szina cslovicsanszkoga sztáti na desznu bósju. Oni szu pak z-velikim glaszom zakriknuli, i zatishnuli uffu szvoje, ter szi szkupa za nyim udrili, i zishuvaliga van iz varóšá, ter kamenovali. I kamenovali szu Stéfana zazivajuchega, i govorechéga: Goszpodine Jéssu, primi dusliczu moju! Pokléknul je pak na koléna, i z-velikim glaszom zakriknul: Goszpodine! neracsunai njim ovo za grih. I kadabi ovo zrekal, zaszpál je va Goszpodinu.

*Evangyelye Sz. Matth. 23. dé-
li, od 34. do 39. v.*

Va onom vrimenu recsé Jéfus Pifz-
moznanczem, i Farizeussem: nut,
ja falyem k-vam Próróke, Mudro-i
Pifzmoznancze, i jedne od nyih oche-
te umoriti, i krifevati, â jedne od nyih
bicsevati va Szinagogah vassih, i pro-
ganyati, od varóffa, do varoffa. Da do-
ide ober vafz fza pravicsna kerv, ka
biffe prolyana na zemlyi od kervi pra-
vicsnoga Abela, do kervi Zakariaf-
fa Szina Barakialfa, koga szte umorili
med Czrikvum, ter Oltarom Sztano-
vito velim vam: fza ova ote priti zver-
hu pokolénnya ovoga. Jerufalem, Je-
rufalem, ki umaras Próróke, i kame-
nujes oné, kifzu k-tebi pozlani. Ku-
likoputi jefzam otil fzkupa fzpraviti
Szine tvoje, kako fzpravlya kókos pod
krélyute pipliche fzvoje, ter nifzi otil.
Nut, zaofztati che vam pufzta hisa
vaffa. Ar velim vam: da me néchete vi-
diti od fzada, dokle nerecséte: blafen
je, ki prihaja va Jime Gofzpodinovo.

Na dan Sz. Jivana Apost. i Evangelizte.

*Sténye knyige mudroszti. 15. déli, od
I. do 6. v.*

Kisze Bóga boji, on che dobra csiniti, i ki za praviczu gré, on cheju zadobiti. I ona che predanyega kako postovana Mati doiti. Onaga oche z-kruhom sitka, i razuma nahraniti, i z-vodum hafznovite mudroszti napojiti, ter sze va nyem okripiti, i on sze neche ugibati. Onaga oche takaisse derfati, i néche ofzramovan biti, i zvisfiti che nyega pri nyigovih blisnyih. I odpriti na szredini Czrikve uszta nyigova, i napuniti nyega z-duhom mudroszti, i razuma i opraviti z pratesum diké. Radoszt, i veszelye oche na nyega zgernati, i datche nyemu Gofzpodin Bóg nafs za jérbinsztvo vekovecsnó jime.

*Evangyelye Sz. Jivan. 21. déli,
od 19. do 24. v.*

Va onom vrimenu, recsé Jesus Petru: nafsledui méne. Obernesze pak Péter, i zagléda onoga Ucsenika za szobum poiti, koga je lyübil Jéfus. Ki je takaisse pri zadnyoi vecséri na perfizih nyigóvih pocsival, i rekal: Gofzpodine! ki je on, ki chetébe prodati?

Ka-

Kadabi Péter ovoga vidil, recsé Jéfusu: Gofzpodine! csache pak ov? Recsé nyemu Jéfus: ja ochu, da tako ofztane, dokle doidem, csa je tebi po tom? Ti mene nafzladovai. Razasle fzu fze pak ove ricsi med Bratih: da ov Ucsenik néche umriti. A Jéfus ni rekal: da néche umriti, nego: ja ochu da tako ofztane doklye doidem, csa je tebi po tom? Ov je on Ucsenik, ki od ovoga fzvidocsi, i ki je ovo pifzal, i znamo, da je jifz-tinfzko fzvidocsanfztvo nyigóvo.

Na dan Mladénczov, aliti drob- ne Dicze.

*Sténye Ocsitovanya Sz. Jivan. Apóft.
14. déli od 1. do 6. v.*

Va onih dnévich: vidil szam na brigu Szionfzkom Jagnyacza fztáti, i z-nyim fztov, i csetira cseterdefzét tifzuch, kifzu jimali Jime nyigóvo, i Jime Otcza nyigóvo-ga pifzano na fzvojih cselih. I csul szam glafz iz Néba, kako glafz velikoga vodi-fcha, i kako glafz velike germlyavine; i glafz, koga jezam csul, bifse kako glafz Musikaffev Czithare, ki czitraju na czita-rih fzvojih. I jacsilifzu kod nóvu jacsku pred fztolczem, i pred csetirimi fztvarih,
B 2 i pred

i pred iztarczih. I nigdór ni mogal oné jacske jacsiti, nego szami oni sztov, i csetira cseterdeszét tiszuch, kishu zkuplyeni od zemlye. Oviszu, ki sze iz senami ugnuyuzili niszu; ar szu divicze. Ovi naszléduju Jagnyacza, kamogoder issal bude. Oviszu zkuplyeni od lyudih za pervinu Bógu, i Jagnyaczu. I nishze nasla las va usztó nyihovih; ar neuszkrunyeni sztoju pred Trónuffem bósjim.

*Evangyelye Sz. Matth. 2. déli
od 13. do 18. v.*

Va onom vrimenu: izkazal szejé Angyel Gofzpodinov Jósefu va sznu govoréchi: sztani góri, ter zami Dite, i Mater nyigóvu, ter pobigni va Egyptom, i budi onde, dokle ti povim; ar sze oche zgodati, dache Herodes Dite na umaranye jiszkati. I sztal je góri, i zél Dite, i Mater nyigóvu v-nochi, i prossal je va Egyptom, i biffe ondi, csa do szmerti Herodesa. Dabifze szpunilo, csa je recseno od Gofzpodina krez Próróka govorechéga: dozval szam iz Egyptoma Szina mojéga. Kadabi ada Herodes vidil, da je prehinyen posztal od Kralyichev,

chev, fze je kruto rafzerdil, i pozljal, ter pomoril fze ditiche, ki biffu va Bethlehemi, i va fzoi nyigóvoi kraji- ni, od dvih lét, i mlaje, kot je od Kralyi- chev izpital. Onda fze je fzpunilo, csa recseno biffu po Jeremiaffu Próróku govoréchem: csujen biffu glasz va Rami, placs, i veliko jaukanye: Ra- chel je plakala Szine fzvoje, i fze ni dala obatríti zato, csajih ni.

Na Nedilyu po Bofichi.

*Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Galat. 4. dé-
li od 1. do 7. v.*

Bracha! Kako dugo je jérb jofs dite, ni- ftar ni vech od fzlusbénoga, ar je Gofzpodin od fzege: nego fztoji pod csu- varom, i fzkerbitelyom do onoga vrímena, kot je Otacz odrédil. Tako i mi, dokle fzmó malyahni bili, jefzmo pod eleméntih fzvita fzlufili. Kad fze je pak fzpunilo vrime, je pozljal Bóg Szina fzvojéga ucsinyenóga od fené, i praudi podlósnoaga; dabi one, kifzu pod praudu bili, odkupil, i nafz za fzvoje Szi- ne prijel. Pokidób dafzte pak Szini, tako je Bóg fzpufztíl Duha Szina fzvojéga va fzer- czah vaffah, ki kricsi: Abba, Otacz! Zbog toga jur nijedan ni vech fzlusbénik, nego je Szin; ako je pak Szin, tako je i jérb po Bógu.

Evangyelye Sz. Luk. 2. deli
od 33. do 40. v.

Va onom vrimenu: csudili szufze Jósef, ter Maria Mati Jéfusseva nad onim, csa fze je povidalo od nyega. Szimeon je pak nye blagoszlovil, i rekal Marii Materi nyigóvoi: nut, ov je posztavlyen na upadanye, i górisztajanye nógih va Izraelu, i na zlaménye, komu fze bude szuproti govorilo: i mecs oche prebófsti duffu tvoju, da fze ódkriju mislénya nógih szerczev. I bisse Prórókinya Anna Kchi Fanuela od pokolénya Afzerovoga; ova bisse jur pri létih, i sivila je z-mufem szvojom szédam lét po szvojem divojacstvi. I ona bisse dovicza na jedno csetira oszamdaszet lét, ka ni iz Czrikve sztupila szlusecha Bógu va posztih, i bogomólyi dan, i nóch. Ova je prisla k-tomu onu iztu uru hvalecha Bóga, i povidajucha od nyega szim, ki szu csékali na odkuplénye Izraela. Kadabi pak po zapovidi Gofzpodinovoí fze odverffili bili, povernuli

nuli szu sze naizat va Galileu, va szvoi varofs Nazareth. A Dite je pak rafzlo, i jacsalo, i bilo je puno mudrozti, i milofzt bosja va nyem biffe.

Na dan obrizóvanya Kristusfevoga.

Epifzt. kot na Bosich pri pervoi Massi.

Evangyelye Sz. Luk. 2. deli 21. v.

Va onom vrimenu: kadabifze ofzam dan szpunilo bilo, dabifze obrizalo Dite, zvalo sze je Jime nyigóvo Jéfus, ko je zvano bilo od Angyela pervo, nego va utróbi prijéto biffe.

Na Nedilyu med nóvim létom, ter trimi Kralyih.

Epifzt. kot na Nedilyu po Bosichi.

Evangyelye Sz. Matth. 2. deli od 19. do 23. v.

Va onom vrimenu: kadabi umerl bil Herodes, nut izkazal sze je Angyel Gofzpodinov va sznu Jósefu va Egyptomi govorechi: sztani gó-

ri, ter zami Dite, i Mater nyigóvu, ter poi va zemlyu Izraelfzku; ar jezuz pómerli, ki fzu zaszidali na fitak Ditétu. I fztal je góri, i zél Dite, i Mater nyigóvu, i dossal je va zemlyu Izraelfzku. Kakobi pak csul bil, da Arkelaus na mefzto Otcza fzvojéga Herodeffa va Judei Kralyuje, zbójal fze je tamo póiti; i kadabi va fznu upoményen bil, proffal je va Galileu. I doiduch prebival je va varóffi, ki fze zove Nazareth; dabifze fzpunilo, csa je krez Próróka recseno: da fze oche Nazarénfzki zvati.

Na dan Sz. trih Kralyev.

Sténye Izaiassa Prór. 60. déli od' 1. do 6. v.

Sztani góri, ter fze profzviti Jerufalem; ar je prifsla fzvitlofzt tvoja, i fzlava Gofzpodina je ober tébe izasla. Ar nut, zemlyu ote skurine, â lyuczto magle pokriti. Ali zverhu tébe che Gofzpodin izaiti, i vidjena bude va tebi fzlava nyigóva. I pohajati ote pógani va fzvitlofzti tvojoj, i Kralyi va fzvitlini izhóda tvojéga. Podvigni ókolo ocsi tvoje, ter poglei: fzi ovi jezuz fzkupa fzpravni k-tebi prifli; Szini tvoji ote iz daleka priti, i kchére tvoje fze ote

ote iz sztranie izdvignuti. Onda ches viditi, i napunyena biti, ter sze csuditi, i razviti sze oche szercze tvoje, kad sze poverne k-tebi nofina morfzkóga lyuczstva, i jakofzt Póganov k-tebi doide. Nofina gamilyov che tébe pokriti, takaisse i dromedarii iz Madiana, ter Ese. Szi ote od Szabe priti, zlato, i tamjam donészti, i Gofzpodinu hvalu nazvischavati.

*Evangyelye Sz. Matth. 2. déli
od 1. do 12. v.*

Kada bifze narodil bil Jéfus va Bethlehemi Jude va dnévih Kralya Herodessa; nut prisliszu Kralyichi od szuncsenoga izhóda va Jerufalem govorechi: kadi je, ki sze je narodil Kraly Sidovszki? Ar vidili jeszmo zvézdu nyigóvu na szuncsenom izhódu, i dosli szmo moliti nyega. Kadbi ovo csul bil Herodes, presztrafil sze je, i vasz Jerufalem s-nyim. I zizval je szkupa sze Poglavnike popovszke, i Piszmoznancze lyuczstva, i szpitkóvaffe nye: kadibifze Kritus naroditi moral? Oni pak rekofse nyemu: va Bethlehemi Jude. Ar tako je piszano

krez Próróka: i ti Bethlehem zemlya
 Jude, nikarko naimanya nifzi med
 pervimi varóffi Jude. Ar iz tébe che
 izaiti Ladavacz, ki bude ravnal lyu-
 cztvo moje Izraelfzko. Onda dozove
 Herodes mucse Kralyiche, i marlyi-
 vo izpita od nyih vrime zvézdé, ka
 fze je nyim izkazala. I poffalye nye
 va Bethlehem, i recse: poite, ter fze
 opitaite marlyivo od Diteta, i kad je
 naidete, nazviztite meni, da i ja po-
 jem nyemu fze klanyati. Ki kadabi
 pofzluhnuli Kralya, jezsu profsli. I
 nut, zvézda, ku fzu vidili nafzuncse-
 nom izhódu je ifsla pred nyimi,
 dokle je prifsla, i pofztala zgora, ka-
 di je Dite bilo. Vidéchi pak zvézdu,
 jezufze kruto z-vélikim vefzélyem
 razvefzelili. I fztupilifzu nuter va hi-
 su, i nafsli Dite z-Marium Materum
 nyigóvum, i opali dóli na koléna
 fzvoja, i molili nyega. I odtvoréchi
 kincse fzvoje prikazali fzu nyemu da-
 re: zlato, tamjan, ter myrrhu. I kada-
 bi va fznu odgover prijeli, da neidu
 naizat k. Herodesfu, povernuli fzu-
 fze

ize po drugom puti va domovinu izvoju.

Na I. Nedilyu po trih Kralyih.

*Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Rim. 12. déli
od 1. do 5. v.*

Bracha! Proszim vasz za miloszerdnoszt Bósju, da prikasete téla vassa siv, szvét, i Bógu povólyan aldov, i da vassa bosja szlusba szpametna bude. I da neprivolyite kovomu szvitu, nego dasze preobernetek rez ponovlénye szercza vasséga; da izvidite, csa je dobra, povolya, i zverssena vólya bósja. Ar po miloszt, ka je meni dana, govórim szakomu od vasz: da nebudete mudrije miszli i, neg sze dósztóji miszli, nego da szpametno miszlili budete, kot je Bóg szakomu razdilil po méri vére. Ar kod mi va jednom téli nógo kotrigov jimamo, ali szi kotrigi necsinu jednake szlusbe: ravno tako jeszmo i mi nógi jedno télo va Kristuffu, szaki pak kotrig drugoga va Jéssu Kristuffu Golszpodinu nassemu.

*Evangyelye Sz. Luk. 2. déli,
od 42. do 52. v.*

Kadje Jéssus dvanaiszt lét sztar poszta i szlisz roditelyi nyigóvi va Jerufalem po zakóni szvetacsnoga dné-

va

va. Kadabi pak odverffili bili dnéve
 fzvétka, ter fze naizat povernuli, ofz-
 talo je Dite Jélus va Jerufalemi, i ni-
 fzu upamet zéli roditelyi nyigóvi.
 Stimajuchi pak, da je med putnimi
 tovaruffi, profslifzu dalyinu dnéva, i
 jifzkaliga med rodjakih, ter fzpozna-
 nih. I kadga nifzu nafli, povernuli
 fzufze va Jerufalem, dabiga jifzkali.
 I fztalo fze je, daszuga po trih dnévi
 va Czrikvi opofzred med Dóktorih
 fzedéchéga nafli, kadi je on nye
 pofzluffal, i fzpitkóval. Csudili fzu-
 fze pak fzi, kifzuga pofzluffali nad ra-
 zumom, i odgovaranyem nyigovim.
 I vidéchi nyega csudili fzufze, i reese
 nyemu Mati nyigóva: Szinak, zacs
 fzi nam to ucsinil? Nut, Otacz tvoi,
 i ja fzmó falofztni jifzkali tebe. I re-
 cse nyim: zbog csefza fztème jifzka-
 li? Neznateli, da mi je ono csiniti,
 csa je Otcza mojéga? A oni nerazu-
 miffe ricsi, ké je nyim govoril. Iffal
 je pak s-nyimi dóli, i doide va Naza-
 reth, i biffe nyim podlósan. I obder-
 favala je Mati nyigóva fze ove ricsi
 va

va szerczi szvojem. I povekfaval sze je Jéfus va mudroszti, va letah, i va miloschi pri Bogu, i pri lyudih.

Na II. Nedilyu po trih Kralyih.

Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Rim. 12. déli od 6. do 16. v.

Bracha! Jimamo szakorjacske dare po miloszti, ka je nam dana: ali pak prórokovanye po méri vére, ali csasz na odveršavanye szlusbe, ali ki ucsi, da pri nauki osztane, ali ki upomina, da sze toga derfi, ki razdilyuje, da pravicsno dili, ki je priposztavan, da szkerbno ladal bude, ki miloszerdnoszt csini, da ju z-vezélyem prikafuje. Da lyubav prez himbenoszti bude. Zlo oduravaite, â dobroga sze dersite: med szobum sze bratinšzki lyubite: jedan drugoga z-postényem prijimlyite: nebudite léni va onom, csa uszkerbiti jimite: va duhu goruche pobosnoszti budite: Goszpodinu szlufite: na uffanyu sze vezelite: va teskóchi szterplyeni: va bogomólyi sztalni budite: va potribschina szvétim pomagaite: nye naztanovajuchi hranite: blagoszlavlyaite one, ki vasz proganyali budu: blagoszlavlyaite, i neproklinyaite. Vezelitesze z-vezelimi, placitesze z-placsuchimi. Med szobum jednako miszlite: nedersitesze na viszoko, nego drufitesze z-poniznimi.

Evangyelye Sz. Jivan. 2. deli,
od I. do II. v.

Va onom vrimenu: biffe szvadba va Kani Galilei, i bila je Mati Jéfusseva ondi. Pozvan biffe pak i Jéfus, i Ucseniki nyigovi na izvadbu. I kadbi vino zmanykalo bilo, recsé Mati Jéfusseva nyemu: vina nimaju. I recsé nyoi Jéfus: fena, csa je meni, i tebi po tom? Jofs ni prisla ura moja. Recsé Mati nyigóva szlusnikom: csagoder vam recsé, ucsinite. Biffe pak ondi séfzt vodéni vidricz pozstavni po zakónu na ocsifchavanye Sidovov, ka je szaka dvi, ali tri méricze derfala. Recse nyim Jéfus: napunite vidricze z-vodum. I napunili szuje do verha. I recse nyim Jéfus: zamite szeda, ter je prineszite Sztólniku. I prineszli szuje. Kadbi pak Sztolnik ukuszil vodu na vino uber nutu, i neznažuch odaklyebi bilo, á podvorniki jefzu znali, kifzu vódu zajimali; dozval je Sztolnik zarucsnyaka, i recse nyemu: szaki cslovik nai-
per

per dobro vino daje, kad fze pak o-
piju, onda ono, kó je góre: â tifzi do-
bro vino do fzada zóbdersfal. Zovim
je ucsinil Jéfus pocsetak csudocsinov
va Kani Galilei, i pokazal diku fzvo-
ju, i vérovalifzu va nyega Ucseniki
nyigóvi.

Na III. Nedilyu po trih Kralyih.

*Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Rim. 12. déli
od 16. do 21. v.*

Bracha! Nederfite fzami fzebe za mudre:
nikomur zlo za zlo nenavrachaite: do-
bra csinite nefzamo pred Bogom, nego ta-
kaiffe i pred fzimi lyudih. Ako je mogu-
che, csa pri valz fztoji, iz fzimi lyudih mir
jimaite. Predragi! nefantitesze fzami, nego
daite mefzto fzerditofzti. Ar pifzano je:
moje je fantenye, jachu navernuti veli
Gofzpodin. Nego ako népretely tvoi gla-
doval bude, nahraniga: ako fajan bude,
napojiga; ar ako ovo ucsinis, tako ches
fivo uglénye na glavu nyigóvu zgernati.
Nedaitze zlomu obladatai, nego ti zlo z-
dobrim obladatai.

Evangyelye Sz. Matth. 8. déli

od 1. do 13. v.

Va onom vrimenu: kadje Jéfus iz
briga dóli doffal, nafzledovalfe
nye.

nyega velika nosina lyuczstva. I nut,
 niki gubavacz doide, i profziga govore-
 chi: Gofzpodine ako oches, mores me
 ocsifztiti. I protégne Jéfus ruku, i
 dotakne fze nyega govorechi: ochu,
 budi csifzt. I k melztu je ocsifchen
 pozftal od gube fzvoje. I recsé nye-
 mu Jéfus: csuvaisze, da nikomur ne-
 povis; nego poi, terfze pokañ Duhov-
 nomu ter alduj dar, koga je zapovidal
 Moyzes onim na fzvidocsanfztvo.
 Kadje pak nuter dofall va Kafarna-
 um, prifztupi k nyemu niki Kapitan
 profzéchi nyega, i govorechi: Gofz-
 podine! ditich moi lefi dóma gutum
 udren, ter fze kruto mucusi. I recsé
 nyemu Jéfus: ja ochu doiti, i nyega
 uzdraviti. I odgovóri Kapitan, i re-
 csé: Gofzpodine! nifzam vridan, da
 prides pod krov moi, nego reczi z-
 ricsum, tako che uzdraviti moi di-
 tich. Ar i ja fzam cslovik pod obla-
 fchum pozftavlyen jimajuch pod ma-
 num voiake, i kad velim ovomu:
 poi, tako gré; i drugomu: hodi, tako
 pride; i fzluftbénomu mojému: csini

ovo, tako ucsini. Kadbi ovo csul bil Jéfus, zacsudil sze je, i za szobum iduchim rekal: sztanovito velim vam: nizam nassal tulike vére va Izraelu. Ali govórim vam: da ote nógi od szuncsenoga izkóda i zahóda doiti, ter sziditi z-Abrahamom, Izakom, i Jakobom va Kralyefsztvu nebeszkóm: â Szini Kralyefsztva ote van va va- inszke skurine pohitani biti, kadi bude placs, i zubih skripanye. I recsé Jéfus Kapitanu: poi, ter kakofzi veroval, tako nekati bude. I uzdravil je ditich vanu iztu uru.

Na IV. Nedilyu po tri Kralyih.

*Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Rim. 13. dé-
li od 8. do 10. v.*

Bracha! Nikomur nistar nebudite dusni, nego dasze med szobum lyubite; ar ki lyubi blisnyega szvojéga, ta je odverfil zapovid bósju. Ar nepraznui: neumarai: nekradi: krivo neszvidocsi: nepofelyi, i ako je jos ka zapovid, ta sze va ovi ricsa zaderfava: lyubi blisnyega tvojéga, kot szamóga tébe. Lyubav blisnyega zlóga necsini. Zato lyubav je obverfsenye zapovidi.

*Evangyelye Sz. Matth. 8. déli
od 23. do 27. v.*

Va onom vrimenu: kadabi Jéfus zli-
zal bil va plaucsiczu, nazlédo-
valifzu nyega Ucseniki nyigóvi. I
nut, nadvignul fze je velik viher na
morji tako, da fze je plaucsicza zi
szlapih zakrivala; á on je szpal. I pri-
sztupu k-nyemu Ucseniki nyigóvi, i
zbuduga govorechi: Gofzpodine! po-
mozi nam, pogibamo. I recsé nyim
Jéfus: csa jefzte tako bojazyivi vi
malyaczke vére lyudi? Po tóm fze
je góri sztal, i zapovidal vetróm, i
morju, i pozftala je velika tiffina. A
lyudi fzu fze pak csudili govoréchi:
csa je ovo za jednoga, dafzumu vetri,
i morje pokorni?

Na V. Nedilyu po trih Kralyih.

*Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Kolofz. 3. dé-
li od 12. do 17. v.*

Bracha! Ubliczite kako odibrani bósji,
ifzéti, i polyublyeni, milofzerdnofzt
fzercza, dobrotivnofzt, poniznofzt, krot-
kochu, i fsterplyenofzt. Podnaffaite jedan
dru-

drugoga med szobum, i odpufchavaite jedan drugomu, ako ki na koga tusbu jima: kot je Gofzpodin vam odpufztil, tako i vi. Ali prik szega ovoga lyubav jimaite, ka je zavéz zverffenofzti. I mir Kristuffev neka z vezélyem prebiva va szerczih vaffih, va kóm jezte i pozvani va jedným téli, i zahvalni budite. Nauk Kristuffev neka obilno med vani prebiva; ucsite, i opominaite szami szébe va szakoi mudrofzti z-pfzalmuffih, hymnuffih, i duhovnimi jacskami, i fzpi-vaite Bógu iz hvaludavanyem va szerczih vaffih. Sze, csagoder csinite: ali z-ricsum, ali z délom va Jime Gofzpodina naflega Jéfuffa Kristuffa ucsinite; hvalu dajuchi Bógu, i Otczu po Jéfuffu Kristuffu Gofzpodinu nafsemu.

*Evangyelye Sz. Matth. 13. déli
od 24. do 30. v.*

Va onom vrimenu recsé Jéfus lyuczttvu priliku ovu: fzpodóbno je Kralyefztvo nebészko csloviku, ki pozije dobro fzime na fzvojem lap-tu. Kadbi pak lyudi fzpali, doide népretely nyigov, i nafzijal je med pfeniczu kukólya, ter proffal. Kadbi pak fzitva zrafzla, i fzad prineszla,

C 2 onda

onda ſze je pokazal i kukóly. Iſſliſzu pak ſzluge k-Gofzpodaru, i rekli nyemu: niſzili ti dobróga ſzimena polzija na tvojem laptu? Odakle ada kukoly dohaja? I recse nyim: népretely je to ucsinil. Rekoſſe pak ſzluge nyemu: ochesli, da grémo, terga van izberémo? I recsé: ne; da morebit zbirajuchi kukóly, neizpucsete z-nyim i pſeniczu. Oſztavite óboje rafzti do sétve. I, u sétvi chu snyacsem rechi: poberite naiper kukoly, terga povéſite va ſznopiche na ſzpálenye; â pſeniczu pak ſzpravite va ſkadnye moje.

Na VI. Nedilyu po trih Kralyih.

I. Epifzt. Sz. Paul. Apóſt. k-Theſzal. 1. déli od 2. do 10. v.

Bracha! Hvalimo Bógu ſzagdar za vaſz ſze, i ſzpominamoſze iz vaſz va naſſi molitva ſzenek, miſzlechi na csin vére vaſſe, na déla, i na lyubav, i na ſzterplyenoſzt va uſſanyu Gofzpodina naſſega Jeſuſſa Kriſtuſſa pred Bógom, i Otczem naſſim. Znamo bracha od Boga polyublyena odibranye vaſſe; ar Evangyelye naſſe ni bilo pri vaſz neg ſzamo va ricsah, nego i va kripoſzti, va Duhu ſzvétom, i va vélikoi obilnoſzti,

kot

kot znate, kako jezmo med vami bili zbog vasz. I vi jezte posztali naszledniki nashi, i Gofzpodina, ter szte prijeli nauk va nógom traplenyu z-veszélyem Duha szvétoga tako: daszte szim vérnim va Maczedonii, i Achaji na példu. Ar od vasz sze je razglaszil nauk Gofzpodinov ne szamo va Maczedonii, ter Achaji; nego véra vassa va Boga sze je takaisse po szi mesztih tako razasla, da nam ni potribno csa govoriti. Ar oni szami glaszuju od nasz, kak vo prisztoplénye jezmo jimali k-vam, i kako szte sze povernuli k-Bógu od bolvansztva, szlufiti sivomu, i pravomu Bógu, i csékati Szina nyigóvoga Jéfussa iz Neba (kogaje od mertvih prebudil) ki je nasz oszlobodil od prioduche szerdé.

Evangyelye Sz. Matth. 13. deli
od 13. do 35. v.

Va onom vrimenu, recsé Jéfus lyuczttvu priliku ovu: szpodobno je Kralyesztvo Nebeszko mustaróvomu zernu, ko zame cslovik, ter je poszije na szvojem laptu. Ko je nemer naimanye od szega szimena; ali kad zraszze, véche je od széga zeliszchya, i posztane takovo drivo, da ticze nebeszke

doidu, i na kitah nyigovih prebivaju. Drugu priliku recse nyim: Szpodóbno je Kralyefztvo nebeszko kvaszu, koga zame fenfzka glava, terga zamifzi va trih mériczah muké, dokle fze fze razkvaszi. Sza ova je govoril Jéfus va prilikah k-lyuczttvu, i piez prilike nistar ni govoril nyim. Dabifze fzpunilo, csa je recseno po Próróku govorechem: jachu odpriti ufzta moja va prilikah, i zgovoriti otaina dugovanya od pocsetka fzvita.

Na Nedilyu Szeptvagezime.

I. Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Korin. 9. déli od 24. do 27. pak 10. od 1. do 5. v.

Bracha! Neznate, da oni, kifze na utekali-schi uticseju, fzi nemer tecsu, ali neg jedan dozttaje plachu; zato teczite, daju zadobite. Szaki pak, kifze baréchi trudi, fze od fzéga zderfava: oni nemer da vrimenitu korunu zadobu, â mi pak vekovecsnu. Ja ada tako tecsem, ne kako na nesztanovito; vojujem, ne kot on, ki va véter bije: nego trapim télo moje, i na pokornofzt priganyam, da morebit fzam zahitchen nepofztamen, kad drugim prodikoval budem. Ar nechu zamucsati bracha! daszu nalli Sztarji fzi pod oblakom bili,

bili, i fzi krez morje profsli, i fzi sze pod Moyzellom va oblaki, i morji ukerfztili, i fzi jedan duhovni jilis jili, i fzi jedan duhovni pilis pili (piliszu pak od duhovne fzkale, ka je nye nazlédovala, â fzkala pak biffle Kriftus) Ali nógi zmed nyih niszu Bógu dragi bili.

*Evangyelye Sz. Matth. 20. déli
od 1. do 16. v.*

Va onom vrimenu, recsé Jéfus Ucsenikom fzvojim priliku ovu: fzpodóbno je Kralyefztvo Nebéfszko hisnomu Gofzpodaru, ki jutro rano gré najimati tesake va fzvoi vinógrad. Kadabifze pak z-tesakih na dan za jedan defzetak pogodil, pozlal je nye va fzvoi vinógrad. Iduchi pak van ókolo tréte uré vidi druge na tergi zaman fztáti, i recsé nyim: poite i va moi vinograd, i csa pravo bude ochu vam dati. I profsliszu pak. Okolo séfzte, i devéte ure ide zopet van, i ucsini tulikaisse. Okolo jedinaifzte ure pak iduch, naide druge fztojéche, i recse nyim: csa fztojite ovdi vasz dan zaman? Rekoiffe nyemu: kad naz

nigdór ni najel. Recse nyim: poite i vi va moi vinograd. Kadabi pak vecser nafztal, recse Gofzpodin vinograda fzvojemu Gofzpodaru: dozovi tesake, i dai jim plachu, ter pocsni od pervoga do zadnyega. Kadbi pak prišli bili, kizsu ókolo jedinaifzte ure dofšli, prijelifzu fzaki jedan defzetak. Prišlifzu pak i pervi ftimajuchi, da ote vech prijeti; ali i onifzu fzaki neg jedan defzetak prijeli. Kadabi ovoga prijeli, pocselifzu morgovati proti hisnomu Gofzpodaru govorechi: ovi pozlidnyi jeszu neg jedinu uru délali, terfzi nye jednake z nami ucsinil, kizmo terpili tefinu, i vruchinu fzega dnéva? On pak odgovoréchi jednomu od nyih recse: prétely, necsinim ti krivicze, nizlilize za jedan defzetak z-manum pogodil? Zami, csa je tvoje, ter odhajai; á ja ochu ovomu zadnyemu tuliko dati, kot i tebi. Ali mi ni fzló-bodno csiniti, csa ochu? Csa mora óko tvoje hudobno biti, ako fzam ja dóber? Tako budu pozlidnyi per-

vi, a pervi pozvlidnyi. Ar nógo je pozvanih, ali malo izibranih.

Na Nedilyu Szekzagezime.

II. Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Korin. II. déli od 19. do 33. pak 12. od 1. do 9. v.

Bracha! Podnassajte dobrovolyno nezpametne, pokidób da szte vi szami szpametni. Ar podnassate ako valz dó na izlusbu podlase, ako valz dó pozsira, ako vam dó zimlye, ako sze dó zvisluje, ako valz dó poобрази bije. Na Spót govórim, kot dabiszmo mi va tom nemochni bili. Va csem, akofsze szmi dó dicsiti (kod va nezpametnoszti govórim) szmim sze i ja. Sidovi szu, i ja szam; Izraelite szu, i ja szam; szime Abrahama szu, i ja szam; szluge Kristusseve szu (govórim kod nezpametán) ja jofs vech; va szakorjacskom trudenyu, vechputi va uzah, va tepenyu prik koreda; guisztokrat va pogibéli fitka. Od Sidovov szam petkrat csetérdesz uderczev jednoga manye dósztal. Trikrat zi sibami tepén jednucs kamenovan trikrat va utapanyu, nóch i dan va dibini morja bil. Na puti vechkrat, va pogibéli vodé, va pogibéli razboinikov, va pogibéli od mojéga pokolénnya, va pogibéli póganov, va pogibéli va varóssi, va pogibéli va pusztini, va pogibéli na morji, va pogibéli med fa-

Iesmimi brati. Va trudi, i nevolji, va nó-
gom virošztovanyu, va gladi, i saji, va nó-
gih pošzti, va zimi, i golochi. Prez onoga,
csa je zvona toga, šzakidanyi protiv-
niki, i šzkerb na šze czrikve. Do obetesa,
da ja neobetesam? Dosze zmuti, da mene
nepecse? Akošze dicsiti šzmim, tako chu
šze zbog moje nemochi dicsiti. Bóg, i O-
tacz Gofzpodina naššega Jeshuša Kristuša,
ki je od véka blašen, zna, da nelasem.
Poglavar Kralya Arete va Damaskuši, je
zperl varošs damafzceanšzki, dabi me bil
ulovit mogal. Méne šzu pak va kofari zī
oblóka po zidi dóli pošztili, i ovako šzam
utékal rukam nyigóvim. Ako šze dicsiti
moram (ni nemer potribno) tako chu na
vidjenja, i ocsitovanya Gofzpodinova doi-
ti. Znam cslovika va Kristušu pred cse-
ternaišztimi léti (ali bisse va téli, ali zvo-
na téla, neznam, Bóg zna) ov bisse csa va
tréto Nébo zdvignut. I znam, da je ta cslo-
vik (ali va téli, ali zvona téla, neznam,
Bóg zna) va Rai zdvignut bil, i šzkrovne
ricsi csul, ké šze neprišztoju csloviku go-
voriti. Zbog toga chufze dicsiti, ali zbog
mene šze ništar dicsiti nechú, nego šzamo
z-mojum nemochum. Ar akobifze otil di-
csiti, nechú zato neszpametán biti; ar bí
jšztinu govoril: ali chu mucsati, da me
nebude dó za véchega deršal, neg csa va
meni vidi, ali od mene csuje. I da šze zbog
onoga

pozluffanye, ta neka pozluffa. Pi-
 talifzuga pak Ucseniki nyigóvi: csa-
 bi ova fzpodóba znamenovala? Kim
 on recse: vam je dano znati fzkrov-
 nofzti Kralyefztva bósjega, à drugim
 po prilikah, ki, premda glédaju, vin-
 dar nevidiju, i premda csuju, vindar
 nerazumu. Ova pak prilika va ovom
 fztoji: fzime je rics bósja. Kifzu pak
 polag puta, jefzu oni, ki ju pozlus-
 saju, potom doide vrag, ter odnesze
 rics iz fzercza nyihovoga, da nebi
 vérovali, terfze zvelicsili. A ki na
 fzkali, jefzu oni, ki, kada rics csuju,
 nyu z-vezélyem primu, i ovi filicz
 nimaju; ar neg do csafza véruju, u
 csafzu pak fzkuffavanya odsztupu. Ko
 je pak pozpadalo med térye, jefzu
 oni, ki rics pozluffaju, ali od fzkerblyi-
 vofzti bogatsztva, i od nafzladnofzti
 ovoga fitka, va ku fze zpufchavaju,
 nyu zadufziju, nedoneszu fzada. A
 kó je pak va dobru zemlyu pozpa-
 dalo, jefzu oni, ki rics zdobrovolynim,
 i naibolyim fzerczem pozluffaju, va
 fzebi zobderfavaju, i fzad va fzter-
 plényu prinaffaju.

Na

Na Nedilyu Kvinkvagezime.

*I. Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Korin. 13.
déli od 1. do 13. v.*

Bracha! Akobi z-jezikih lyudih, i Angye-
lov govoril, â lyubavi nejimal, tako
szam kako bruncz glafzan, ali zvencsu-
chi czimbal. I akobi dar prórókovanya ji-
mal, sze szkrovnofzti, i sze nauke znal, i
akobi véru takovu jimal, dabi brige pri-
naffal, â lyubavi nejimal, tako niftar ni-
szam. I akobi sze moje dobro na hranu
ubógim podilil, i akobi télo moje na ogany
dal, dabi goril, â lyubavi nejimal, takomi
niftar neprudi. Lyubav je szterplyena, do-
brotivna, lyubav nikomur nenavidjuje, ne-
csini priprószto, nenapuhuje sze, neoholi-
fze, nejifche szvojéga, nejadafze, zlo ne-
mifzli, nevezzelifze nad kriviczum, vezze-
lifze pak nad praviczum: sze podnaffa, sze
véruje, va sze sze uffia, sze-terpi. Lyubav
nigdar prifztat néche, alifze pak próró-
csanztvo zatare, ali jeziki presztanu, ali
nauki pokvaru. Ar iz jedne sztrani znamo,
â z jedne prórókujemo. Kad pak pride,
csa je zverffeno, onda che sze zatert, csa
je neizverffeno. Kad szam bil malyahan,
govoril szam kot malyahan, razumil szam
kot malyahan; mifzlil szam kot malyaban.
Kad szam pak mus posztal, jezam izpraz-
nil, csa ditinfzko biffe. Szada vidimo krez
zer-

zerczalo va mraku, onda chemo pak od lica, do licza. Szada szpoznavam neg iz jedne sztrani, onda chu pak szpoznati, kot szam i ja poznan. Szada pak ofztaju véra, uffanye, i lyubav ova troja; ali vécha med nyimi je lyubav.

*Evangyelye Sz. Luk. 18. déli
od 31. do 43. v.*

Va onom vrimenu: zame Jéfus szvojih dvanaiszt Ucsenikov, i recsé nyim: nut, szada grémo va Jerufalem góri, i ote fze fza izpuniti, ka jezzu pifzana krez Próroke od Szina cslovičsanfzkoga. Ar onche póganom prik dan biti, pospótan, bicsevan, i poplyuvan. I kaš zbicsevan bude, otega umoriti, i na tréti dan ochefze góri fztati. Oni pak od szega ovoga nistar razumili niszu, i zakrite bissu nyim ove ricsi, i niszu razumili, csa fze je govorilo. Zgodalo fze je pak, kadabi fze k-varoffu Jericho priblifaval, da je niki szlipacz polag puta fzdil, ter almuštvo profzil. Kadbi pak csul bil lyueztvo mimo poiti, opitalfze, csabi to bilo? Rekošfe pak nyemu: da Jéfus

fus

sus Nazarenszki mimo prohtaja. I zakrikne govorechi: Jésus Szin Davidov, szmiluifze meni! I ki naiper idosse, karalifzuga, dabi mucsal. A on pak joss jacse kricsaffe: Szin Davidov izmiluifze meni! Pofztal je pak Jésus, i k-fzebiga dopelyati zapovidal. I kadbi blizu k-nyemu prifsal, opitaga govorechi: csa oches, da ti ucsinim? On pak recse: Gofzpodine! dabi viditi mogal. I recsé nyemu Jésus, szproglei, véra tvoja je tebi pomógla, I k-mefztu je vidil, i nafzlédoval nyega, i dicsil Bóga. I fze lyuczstvo, kó to vidiffe, je Bógu hvalu davalo.

Na csifztu, aliti pépelnu Szrédu.

Szténye Joela Pró. 2. déli od 12. do 19. v.

Ovo govóri Gofzpodin Bóg: povernite fze k-meni od szega szercza vaflega, va pofztih, plakanyem, i falovanyem. I razkidaite szercza vaffa, i ne opravu vaffu, ter fze povernite k Gofzpodinu Bógu vassemu; ar je milofztivan, milofzerdan, fzerplyen, velike milofzerdnoszti, i milofztivan zverhu zlóche. Do zna, jeli fze néche oproszit dati, i odprosztiti, i zofztaviti

viti za szobum blagoszlov na offrovanye
 aldova, i napitka Gofzpodinu Bógu vas-
 semu? Trubite z trumbitum va Szionu,
 uglaszite szvete poszte, zizovite obschinu,
 szpravite szkupa lyuczstvo, poszvetite czri-
 kvu, zizovite sztarcze, szpravite szkupa
 malyaczke, i szasznuche. Neka izaide Za-
 rucsnyak van iz pósztelye szvoje, i za-
 rucsnya iz komore szvoje. Med vrato, ter
 oltarom budu jaukali Duhovni szluge
 Gofzpodinove, i kricsali: odprofzti Gofz-
 podine! odprofzti lyuczstvu tvojemu, i ne-
 dai jérbinsztva tvojea na szramotu, dabi
 pógani nad nyimi ladali. Zacs govóru oni
 med lyudih, kadi je nyihov Bóg? Polyu-
 bil je Gofzpodin zemlyu szvoju, i odpro-
 sztil je lyuczstvu szvojemu. I odgovóri
 Gofzpodin, i recse lyuczstvu szvojemu.
 nut, ja vam ochu poszlati zernya, vina, i
 ulya, dabisze napunili z-nyimi; i nedam
 vasz vech na szramotu póganom; veli
 Gofzpodin szemoguchi.

Evangyelye Sz. Matth. 6. deli
od 16. do 20. v.

Va onom vrimenu: recsé Jésus Učse-
 nikom szvojim: kadafze pószti-
 te, nebudite turobni kod zkaslyivczi;
 ar oni preminyaju obraze szvoje, da
 fze

fze lyudem pozstechi vidili budu. Za
 jifztinu velim vam: daszu prijeli pla-
 chu szvoju. Ti pak, kad fze pozstis,
 namasifzi glavu tvoju, i umi fzi licze
 tvoje, dasze nebudes lyudem pozstech
 vidil, nego Otczu tvojemu, ki je va
 otainom, i Otacz tvoi, ki va otainom
 vidi, oche ti navernuti. Neszpravlyai-
 teszi kincse na zemlyi, kadi je herja,
 ter, molyi grizu, i tati podkapaju; ne-
 go szpravlyaiteszi kincse na nébi, ka-
 di je niti herja, niti molyi negrizu, i
 kadi je tati nepodkapaju, niti nekradu.
 Ar kadi je kincs tvoi, ondi je i szercze
 tvoje.

Na I. Nedilyu Korizme.

*II. Epifzt. Sz. Paul. Apóst. k - Korin. 6.
 déli od 1. do 10. v.*

Bracha, Upominamo vasz, da neprimite
 zaman milosche bósje. Ar Bóg veli:
 va ugódnom vrimenu jez zam uszlifsil tébe,
 i va dnévih szpaszenya, jez zam pomógal
 tebi. Nut, szada je ugóдно vrime, nut, sza-
 da szu dnévi szpaszenya. Nikomur neda-
 vaimo prilike k-szpacsenyu, da fze nepo-
 spóta szlusba nassa; nego va szém fze po-
 kasimo kod szluge bósji z-velikim szter-
 plényem

plényem va nevólyi, va potribochi, va tes-
kóchi; va tepenyu, va uzah, za zburkanyu,
va trudi, va viroftovanyu, va posztih, va
csifztochi, va nauku, va izterplyenoszti, va
lyublyenoszti, va Duhu fzvétom, va lyu-
bavi nefaleslyivoi: va ricsi jifztine, va kri-
poszti bósjoi krez orusje pravicze na défz-
nu, i na livu: krez posténye, i spótanye,
krez zle, i dobre glaszi; kod szpacsniki, â
vindar pravicsni, kod neznani, â vindar
znani, kod umirajuchi, â vindar sivimo,
kod mucseni, â vindar neumóreni, kod
turobni, â szagdar véfzeli, kod ubógi, â
vindar nóge bogate csinimo, kod nistar
nejimajuchi, â vindar fze jimajuchi.

Evangyelye Sz. Matth. 4. déli
od I. do II. v.

Va onom vrimenu: zapelyan biffé Jé-
sus od duha va pufztinu, dabi
szkuffavan bil od vraga. I kadabifze
cseterdeszet dan, i cseterdeszet nóchi
posztil bil, po tom je zagladil. I pri-
iftupi szkuffavacz, i recsé nyemu: a-
kofzi Szin bósji, tako reczi da ovo ka-
menye kruh posztane. On odgovóri,
irecse: nefivi cslovik ob szamom kru-
hu, nego ob szakoi ricsi, ka izhaja iz
ufzt

uſzt bósji. Onda zame nyega vrag va ſzvėti varofs, i poſztaviga na verhunacz czrikve, termu recse: akofzi Szin bósji zpufzti fze dóli; ar piſzano je: on je zapovidal Angyelom izvojim od tebe, da te na rukah noſziju, da morebit neuredis na kamek noge tvoje. Recse nyemu Jéfus: piſzano je zopet: neſzkuffavai Goſzpodina Bóga tvojéga. Opet zame nyega vrag ſzobum na jedan kruto vilzok brig, i pokazal muje ſza Kralyefztva ſzvita, i diku nyigóvu, i recse nyemu: ſza ova ti ochu dati, ako pokléknes, i mene molil budes. Onda recse nyemu Jéfus: odhajai Szatan; ar piſzano je: Goſzpodina Bóga tvojega molil, i nyemu ſzamómu ſzlufil budes. Onda je oſztavil nyega vrag, i nut priſztupiliſzu Angyeli, i ſzlufiliſzu nyemu.

Na II. Nedilyu Korizme.

I. Epifz. Sz. Paul. Apóſt. k-Theſzal. 4. déli od 1. do 7. v.

Bracha! Molimo vaſz, i próſzimo va Goſzpodinu Jéfuffu; da, kot jeſzte prijeli od naſz, kako ſiviti, i Bógu povólyno

szlufiti morate, takaiſſe i tako ſivite, da ſze-
nek zverſſeniji budete. Ar znate, kakove
zapovidi ſzam vam dal po Jéſuſſu Kriſtuſſu.
Ar ovo je vólya bósja, ſzvétoszt valla: da
ſze csuvate kurvanya; da ſzaki znal bude
ſzvoju poſzudu va ſzvétom poſtenyu zder-
savati: ne va nedoſztoinom poſelenyu kod
pógani, ki od Boga niſtar neznaju, i da
neprekerſi nigdor i neprehinyi brata ſzvo-
jéga va nacsinu; ar Bóg ſza ova kaſtiguje,
kot ſzmo vam jur govorili, i ſzvidocsili.
Ar Bóg naſz ni pózval na necſiſztochu,
nego na poſzvechénye va Jéſuſſu Kriſtuſ-
ſu Goſzpodinu naſſemu.

Evangyelye Sz. Matth. 17. déli
od 1. do 9. v.

Va onom vrimenu: zame Jéſus ſzo-
bum Petra, i Jakova, i Jivana bra-
ta nyigovoga, i odpélya nye ofzebi
na jedan viſzok brig, i preobrazil ſze
je pred nyimi. I proſzvitilo ſze je li-
cze nyigóvo kod ſzuncze, i prates
nyigova obelila kod ſznik. I nut,
izkazali ſzufze nyim Moyzes, ter E-
lias z-nyim pominajuchi. Péter pak
odgovorechi recse Jéſuſſu: Goſzpo-
dine! dobro je nam ovdi biti, ako o-
ches,

ches, tako chemo nacsniti ovdi tri fa-
 ture, tebi jednoga, Moyzessu jednoga,
 i Eliassu jednoga. On jofs to govo-
 rechi, nut obfzterl je nye fzvital o-
 blak, i nut glasz iz oblaka govorechi:
 ovo je moi predragi Szin, nad kim
 szam fze obradoval, nyega poz-
 luffaite. Kadfzu ovo Ucseniki csuli,
 upalifzu doli na licza fzvoja, terfzu fze
 kruto bojali. I prifztupi k-nyim Je-
 fus, i dotaknefze nyih, i recse jim:
 fztanite gori, terfze neboite. Kadfzu
 pak podvignuli ocsi fzvoje, nikogar
 nifzu vidili, nego szamoga Jéfussa. I
 doiduch z-nyimi doli iz briga, zapo-
 vidal je nyim Jéfus govorechi: niko-
 mur nepovidaite vidjénja ovoga, do-
 kle Szin cslovicsanfzki od mertvih
 gori nefztane.

Na III. Nedilyu Korizme.

*Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Efezian. 5. dé-
 li od 1. do 9. v.*

Bracha! Budite nafzledniki Bóga, kod
 Szinki predragi, i fivite va lyubavi,
 kot je i Kristus nafz lyubil, i szamoga szé-
 be za nafz na offer, i Bógu na fzlátko dus-
 sechi

sechi aldov dal. Kurvanye pak, i szaka ne-
 csisztocha. ali szkuposzt, dasze nejimenuje
 med vami, kot sze za szvéte dósztoji: ali
 merzkocha, ali noria, ali neszpametne ri-
 csi, kasze tomu neprisztoju, nego bolye
 zahvalnoszt. Ar ovo morate znati, i razu-
 miti, da niédan kurvis, ali necsiszt, ali la-
 komuyak (csaje bolvanisztvu szlufiti) néche
 jerbinisztva va kralyesztvi Kristuffevom, i
 Bosjem jimati. Nikomur sze nedaite z-him-
 benimi ricsami prehinyiti; ar zbog toga je
 dossla szerditoszt bósja zverhu Szine ne-
 vernoszt. Nekate ada z-nyimi dersati. Ar
 bilisztte nigda skurina, â szeda jeszte szvit-
 loszt va Goszpodinu. Kod Szini szvitlo-
 szti sivite. Ar szaad szvitloszt je va szakoï
 dobrotivnoszt, pravicz, i jisztini.

*Evangyelye Sz. Luk. 11. deli od
 14. do 28. v.*

Va onom vrimenu: izrene Jésus vra-
 ga, i on bisse nim. I kadbi zignal
 bil vraga, szprogovoril je nimi, i za-
 csudilo sze je lyuczto. Niki pak od
 nyih rekosse: on po Belzebubu vras-
 jim Poglavnikom ziganya vrage. A
 drugi szknssavajuchi profzilisztu zla-
 mé nya od nyega iz Neba. On pak zna-
 juch

juch mislénya nyihova recse nyim: fzado Kralyefztvo, ko je va fzebi razdilenyo, oche fze zapufztiti, i jedna hifa na drugu fze zruftiti. Ako je pak i fzatan va fzebi razdilyen, kokoche obfztati kralyefztvo nyigovo? Pokidób govórite, da ja po Belzebubu vrage ziganyam. Ako pak ja po Belzebubu vrage ziganyam, pokom je ziganyaju ada Szini vaffi? Zato ote oni vaffi fzudczy biti. Nadalye, ako ja z-bósjim perfztom vrage ziganyam, tako je fztanovito k-vam prifslo kralyefztvo bósje. Kad oborusjen fzvoi dvór csuva, fztoju fza va miru, ka jima. Ako pak ki jacsi od nyega doide, i nyega oblada, takomu odnefze fze nyigóvo orusje, va ko fze je uffal, i razdili poroblénye nyigovo. Ki ni z-manum, on je proti meni; i ki z-manum fzkupa nefzpravlya, on rafzipuje. Kad necfifzt duh iz cslovika van proide, pohaja po fzuhi mefzti, i jifchefzi pocsivak, i kadga nenaide veli: poitochu naizad va hifu moju, odakle fzam van izaffal. I kad doide naideju z-metlami

pometenu, i nakincsenü. Onda gré, ter zame szobum szédam drugi duhov górgji od szebe, i nuter, iduchi sztanuju ondi, i posztanu poszlidnya onoga cslovi-ka gorja, od pervih. Sztalo sze je pak, kadje ovo govoril; zakrikne nika sena zmedlyuczstva, i recse nyemu: blasena je utróba, ka te je noszila, i peršzi, ke-šzi szafznul. On pak recse: pravo, blasenifzu, ki poszluffaju rics bósju, i nyu obderfavaju.

Na IV. Nedilyu Korizme.

*Epifzt. Sz. Paul. Apóst. k-Galat. 4. dé-
li od 22. do 31. v.*

Bracha! Piszano je: da je Abraham dva Szine jimal, jednoga od szlusbénicze, â drugoga od szlóbodne. Ali ki od szlusbénicze bisse, je po telovnom rodjen; â ki od szlóbodne, po obechany. Ovaszu po priliki recsena; ar ovaszu dva testaménta. Jedan nemer na gori Szinaj na szlusbu rodech, ki je Agar. Ar Szinaj je gora va Arabii, ka doszise do meszta, kadi je szeda Jerusale-lem, ka szlusi zi Szini szvojimi. Ar on, ki je zgora Jerusalem, je szlóbódan, i on je Mati nassa. Ar piszano je: vezelifze ti ne-rodecha, ka nerodis, odszkocsi van, ter
kri-

kriesi, ka noszécha nízi; ar vech szinov jima zapuschena, neg ka musa jima. Mi pak bracha, jezmo po Izaku Szini obechanya. Ali kot je onda on, ki po telovnom rodjen bífse, onoga proganyal, ki je po duhu rodjen bíl, tako i szada gré. Ali csa govóri píszmo? Hiti van szlusbéniczu, i nye Szina; ar neche Szin szlusbéne zi Szimon szlóbodne jerb biti. Bracha! tako mi níszmo Szini szlusbéne, nego szlóbodne, z-kum szlobóschinum je naz Kristus ofzlobodil.

Evangyelye Sz. Jivan. 6. déli,
od 1. do 15. v.

Va onom vrimenu: íssal je Jéfus prik morja galileanzkoga, ko je uz varofs Tiberias, i nazledovalse nyega nosfina lyuczstva; arszu vidili zlaménya, ka je nad betésnimi csinil. Zlize ada Jéfus na brig, i szede ondi z-Ucsenikih szvojimi. Bífse pak blizu vazam szvétak Sidovov. Kadje pak podvignul Jéfus ocsi szvoje, vidil je kruto veliku nosfinu lyudi, ka za nyim fetovalse, i recse Filipu: odakle chemo kupiti kruha, csa ovi jili budu? Ovo je pak govoril szkuffavajuchi

nyega; ar on je znal, csa oche csiniti. Odgovóri nyemu Filip: za dvi fztov defzetakov kruha ni dozta nyim, da bi fzaki neg jedno malo prijel. Recse nyemu jedan od Ucsenikov nyigóvi, Andreas brat Simona Petra: je ovdi jedan ditich, ki jima pét jarczeni hlibov, i dvi ribe; ali csa je ovo za tulike? Recse pak Jéfus: ucsinite, dalyuczto dóli fzéde. Bisse pak nógo trave na onom mezto. Pofzidalo je ada muskih glav va broju ókolo pét tifizuch. Zame pak Jéfus te hlibe, i kadabi zahvalil, podilil je nye fzedéchim, takaisse i od rib, kulikolzu otilli. Kadzsu fze pak zasitili, recse Jéfus Ucsenikom fzvojm: poberite kufziche, kifzu ofztali od pét jarczeni hlibov onim, kifzu jili. Lyudi pak, kadzsu vidili csudno csinyenye, kó je ucsinil Jéfus, reklifzu: ovo je za jifztinu on ifzti Prórók, ki doiti jima navi fzvit. Jéfus pak kod je ziznal, da ote doiti, i nyega fzilovati, dabiga za Kralya pofztavili, pobignul je opet na goru on fzam.

Na V. Nedilyu Korizme.

*Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Sid. 9. déli
od 11. do 15. v.*

Bracha! Kristus je kod véliki Duhovnik prioduchega dobra, krez vechu i bólyu hutu, to je: ka ni kod zemalszka zgraja z-rukami nacsinyena, dossal, niti krez kerv kozlichev, ali télacz, nego je iz szvojum laschum kervjum jednucs va szvéto meszto nuter issal, i vekovecsno odkuplénye nasal. Ar ako kerv kozlichev, i vólov, i pépel telicze, z-kim fze ie poszipovala, neciszte, na telovno ocsischavanye poszvechuje, kuliko bólye kerv Kristusseva, ki je szam szébe neofszkrunyenoga po Duhu szvétom Bógu aldoval, che ocsisztití nasse dusno szpoznanye od mertvih délov na szusbu sívomu Bógu? I zato je on pogoditely nóvoga testaménta, da po szmerti. ku je za odkuplénye od onoga pregriffenya terpil, kó bissé pod sztarim testaméntom, oni, ki jeszu pozvani, obechanye vekovecsnóga jérbinsztva primu po Jéssu Kristussu Golszpodinu nassému.

*Evangyelye Sz. Jivan. 8. déli
od 46. do 59. v.*

Va onom vrimenu recse Jésus lyuczstvu sídovszkomu: do me od
vasz

vafz móre zbog griha potvoriti? Ako vam jifztinu govórim, zacs mi ne-
 vérujete? Ki je od Bóga, on ricsi bós-
 je pofzluffa: zato vi nepofzluffate, ar
 od Boga nifzte. Odgovóru pak Sido-
 vi, i recsu nyemu: negovórimoli mi
 dobro, daszi Szamaritanacz, i da vra-
 ga jimas? Odgovóri Jéfus: ja vruga
 nimam, nego postujem Otcza mojéga,
 â vi jezte pak nepoftovali méne. Ja
 pak nejifchem moje dike: je, kiju ji-
 ſche, i ſzudi. Za jifztinu, za jifztinu
 velim vam: ki moje ricsi obderfaval
 bude, ta neche ſzmerti viditi naveke.
 Rekoſſe pak nyemu Sidovi: ſzada
 ſzpoznavamo, da vruga jimas. Abra-
 ham je umerl, i Prórókifzu pómerli
 â ti velis: ki moje ricsi obderfaval bu-
 de, ta néche ſzmerti ukufziti naveke.
 A csafzi ti vechi od Otcza naſſega
 Abrahama, ki je umerl? I Próróki je-
 ſzu pomerli. Csa ſzam iz tébe na-
 csinyas? Odgovóri Jéfus: ako ja mé-
 ne ſzamoga dicsim, tako dika moja ni-
 ſtar ni, je Otacz moi, ki me dicsi, od
 koga govórite, da je vafz Bóg, â ni-
 ſzte

sztega poznali; ali ja nyega znam, i ako recsem, daga neznam, takochu, kody vi lafacz biti. Ali ja nyega znam, i ricsi nyigóve obderfavam. Abraham vafs Otacz sze je vefzelil, dabi vidil moi dan, vidilga je, i uvefzelil sze je. Rekoffe pak nyemu Sidovi: pedefzet lét jofs nimas, terfzi Abrahama vidil? Recse nyim Jéfus: za jifztinu, za jifztinu velim vam: perlye, nego sze je Abraham narodil, szam ja. Zdvignulifzu pak kaménye, dabifze vanyega hitali, â Jéfus sze je szranil, i proffal van iz Czrikve.

Na VI. aliti Czvitnu Nedilyu.

*Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Filip. 2. délt
od 5. do 11. v.*

Bracha! Ono chutite va szebi, csa va Jéfusflu Kristusflu. Ki kadbi bosanszke nature bil, fzi ni za poroblénye dersal Bógu szpodoban biti, nego je szam szebe znicsil, naturu cslovicsanszku nafze zél, i lyudem szpodoban poszta, i va fivlénnyu sze kod cslovik naffal. On sze je ponizil, i pokóran poszta csa do fzmerti do fzmerti pak krisa. Zato je nyega Bóg izviffil, i nyemu Jime dal, kó je zverhu szakoga jimena. Dafze va Ji-
me

me Jéssuffa sza koléna prigibala budu onist, kizsu na Nebeszih, na zemlyi, i pod zemlyu. Y da szaki jezik valuje: da je Gofzpodin Jéssus va Szlavi Otcza Bóga.

*Evangyelye Sz. Matth. 21. deli
od 1. do 9. v.*

Va onom vrimenu: kadabisze priblifaval Jéssusk-Jerufalemu, i na Bethsagu k-brigu olivetanszkomu priffal bil, poszlal je dva od Ucsenikov szvojih govorechi nyim: poite vato meizto, kó je pred vami, i velyek ochete naiti oszliczu privézanu, i sdribe znyum; odvéfiteju, i dopelyaite k-meni. I ako vam do csa recse, reczite: da je Gofzpodin potribuje, i k-mesztu vam je ote prepustiti. Ovo sze je pak sze pripetilo, dabisze szpunilo, csa je recseno po Pióróku govorechem: povite kcheri Szionszkoj: nut, ovo fetuje Kraly tvoj k-tebi ponizan szedech na oszliczi, i na sdribetu vozne oszlicze. Iduchi pak Ucseniki, ucsinili jeszu kot je nyim zapovidal Jéssus. I dopelyalifzu oszliczu, i sdribe s-nyum,

s-nyemu, i prófzterli na nye halye
 fzvoje, i nyega góri pozadili. Velika
 pak nofina lyuczтва profztiraffe pra-
 tes fzvoju po puti, à drugi pak kiche
 fzu iz drivja fzikli, i po puti fztrovafili.
 A lyuczтво, kó naiper idofse, i odzad
 nafzledovaffe, kricsalo je govoreche:
 Hozana Szinu davidovomu, blafen je,
 ki dohaja va Jime Gofzpodinovo.

Muka Gofzpodina naflega Jé- fuffa Kriřtuffa.

*Polag piřzanya Sz. Matth. 26. déli od
 1. do 75. v. pak 27. od 1. do 66.*

Va onom vrimenu recse Jéfus Učse-
 nikom fzvojim: znate, dache po
 dvi dnévi vazam biti, i Szin cslovi-
 čsanřzki fze na krifevanye prodati. On-
 da fzu fze fzkupa fzpravili Poglavari
 popovřzki, i Sztarczi lyuczтва va hisu
 velikaffa popovřzkoga, kiřze zove
 Kaifas; i derřali tanacřtvo, kakobi Jé-
 fuffa prevarlyivo ulovit, i umorit mo-
 gli. Rekořse pak: ne na fřvetacřni
 dan, dařze kakov zblud med lyu-
 cřtvom neřřtane. Kadbi pak Jéfus va
 Be-

Bethanii bil, va hisi gubavoga Simona, prifztupi k-nyemu nika fena jima-
 juchiz alabasztra poszudu drage mafzti,
 i zlijéju nyemu na glavu pri fztoli fze-
 dechemu. Vidéchi pak ovo Ucseniki
 nyigóvi rafzlyutili fzufze govorechi:
 csemu fze ovo kvari? Ar bifze bilo
 moglo drago prodati, i ubógim podi-
 liti. Znajuch pak ova Jésus recse
 nyim: csa jezfte ovoi feni tako nena-
 rédni? Ar ona je dobro délo nad ma-
 num ucsinila. Ar ubóge fzagdar pri
 vafz jimate, ali méne nimate fzagdar.
 Ar zlijuch ona ovu mafzt na télo moje,
 je meni na pokapanye ucsinila. Szta-
 novito velim vam: Kadigoder ovo E-
 vangyelye po fzem fzvitu prodikova-
 no bude, oche fze nyoi na fzpóminak
 govoriti, csa je ucsinila. Onda proide
 jedan zmed dvanadeszti po Jimeni Ju-
 das Iskariotes k-Poglavnikom popov-
 fzkim, i recse nyim: csa mi ochete da-
 ti, i jachu nyega vam prodati? Onifzu
 pak nyemu nakanili tridézet fze-
 bernyakov. I odanle je jifzkal priliku
 nyega v-ruke dati. Pervi pak dan nek-
 vasse-

vassenoga kruha prisztupu Ucseniki k-Jésufu govorechi: kadi oches, dati vazméno janye k-jilu pripravimo? Jéfus pak recse: poite va varofs k-jednomu, i reczitemu: Gofzpodin veli: moi csasz je blizu, pri tebi chu vazam z-mojimi Ucseniki dersati. I ucsiniliszu Ucseniki kot je nyim zapovidal Jéfus, i pripraviliszu vazméno janye. Kadbi pak vécsér nafztal, fzéde iz fzvojimi dvanadesztimi k-fztolu, i jiduchim recse: za jifztinu velim vam: da cheme jedan zmed vasz prodati. I raszturobili fzufze kruto, i fzaki je pócsel govoriti: Gofzpodine! szamli ja? On pak odgovorechi recse: ki ruku z-manum va zdélu ticse, on cheme prodati. Szin cslovicsanszki nemer odhaja kod je od nyega pifzano; ali joi onomu csloviku, krez koga Szin csolvicsanszki prodan bude: bólyebi nyemu bilo, dasze on cslovik nebi narodil bil. Odgovorechi pak Judas, ki je nyega pródal, recse: Rabbi, szamli ja? I recse nyemu: tifzi rekal. Kadbi pak vecsérali, zame Jéfus kruh, blagoszloviga, razlómi, i

podili Ucsenikom szvojjim govorechi : zamite, ter jite, ovo je telo moje. Zel je pak i kales , i kadbi zahvalil, dal je nyega nyim govorechi : pite fzi iz nyega. Ar ovo je kerv moja novoga testamenta, kache za noge na odpufchevanye grihov prolyana biti. Ja pak velim vam : da nechu odszle od ovoga terfzjegafzaada piti do onoga dneva, kad z - vami novo va Kralyefztvi Otcza mojega pil budem. I kadbi zmolityum zahvalili, profslifzu van na brig olivetanfzki. Onda recse nyim Jefus : vi sze ochete ovu noch fzi nad manum izfzpacsiti. Ar pifzano je : pobitichu pafztira, i ovcze csrede sze ote raztechi. Kadsze pak gori fztanem, ochu pred vami va Galileu poiti. Od govorechi pak Peter recse nyemu : akofze fzi nad tobum izfzpacseju, ja sze nigdar fzpacsiti nechu. Recse nyemu Jefus : za jifztinu govorim tebi : daches me ovu noch perlye, nego peteh zakukurikne, trikrat zatajati. Recse nyemu Peter , akobi fz-tobum umriti moral, vindar te zatajati nechu. Ova-

ko

ko ſzu takaiſſe ſzi Ucseniki govorili. Onda doide Jéfus s-nyimi va meſzto Gethſzemani, i recse Ucsenikom ſzvo-
 jim: ſzédite ovdi, dokle tamo pójem,
 ter molil budem. I zame ſzobum Petra,
 i dva Szine Zebedea, zacsne turoban, i
 falofztan biti. Onda recse nyim: turob-
 no je ſzercze moje csa do ſzmerti, o-
 ſztanite ovdi, ter virofztuite z-ma-
 num. I odide niſzto dalye, upade na li-
 cze ſzvoje moléchi, i govorechi: Otacz
 moi! ako je moguche, neka proide od
 mene ov kales; ali vindar ne tako, kot
 ja ochu, nego kod ti. I doide k-Ucse-
 nikom ſzvojim, i naide nye va ſznu, i
 recse Petru: niſzteli da jednu uru z-
 manum virofztovat mogli? Virofztui-
 te, i molite, da nedoidete va ſzkuffa-
 vanye. Duſſa je nemer privolyna, ali
 télo je mlahavo. Zopet odide, i móli
 govorechi: Otacz moi! ako ov kales
 nemóre proiti, odlag daga pijem, neka
 bude vólya tvoja. I opet doide, i naide
 nye va ſznu; ar ocsi nyihovi biſſu za-
 ſzpani. I zoſztavi nye, i opet proide,
 i tréti put móli one iſzte ricſi govore-
 chi.

chi. Potom doide k-Ucsenikom szvo-
 jim, i recse nyim : szpíte neg, i pocsivai-
 te: nut priblifila fze je ura, i Szin cslo-
 vicsanfzki che va ruke grifsnikov prik-
 dan biti. Sztante góri, ter hodmo: nut
 blizu je, ki che me prodati. Doklebi
 on ovo jofs govoril: nut ovo gré Judas
 jedan zmed dvanadesztih, i s-nyim ve-
 lika nofina iz mecsi, i zi fchapih,
 ki pozlani biffu od Poglavnikov po-
 povfzkih, i Sztarczev lyuczstva. Ki je
 pak nyega pródal, je nyim zlaménye
 dal govorechi: koga ukusnem, on je,
 onoga zgrabite. I velyek prifztupi k-
 Jéfuffu, i recse nyemu: Rabbi, poz-
 dravlyen budi. I kusnul je nyega. I
 recse nyemu Jéfus: pretely, zbog cse-
 fza jefzi doffal? Onda prifzkócsu ta-
 mo, i popaliga z-rukami, i csverfzto
 derfali. I nut, jedan od nyih, ki biffe
 z-Jéfuffem, protégne ruku, i szpukne
 mécs fzvoj, i udril je fzlugu Po-
 glavnika popovfzkoga, i nyemu uho
 odfzikal. Onda recse nyemu Jéfus:
 zatakni mécs tvoj va fzvoje me-
 fzto; ar fzaki, ki mécs zame, che
 krez

krez mécs pogublyen biti. Stimas,
 da ja nemórem Otcza mojéga profziti,
 i on che mi fzeda vech od dvanaiszt
 ferégov Angyelov poszlati? Ar kako
 fze ote ricsi piszma szpuniti, pokidób
 dasze ovako zgodati móra? Va onoi
 uri recse Jéfus lyuczttvu: vi jeszte van
 dosli kod nad razboinika iz mecsi
 ter zi schapih méne loviti; szaki
 dan jeszam pri vasz va czrikvi ucsechi
 szidil, ter me niszte popali. Sze ovo
 fze je pak pripetilo, dasze izpunu ricsi
 Prórókov. Ondaszu nyega ofztavili
 Ucseniki, i fzi protékli. Oni pak der-
 fajuch Jéfussa, odpelyali szuga k-Kai-
 fassu Velikassu popovszkomu, kadi Pi-
 szmoznanczi, i Sztarczi szkupa szprav-
 ni bissu. A Péter je pak nyega zdaleka
 naszlédoval cser na dvór Velikassa po-
 povszkoga. I doiduch nuter szél je k-
 szlugam, dabi konacz vidil. Poglavni-
 ki pak popovszki, i fze szudszko szpra-
 vische, jiszkaliszu krivo szvidocsan-
 sztvo proti Jéfussu, dabiga umorit mo-
 gli. I kadbi nógo krivi szvidokov nai-
 per doslo bilo, nistar nasli niszu. Po-

szlidnyics doidu dva krivi szvidoki, i recsu: ov je govoril: ja mórem poruffiti czrikvu bósju, i nyu po tri dnevi o-pet zgraditi. Onda sze podvigne Velikas popovszki, i recse nyemu: nistar neodgovaras navo, csa ovi szuprot te-bi szvidocsu? Jéfus pak mucsi. Recse nyemu Velikas popovszki: zaklinaryam te pred fivim Bógom, da nam povis, szili ti Szin bósji? Recse nyemu Jéfus: ti szirekal. Nistar manye velim vam: da chete od szeda viditi Szina cslovi-csanfzkoga sziditi na désznu kripofzti bósje, i doiti va oblakih nebeszkih. Onda razkine Velikas popovszki prates szvoju govorechi: zapfzoval je, cse-mu potribujemo jofs szvidoke? Nut szeda jefzte csuli blaznofzt: csa vam sze vidi? Oni pak odgovorechi recsu: szmerti je zafzluan. Ondafzu plyu-vali va licze nyigóvo, i plyufzkaliga, a drugi pak z-peschami bili govore-chi: prórókovai nam Kristus, ki je, ki te je udril? A Péter je szidil vani na dvóri, i doide k-nyemu jedna mladén-kinya govorecha: i tilzi bil z-Jéfus-fem

fem Galileanzkim. On pak taji pred
 fzimi govorechi: neznam, csa govó-
 ris. Kadbi pak krez vrata van issal, za-
 glédaga druga mladéinkinya, i recse o-
 nim, ki ondi bissu, i ov je bil z-Jésussem
 Nazarénzkim. Onfze pak zaklije, i
 zopet taji govorechi: nepoznam toga
 cslovika. I jedno malo po tom prifztu-
 pu oni, ki onde fztassu, i recsu Petru:
 za jifztinu i tifzi jedan od nyih; ar rics
 tvoja tébe uvadjuje. Onda fze zacsne
 zaklinaryati, ter bógmati, da on nepóz-
 na toga cslovika. I k-mesztu je zaku-
 kuriknul petéh. I fzpoménu fze je Pé-
 ter iz ricsih Jésussevih, ke je nyemu
 govoril: perlye, nego petéh zakuku-
 rikne, oches me trikrat zatajati. I próf-
 fal je van, terfze lyuto plakal. Kadbi
 pak jutro bilo, derfalifzu Poglavniki
 popovfzki, i Sztarczi lyuczstva tana-
 cstvo nad Jésussem, dabiga umorili. I
 fzvézali jefzuga, i odpelyali, i Pogle-
 varu Ponczyuffu Pilatuffu prik dali.
 Onda videch Judas, kigaje prodal, da
 je na fzmert od fzdjen, pokajal fze je,
 i naizat doneszal onih trideszet fzre-

bernyakov Poglavnikom popovszkim, i Starczem govorechi: griffil szam pródajuch kerv pravicsnu. Oni pak rekofle: csa je nam potom? Tébe utifcha. I hitil je szrebernyake va czrikvu, próffal, je ter szejz-konopczm ubifzil. Zélifzu pak Poglavniki popovszki te szrebernyake govorechi: nefzmimoje pufztiti va czrikvénu ladiczu; ar fzu kervni pinezi. Kadabi pak tanacstvo derfali bili, kupilifzu lapat jednoga loncsara na pokapanye fztrainfzkihputnikov. Zbog toga fze zove on lapat Haczeldama, to je: kervni lapat csa do denasnyega dnéva. Onda fze je fzpu nilo, csa recseno biffle krez Jeremiaffa Próróka govorechega: i zélifzu tridefzet szrebernyakov czénu onoga, ki je zaczynen bil, kogafzu kupili od Szinov Izraelfzkih, i dali je za lapat loncsara, kod je meni Gofzpodin zapovidal. Jéfus pak fztasse pred Poglavarom, i opitaga Poglavar govorechi: tifzili Kraly fidovszki? Recse nyemu Jéfus: ti velis. I kadbi od Poglavnikov popovszkih, i Sztarczev obtusen bil,

bil, nistar ni odgovoril. Onda recse Pilatus nyemu: necsujes, kuliko szvidocsansztvo szuprot tebi govóru? I on na nijednu rics ni odgovoril nyemu, tako, da fze je Poglavar kruto csudil. Pufchaval je pak Poglavar lyuczttvu jednoga uznika na szvétke, kogaszu oni otili. Jimal je pak onda jednoga glaszovitoga razboinika, ki fze je Barabbas zval. Kadbisze pak szkupa szpravili bili, recse Pilatus: koga ochete, da vam pufztim: Barabbassa, ali Jéfuffa, kifze zove Kristus? Ar znal je daszuga nenavidno pródali. Kadbi pak na szudszkom sztolczi szidil, pozlala je fena nyigóva nyemu povidati: necsini nistar ovomu pravicsnomu; ar ja szam nógo denasz zbog nyega va sznu terpila. Poglavniki pak popovszki, i Sztarczci jefzu nagovorili lyuczttvo, dabiszi profzili Barabbassa pufztiti, a Jéfuffa umoriti. Odgovorechi pak Poglavar recse nyim: koga ochete zmed ovih dvih da vamga pufztim? Oni pak rekofse: Barabbassa. Recse nyim Pilatus: csachu ada csiniti z Jéfuffem, kifze

zove Kristus? Oni pak fzi rekosse: mora krisevan biti. Recse nyim Poglavar: a esa je zlóga ucsinil? Oni pak jofs jaese kricsaffe: mora krisevan biti. Videchi pak Pilatus, da nistar pomochi nemore, nego dalze jofs véchi zblud nefztane, zame vode, ter fzi ruke pred lyucztvom pere govorechi: ja szam csifzt od kervi ovoga pravicsnoga; vi chete viditi. Odgovóri pak fze lyucztvo, i recse: kerv nyigóva neka doide zverhu nafz, i zverhu szinov nafsih. Onda je nyim pufztil Barabbassa, a Jéfussa bicsevati, i krisevati dal. Onda zamu Jéfussa haherszke fzluge Poglavara va szudszku hifu, i zizovu ondi szu nosinu szkupa. I szvlikliszuga, i oblikli nyemu halyu iz purpura, i upléli korunu iz térnja, i nyemu na glavu vergli. I rogoz va nyigóvu défznu ruku dali, i poklekivali predanyega, i spótalisze nyemu govorechi: pozdravlyen budi Kraly fidovszki. I plyuvali va nyega, i rogoz zimali, terga po glavi bili. I kadbiga pospótali bili, szvlikliszu nyemu halyu, i oblikli-

kliga va prates nyigóvu, i odpelyali na krisevanye. Iduchi pak doľztignulifzu jednoga czirenenizkoga cslovika jimenom Simona, i prifzilili nyega, dabi noľzil kris nyigov. I doľslifzu na meľzto, ko ſze zove Golgotha, to je: Kalvarie meľzto, i dalifzu mu piti vina zi ſucsum zbludjenoga. I kadbi ukufzil, ni otil piti. Kadbiga pak krisevali bili, razdilili ſzu ſzi prates nyigóvu hitajuch koczke zanyu; dabiſze izpunilo, csa recseno biſſe po Próróku govorechem: razdilili ſzufzi opravu moju, i koczkalifze za prates moju. I ſzedechi pazilifzu na nyega. I ubiľzili zgora glave nyigóve napifzan uzrók ſzmerti nyigove: Ov je Jeľus Kraly Sidovľzki. Onda biľſu i dva razboiniki s nyim krisevani, jedan na deľľznu, a drugi na livu. Ki pak mimo idofſe pľzóvalifzu na nyega, i ſztréľzali glave ſzvoje govorechi: O! ti, ki ruľſis czrikvu bóľju, i po tri dneví zopet gradis, pomozi ſzam tebi! Akoľzi Szin bóľji, tako zľzi doli iz krisa. Spóťali ſzufze nyemu takaiľſe i Poglavniki pov-

povfzki, iz Pifzmoznanczih, i Sztarczih govorechi: drugim je pomagal, a szam fzebi nemore: ako je Kraly Izraelfzki, neka zlize fzada dóli iz krisa, i chemo vérovati va nyega. Uffal fze je va Boga, nekaga fzeda ofzlobódi, ako che; ar je rekal: ja szam Szin bósji. Ovako fzufze nyemu takaiſſe i razboiniki okrivlyali, kifzu s-nyim kriſevani bili. Od séfzte pak ure, cſer do devéte je naſztala velika ſkurina po fzoj zemlyi. I ókolo devéte ure zakrikne Jéfus z-velikim glaſzom govorechi: Eli, Eli lammaſzabaktani? to je: Bóſe moi! Bóſe moi! zacs fzi me zapuſztil? Niki pak onde fztojechi, kadbi ovo csuli, rekofſe: ov Eliafſa zove. I velyek tecſe jedan od nyi, zame vodénu gubu, terju z-zocztom napuni, i na rogoz natakne, termu piti porine. Oni drugi pak rekofſe: poſztoi, da vidimo cheli doiti Elias nyega ofzloboditi. Jéfus pak zopet z-velikim glaſzom zakrikne, i duſſu fzpufzti. I nut, razkinul fze je zaſztor czrikve na dvi ſztrani od zgór cſer dóli, i zemlya fze

tré-

trészla, i fzkale popuczale: grobi fze poodpirali, i nóga téla fzvétih, ki fzpassu, fze góri polsztajala. I profslafzu iz grobov izvojih po nyigóvom gorisztajanyu, i dofsla va fzvéti varofs, i fze nógim izkazala. Kadbi pak Kapitan, i kifzu s nyim csuvali Jéfusfa vidili bili pótrez zemlye, i ona, ka fzufze zgodala, bójali fzufze kruto, i rekli: za jifztinu ov je bil Szin bósji. Bilo je pak nógo sén onde, kefzu zda-leka glédale, i Jéfusfa od Galilee nafzlédovale, i fzlufile nyemu: med kimi biffe Maria Magdalene, Maria Jakova, Mati Jósefa, i Mati Szinov Zebedeá. Kadbi fze pak dan zaskuréval, doide niki plemenit cslovik od Arimatea varóssa jimenom Jósef, ki takai fze fizam Ucsenik Jéfussev biffe. Ov je iffal k-Pilatufsu, i profzilga za télo Jéfusfa. Onda je zapovidal Pilatus nyemu je dati. Jósef pak zame télo, terje obvi je va fznasno platno, i poló fije va fzvoi nóvi grób, koga je iz fzkale izfzikal. I zavalil je velik kamen na grób, i próssal. Biffe pak onde Maria Mag-

Magdalene, i druga Maria fzedecche proti grobu.

Drugi pak dan, ki biffse po dnévi pripravlyanya, doidu fzkupa Poglavniki popovfzki, i Farizeuffi pri Pilatuffu govorechi: Gofzpodine, fzpomenuli fzmofze, da je ov zbludnik jofs v-fivoti govoril: po tri dnévi ochufze opet góri fztati. Dai ada csuvati grób do trétoga dnéva; da nedoidu morebit Ucseniki nyigovi, i ukradu nyega, i pak lyudem recsu: da fze je od mertvih fztal: i da onako pofzlidnyi zblud gorji bude od pervoga. Recse nyim Pilatus: jimate csuware, poite, ter csuvaite kod znate. Oni pak iduchi pofztavilifzu csuware k-grobu, i kamen zapecsatili.

Na véliki Utórak.

Sténye Jerem. Prórók. II. déli od 18. do 20. v.

Va onih dnévih recse Jeremias: Gofzpodine! tifzi mi pokazal, i ja fzam fzpoznal: onda fzi mi pokazal nyihova nakanenya. A ja kod tiho janye, ko fze na umaranye pélya, nifzam ziznal, da tanacstvo proti meni mifzliju, i govóru: zmiffaimo drivo med kruh nyigov, terga izziraimo van iz fzvita fivih, da

da sze vech neupoméne jime nyigóvo. Ti pak Gofzpodine Szabaóth! ki pravicsno szudis, szercza, i mósjine izvidjujes, daimi viditi fantenye tvoje zverhu nyi: ar tebi szam ocstoval fantenye moje, Gofzpodine Bóse moi!

Muka Gofzpodina nallega Jé- fuffa Kristuffa.

Polag pifzanya Sz. Mark. 14. déli od 1. do 72. v. pak 15. od 1. do 47.

Va onom vrimenu: biffé po dvi dnévi vazam, i dnévi nekvalffenoga kruha, i jifzkalifzu Poglavniki popovfzki, ter Pifzmoznanczi priliku, kakobi, Jéfuffa prevarlyivo ulovit, i umorit mogli. Rekoffe pak: ne na fzetacsni dan, dasze kakov zblud med lyucztvom nefztane. I kad va Bethani biffé va hifi gubavaga Simona, i pri fztoli fzydil, doide nika fena jimajuch iz alabasztra faliczu z-dragum mafchum iz nabolyege Spikinarda, i razlómi ta alabaszter, terju zlije nyemu na glavu. Razlyutili fzufze pak niki, i pri fzebi rekli: csemu sze je pokvarila ta mafzt? Ar biffe bila mogla prodati drasje od trih

trih sztov defzetakov, i ubógim podi-
 liti. I bissu szzerditi na nyu. Recse pak
 Jéfus: daite joi mira, csa jeszte nafzlób-
 ni na nyu? Ona je dobro délo nad ma-
 num ucsinila. Ar ubóge szagdar pri
 vafz jimate, i kad budete otili, mórete
 jim dobra ucsiniti; ali méne nimate
 szagdar. Ova je ucsinila, csa je primo-
 gla: ona je prifzpila télo moje na pó-
 kóp namazati. Za jifztinu velim vam:
 kadigoder po szem szvitu ovo Evan-
 gyelye prodikovano bude, ochefze
 i ovo, csa je ucsinila, nyoi na szpómi-
 nak povidati. I Judas Iskariotes jedan
 zmed dvanadeszti proide k-Velikas-
 sem popovszkim, dabiga pri nyi uva-
 dil. Ki kadbi ovo csuli jeszufze raz-
 vezzelili, i obechali nyemu pinez dati.
 I jifzkal je priliku, kakobiga nyim na-
 redno v-ruke dati mogal. I pervi dan
 nekvasfenoga kruha, kadafzu vazméno
 janye offrovavali, rekofse Ucseniki
 nyemu: kamo oches, da grémo, i tebi
 vazméno janye jifzti pripravimo? I
 pofalye dva od szvojih Ucsenikov, i
 recse nyim: poite va varofs, i onde
 che

che niki cslovik proti vami doiti no-
 szech vercs z-vodum, za onim poite, i
 kamo on nater póje, reczite hisnomu
 Gofzpodaru: Mester veli: kadi je mo-
 je meszto za goschinu, kadi chu vaz-
 méno janye z-mojimi Ucseniki jiszti?
 I on che vam pokazati jednu veliku, i
 pripravnu gosztivniczu, i ondi pripra-
 vite za nafz. I proidu Ucseniki nyigó-
 vi, i doidu va varofs, i nafslifzu, kot je
 nyim rekal, i pripravilifzu vazméno
 janye. Kadje pak vécsér nafzta, doi-
 de iz fzvojimi dvanadesztimi tamo. I
 kadszu pri fztoli fztidili, ter jili, recse
 Jéfus: za jisztinu velim vam: da che
 me jedan od vafz, ki z-manum ji, pro-
 dati. Zacseli fzfufe pak turobiti, i
 nyemu jedan za drugim govoriti:
 fzamli ja? On pak recse nyim: jedan
 zmed dvanadeszti, ki z-manum va zdé-
 lu z-rukum pofzife. Szin cslovicsan-
 szki nemer odhaja kot je od nyega pi-
 szano; ali joi onomu csloviku, krez ko-
 ga Szin cslovicsanszki prodan bude!
 Bolyebi nyemu bilo, dasze nebi naro-
 dil bil on cslovik. I kadszu jili, zame

Jésus kruh, blagofzloviga, razlómi, i nyim podili govorechi: primite, ovo jetélo moje. Zél je i kales, zahvalil, i nyimga dal, i pilifzu iz nyéga fzi. I recse nyim: ovo je kerv moja nóvoga testaménta, kache za nóge prolyana bitti. Za jifztinu velim vam: da néchu vech od ovoga terfzjega fzada piti do onoga dnéva, kad nóvo va Kralyefztvi bósjem pil budem. I kadszu z-molítvum zahvalili, ifslifzu van na brig olivetanfzki. I recse nyim Jésus: fzi fze ochete ovu nóch nad manum izpacsiti; ar pifzano je: pobitichu pafzтира, i ovcze fze ote raztechi. Ali kad fze góri fztanem, ochu pred vami va Galileu poiti. Recse pak nyemu Péter: akofze fzi nad tobum izpacsiju, ali ja ne. Recse nyemu Jésus: za jifztinu velim tebi: da ches me denafz ovu nóch perlye, nego petéh dvakrat zaku-
kurikne, trikrat zatajati. On pak jofs vech govoraffe: akobi z-tobum umriti móral néchu te zatajati. Takofzu pak i fzi govorili. I doidu k-mefztu, kifze zove Gethfzemani, i recse Ucsenikom
fzvo-

szvojim: szidite ovdi, dokle molil budem. Izame szobum Petra, i Jakova, i Jivana, i zacsel je bléditi, i turoban biti. I recse nyim: turobno je szercze moje csa do szmerti, budite ovdi, ter virosztuite. I kadje meru dalye odsztupil, upade na zemlyu, i móli: ako bi moguche bilo, dabi perminula od nyega ova ura; i recse: Abba, Otacz! sza jeszu tebi mogucha, zami od mene ov kales, ali vindar ne, csa ja ochu, nego csa ti oches. I doide, i naide nye va sznu, i recse Petru: Simon szpifs? Niszili mogal da jednu uru virosztovati? Virosztuite, i molite, da nedoidete va szkuffavanye. Duh je nemer podvólyan, ali télo je mlahavo. I zopet proide, i móli one izte ricsi govorechi. I kadje opet naizat dóssal, naide nye va sznu (ar ocsi nyihovi bissu zaszpani) i niszu znali, csabi mu odgovoriti mórali. I trétics doide, i recse nyim: szpíte neg, ter pocsivaite; doszt je, prisla je ura; nut Szin cslovicsanszki che va ruke griffnikov prik dan biti. Sznante góri, ter hódmo; nut, ki che

me prodati je blizu. I doklebi jofs govoril, doide Judas Iskariotes jedan od dvanadeszti, i z-nyim velika nosina lyudi iz mecsi, ter iz fchapih od Poglavnikov popovszkih, Piszmoznanczev, i Sztarczev. Dal je pak nyim prodavnik zlaménye govorechi: koga ukusnem on je, derfitega, i fzkerblyivo pelyaite. I doiduch velyek prisztopi k-nyemu, i recse: Rabbi, pozdravlyen budi; i kusnul je nyega. Oniszuga pak z-rukami zgrabili, i csverszto derfali. Jedan pak od onde sztojechi iztégne mécsu szvoj, i udril je szlugu Velikassa popovszkoga, i odszikal nyemu uho. I odgovóri Jéfus, i recse nyim: kako nad razbonika jezte dosli, iz mecsi, ter iz fchapih méne loviti. Szaki dan szam pri vasz va czrikvi ucsechi bil, i niszte me ulovili. Nego dabiszte izpunilo, csa je piszano. Ondaszu ofztavili nyega Ucseniki nyigovi, ter fzi protékli. Naszledovalse pak nyega jedan ditich, ki z-platnom szvoju golotu okritu jimasse, koga jeszu ulovili. On pak hiti od fzebe tu
plat-

platnénu halyu, ter je gól od nyi protékal. I dopélyaju Jéfuffa k-velikaffu popovfzkomu i doidu fzkupa fzi Popi, Piſzmoznanczi, i Sztarczi. Péter pak zdaleka nafzledovaſſe nyega csa na dvór Velikaffa popovfzkoga, i fzel je iz fzlugami k ognyu, ter fzei grijal. Poglavniki pak popovfzki, i fze fzdudfzko fzpraviſche jeſzu jifzkali fzvidocsanfztvo proti Jéfuffu, dabiga ufzmertit mogli; i niſzu nijednoga nafsli. Ar nógi fzu davali krivo fzvidocsanfztvo proti nyemu, i fzvidocsanfztva nyihova nebiffu fzlosna. Sztali fzufze pak niki, i krivo fzvidocsili proti nyemu govorechi: mi jeſzmo csuli, da je govoril: ja chu ovu z-rukami nacsinyenu czrikvu razvaliti, i po tri dnévi drugu zgraditi, ka nebude z-rukami nacsinyena. I ni bilo fzlosno fzvidocsanfztvo nyihovo. I fztaneſze Velikas popovfzki odſztupi napofzred, i opita Jéfuffa govorechi: niſtar neodgovaras navo, csa ovi fzaprot tebi govóru? On je pak mucsál, i niſtar ni odgovoril. Opitaga zopet Velikafs popovfzki, i

recse nyemu: tifizili Kristus Szin fivoga Bóga? Jéfus pak recse nyemu: ja fzam: i vidili budete Szina cslovi-
csanfzkoga fziditi na dэфznu kripofzti bósje, i doiti va oblakih nebeľzkih. Razkine pak Velikas popovfzki prates fzvoju, i recse: csemu joľs fzvidoke potribujemo? Csulifzte blaznofzt, csa vam fze vidi? Onifzu pak fzi prókleli nyega: da je fzmerti zafzlufan. I zacselifzu jedni plyuvati na nyega, i zakrivati licze nyigóvo, i plyufzkatiga govorechi: prórókovai; i hahari fzuga z-peschami bili. I kad Péter zdola na dvóri bilfe, doide jedna od fzlusbenicz Velikaffa popovfzkoga, i kadje zaglédala Petra, da fze grije, poglédaga, i recse: i tifizil bil z-Jéfusfem Nazarénfzkim. A on je tajal govorechi: nitiga nepóznam, niti neznam, csa govóris. I proide van iz dvóra, i zakukuriknul je petéh. Kadgaj pak zopet fzlusbénicza zaglédala, pocsne onim govoriti, ki onde ókolo fztaffu: i ov je jedan od onih. On pak opet táji. I po jedno malom csafzu rekofse opet Petru,
ki

ki ondi sztaffu : za jifztinu, i tifzi jedan od nyi ; ar i tifzi Galileacz. On sze pak pocsne zaklinyati, i bógmati: ja nepoznam ovoga clsovika, od koga govórite. I k-mesztu je opet zakukurik-nul petéh. I szpoménul sze je Péter iz onih ricsih, ki je uyemu govoril Jéfus: perlye, nego petéh dvakrat zakukurik-ne, ches me trikrat zatajati. I pócsel sze je plakati. I derfalifzu Poglavniki popovfzki iz Sztarczih, ter Pifzmoznanczi, i zi szim szpravifchem velyek-rano tanacstvo, i szvézalifzu Jéfussa, odpelyaliga, i Pilatuffu prik dali. I opitaga Pilatus: tifzili Kraly fidovfzki? On pak odgovoréchi recse nyemu: ti velis. I obtusiflifzuga Poglavniki popovfzki va nógom dugovanyu. Pilatus pak zopet opita uyega govorechi: niftar neodgovaras? Poglei va kulikom dugovanyu te obtusévaju. A Jéfus ni niftar vech odgovoril tako, da sze je csudil Pilatus. Na szvétke jim je pak jednoga od uznikov pufchaval, koga szufzi profzit otili. Biffe pak jedan, kifze je Barabbas zval, ki iz zbludnikih

ulóvlyen biffe, ki je va zbludenyu nikoga umoril. I kadje lyuczto góri prišlo, zacselo je zano izto profziti, vacs je on nyim szagdar privolyit otil. Odgovóri pak Pilatus, i recse nyim: ocheteli, da vam pufztim Kralya fidovszkoga? Ar znal je, daszuga Poglavniki popovszki zbog nenavidnoszti prik dali. Nagovoriliszu pak Poglavniki popovszki lyuczto, dabi jim bólye Barabbassa pufztil. Pilatus pak opet odgovorechi recse nyim: csa ochete ada, da Kralyu fidovszkomu ucsinim? Oni pat zopet zakriknu, krisevaiga. Pilatus pak recse nyim: á csa je zlóga ucsinil? A oni jofs jacse kricsaffe: krisevaiga. Pilatus pak dabi zadovýil lyuczto, pufztil jim je Barabbassa, á Jéfussa zbicsevanóga nyim v-ruke dal na krisevanye. Haherszke pak szluge odpélyaju nyega na dvór szudszke hife, i zizovu szkupa sze lyuczto: i oblicsu nyemu halyu iz purpure, i opletu korunu iz ternya, i nyemu na glavu versu. I zacseli szuga pozdravlyati: pozdravlyen budi Kralv Sidovszki. I

bili.

bilifzuga po glavi z-rogozom, i plyu-
 vali va nyega, i klécsega molili. I ka-
 dabiga pospótali bili fzyliklifzu nye-
 mu purpurfzku halyu, i oblikli z nyi-
 govum pratefum, i odpelyaliga na kri-
 fevanye. I prifzililifzu nikoga, ki on-
 demimo idofse Simona czireneancza
 iduchéga iz mefzta, ki Otacz bilfe A-
 lexandra, ter Ruffa, dabi nyigov kris-
 nofzil. I dopelyalifzuga na mefzto
 Golgotha, ko fze po raztolnacsenyu
 Kalvaria zove. I davali fzumu piti vi-
 no z-myrrhum zbludjeno, i ni otil pri-
 jéti. I kadszuga krifevali bili, razdi-
 lili fzufzi prates nyigóvu hitajuch kó-
 czke za nyu, csa che ki dofztati. Biffe
 pak ókolo tréte ure, kada fzuga kri-
 fevali. I bilfe uzrók fzmerti nyigóve
 zgora napiszan: Kraly Sidovfzki. I
 krifevali jefzu s-nyim dva razboini-
 ke, jednoga na defznu, á drugoga na li-
 vu. I fzpunilo fze je pifzmo, kó veli:
 on je med griffnike brojen bil. I mimo
 iduchi pfzóvalifzu na nyega, i fztré-
 fzali glave fzvoje govorechi: O ti! ki
 razvalyas czrikvu bósju, i va tri dné-

vi opet grádis: pomozí szam tebi, ter zlízi dóli iz krísa. Spótali szufze takaišše i Poglavniki popovszki nyemu, i pominališe iz Pišzmoznanczih med szobum: drugim je pomagal, a szam szebi nemóre. Krístus Kraly Sidovszki neka zlíze szada iz krísa, da vidimo, i vérovali budemo. I ki s-nyim krísevani biššu, jezú sze ukrivlyali nyemu. I u šésztoi uri našztala je skurina po szoí zemlyi csa do deveté ure. I u devétoi uri zakrikne Jéšus z-velikim glaszom: Eloi, Eloi, lamma szabaktani, to je po raztohnacsenom: Bóše moi, Bóše moi, zacs szi me zaosztavil? Kadšzu jedni onde okolo sztojechi ovo csuli, rekofše: nut, Eliášša zove. Jedan pak tecše, ter umócsi gubu vodénu va oczti, i umota na rogóz, i dal je nyemu piti govorechi: pošztoi, da vidimo cheli Elias doiti, i nyega dóli znéti. Zakriknul je pak Jéšus z-velikim glaszom, i preminul. I razkinul sze je zašztór czrikve na dva kúšza od zgor, csa dóli. Videch pak Kapitan, ki szuproti nyemu sztašše, da je ovako kricsuch preminul,

nul, recse: za jifztinu, ov̄ cslovik je Szin bosji bil. Bileszu pak ondi i fene zdaleka glédajuche: med kimi bisse Maria Magdalene, Maria Mati Jakova manyega, Mati Jófefa, ter Salome, ke fzumu fzlufle, i nyega z-drugimi vech nafzlédovale, kad je iz Galilee va Jerufalem hodil.

Kadje pak vécsér nafztal (ar bisse dan pripravlyanya, ki je pred Szobótu) doide Jófef od Arimathee jedan plemenit varóscsan, ki je szam csékal na kralyefztvo bósje, ter je iffal fzégurno k Pilatuffu nuter, i profzilgai za télo Jéfuffa. Zacsudil fzei pak Pilatus, da je jur preminul. I dózval je k-fzebi Kapitana, i opitalga: bili on jur umerl bil? I kadje ovo od Kapitana ziznal, dal je Jófefu télo. A Jófef je pak kupil platna, znéljei dóli, obvil va platno, i povaililjei va grób, ki iz fzkale izszicsen bisse, i zavalil kamen pred zafztup gróba.

Na véliku Szrédu.

Sténye Izaias. 62. déli II. v. pak 63. od I. do 6. v.

Ovo govóri Gofzpodin Bóg: povite keheri

ri Szionszkoi: nut ovo fetuje szpafzitelý
 tvoi, nut placha nyigóva je z.nyim. Ki
 je ov, Ki prihaja od Edoma z-pofarbanum
 pratelum od Bozra? Ov lipi va szvojoí du-
 ficskoi halyi, ki sétuje va velikoi jakofzti.
 Ja szam, ki praviczu govórim, ja szam po-
 mochnik na zvelicsenye. Zacs je ocserverna
 prates tvoja, i óprava tvoja kot onih, ki prés-
 fu tlacsiju? Ja szam préssu szam tlacsil, i nye
 va szerditofzti mojóí potlacsil. I kerv nyi-
 hova je poskropila prates moju, i utépal je-
 szam szu ópravu moju. Ar dan fantenya je
 va szerczi mojem, léto odkuplénya mojéga
 je prislo. Uglédal szam sze, i ni bilo po-
 mochnika, jifzkal szam, i ni bilo, kibi mi po-
 mógal bil. Jakofzt moja je meni pomógla, i
 nehoténye moje je meni na pomoch bilo. I
 potlacsil szam lyuczstvo va naglofzti mojóí,
 i nye upijanil va szerditofzti mojóí, k-tlóm
 pritifznul jakofzt nyihovu. Ja chufze szpo-
 ménývivat iz milofzerdnofzti Gofzpodinove;
 hvala Gofzpodinu Bógu zverhu szega, csa
 je nam navernul Gofzpodin Bóg nafs.

Drugo Sténye.

Izaiaf. 53. déli od 1. do 12. v.

Va onih dnévih rekofse Izaias: Gofzpodin-
 ne! do je véroval ricsam, ke je od nafz
 csul? I jakofzt Gofzpodinova, komu je o-
 csitovana? I onche kod fibifche, i kod fi-
 licze iz szuhe zemlye pred nyimí van izrafzti-
 On

On nima niti obraza, niti lipote; i vidili je-
 szmoga, i nejmaste obraza, i jimali szmo
 selyu za nyim: ki med musih naizahitcheniji,
 i nai poszlidnyjii bisse: za musem boleznos-
 szti, ki je izkufzil mlahavofzt, i licze nyigó-
 vo bisse kod zakrito, i pospótano, zato ni-
 szmo hajali za nyega. On je za jisztinu nasse
 betége nafze zél, i nassu ból podnészal, i mi
 jezmo nyega kod za gubavoga, i kod za
 jednoga od Boga zbijenoga, i ponisenoga
 dersali. On je pak zbog nasse grihote na-
 ranyen, i zbog nasse hudobnoszti izbijen po-
 sztal. Kastiga mira nassega na nyem bisse,
 i miszmo krez nyigóve modricze izvrcseni
 posztali. Mi jezmo szi kod ovcze bludili,
 i szaki je zabludil na szvojem puti, i Goszpo-
 din je hudobnoszt nasz szih na nyega zmetal.
 On je aldovan bil, pokidób da je szam otil, i
 ni odperl uszt szvoji, si on che kod ovcza na
 szmert pelyan biti, i kod janye mucsati pred
 onim, kije fiska, i néche od priti uszt szvoji.
 Iz sztraha, i szuda je unessen, porodjenye
 nyigóvo doche izrechi? Ar je podrisen iz
 zemlye fivih, zbog hudobnoszti mojéga lyu-
 cztva szamga izbil. I on che zlocsélzte za
 szvoi pókóp, i bogate za szvoju szmert dati:
 zato csa nádne krivicze ucsinil ni, ni hinya
 va uszto nyigóvi ni bila. I Goszpodin je otil
 nyega va mlahavofzti poterti. Ako alduje
 duszlu szvoju za grihe, tako che viditi dugo-
 vecsno szime, i vólya Goszpodinova oche
 lze

fze va nyigóvi rukah ravnati. Zano, csa fze je trudila duffa nyigóva, oche vidici, i fze zafzítiti. Iz fzvojem naukom che pravicsni moi Szin nóge upravicsit, i krivicze nyihove podnaffati. Zato chu nyemu nóge prilofiti, i on che poroblénye jakih dilici: zano, csa je duffu fzvoju na fzmert dal, i med hudobnyake brojen bil; i on je grihotu nógih podnéfzal, i za grifsnike profzil.

Muka Gofzpodina naflega Jéfuffa Kristuffa.

Polag pifzanya Sz. Luk. 22. déli od 1. do 71. pak 23. od 1. do 54. v.

Va onom vrimenu: priblifaval fze je fzvétak nekvaffenoga kruha, ki fze zove vazam. I jifzkalifzu Poglavniki popovfzki, i Pifzmoznanczi, kakobi Jéfuffa umorit mogli: ali bójali fzufze lyucztva. Obfzél je pak Vrag Judaffa, kifze jimenuje Iskariotes, jednoga zmed dvanadesztih. I próide, ter fze dogovóri z-Poglavnikih popovfzkimi, i z-Velikafsih varóffa, kakobiga nyim v-ruke dati mogal. I uvezelili fzufze, i obechali nyemu pinez dati. I zafzegural je nye. I jifzkal je

je

je priliku, kakobiga nyim prez zblu-
 da v-ruke dati mogal. Dóssal je
 pak dan nekvallenoga kruha, na ki
 dan jezsu vazméno janye klali. I pos-
 falye Pétra, ter Jivana, i recse nyim:
 poite, ter nam pripravite vazméno ja-
 nye, da jili budemo. Oni pak rekosse:
 kadi oches, da je pripravimo? I re-
 cse nyim: nut, kod va varofs nuter
 pójete, doiti che proti vam cslovik
 noszech vercs z vodum, za onim
 poite va hisu, kamo on póje, i oche-
 te hisnomu Gofzpodaru rechi: Mé-
 ster ti povidat daje: kadi je goz-
 tivnicza, va koi vazméno janye z-
 mojimi Ucsenikih jil budem? I on
 che vam jednu veliku pripravnu go-
 fztivniczu pokazati, i ondi nam je pri-
 pravite. Ifslifzu pak, i naslifzu kot je
 nyim rekal, i pripravilifzu vazméno
 janye. I kadje ura prisla, fzéde k-
 fztolu, i dvanaiszt Apóstolov s-nyim.
 I recse nyim: kruto szam felyil ovó
 vazméno janye pred mojum mukum z-
 vami jifzti. Ar velim vam: daga né-
 chu vech od szada jifzti, dokle fze ne-
 izpu-

izpuni va bósjem Kralyefztvi. Onda zame kales, zahvali, i recse: zamite, terga dilite med szobum. Ar velim vam: da néchu od ovoga terfzjega fza-da piti, dokle nepride Kralyefztvo bós-je. Zame pak i kruh, zahvali, razlómi-ga, i nyim podaje govorechi: ovo je telo moje, koche za vafz aldovano biti, ovo csinite na moi fzpóminak. Kad-szei navecséral, zame takaisse i kales govorechi: ovo je kales nóvi Testaménat va mojoj kervi, ka che za vafz pro-lyana biti. Ali nut, ruka prodavcza je z manum na fztoli. Szin cslovi-csanfzki nemer odhaja, kot je odszud-jeno; ali joi onomu csloviku, krez ko-ga on prodan bude. I oni pócsneju med szobum pitati: kibi med nyimi bil, ki to ucsinit mifzli? Sztalo fze je pak med nyimi préndanye, kibi zmed nyi véchi bil? On pak recse nyim: Kralyi naródoz ladaju nad nyimi, i oni ki o-blafzt zverhu nyi jimaju, fze dobro-csinitelyi zovu. Ali vi ne tako; nego ki je zmed vafz véchi, on móra biti kod manyi, i ki je pripofztavan, móra kod

kod fzlusbenik biti. Ar ki je véchi, ki
 pri fztoli fzi, ali ki dvori? Buje,
 da on, ki pri fztoli fzi? Ja fzam pak
 opofzred med vami kot on, ki dvori
 A vi jezte pak, kifzte zofztali z-
 manum va mojem fzkuffavanyu. I ja
 vam pripravlyam Kralyefztvo, kot je
 meni pripravil Otacz moi, da budete
 va mojem Kralyefztvi pri mojem fztoli
 jili, i pili, i na mojem thrónufli fzedéchi
 dvanadefztero pokolény Izraelfzki
 fzdili. Recse pak Gofzpodin: Simon!
 Simon! nut Szatan fzi je izprofzil, dabi
 valz kod pseniczu izreffetat mogal:
 ja fzam pak profzil zate, da ne zmanyka
 véra tvoja, i kad fze zopet povernes,
 da ujacfas brate tvoje. On pak recse
 nyemu: Gofzpodine! ja fzam pripra-
 van z-tobum va uzu, i na fzmert poiti.
 A on recse: Péter! ja ti velim: néche
 denafz petéh zakukuriknuti, dokle me
 trikrat nezatajis, da me póznas: I recse
 nyim: kada fzam valz pofzlal prez
 mofnye, prez tórbe, i prez obutelya,
 je vam csa manykalo? Oni pak rekof-
 se: niftar. Onda recse nyim: ali fza-
 G da,

da, ki mosnyu jima, ta nekaju krai verfe, tulikaiffe i tórbu; â ki je nima, on neka szvoju halyu proda, ter nekafzi mécsu kupi. Ar velim vam: dasze jofs ovo nad manum izpuniti móra, csa pifzano sztoji: on je med griffnike brójen bil; ar ono, csa je od mene pifzano, je konacz zélo. Oni pak rekoffe: Gofzpodine! nut, ovojzu dva mecsie. On pak recse nyim: doszt je. I kadje van próffal, doide po navadi na brig olive-tanfzki. Nafzlédovalifzu pak i Ucseniki nyega. I kadje na mefzto dóffal recse nyim: molite, da nedoideté va fzkuffavanye. I odlucsi fze od nyi na dalyinu, csabi fze z-kamekom hitil, i ondi klécse móli govorechi: Otacz! ako oches, zami od mene ov kales, ali vindar ne po mojoj, nego po tvojoj vólyi. Izkazal fze je pak nyemu Angyel iz Néba, kiga je ujácsal. I kadje va velikoi tefini bil, je duglye molil. I pót nyigov bifse kod kervave kaplyicze, ké na zemlyu kapaju. I kad fzei od molitve góri fztal, i k-fzvojim Ucsenikom dóffal, naide nye od turobnofzti

va sznu, i recse nyim: csa fzipite?
 Sztante góri, ter molite, da nedoi-
 dete va fzkuffavanye. I doklebi jofs
 govoril, nut nofina ovde biffle, á je-
 dan zmed dvanadeszti, kifze zove
 Judas idofse pred nyimi, i prifztupi
 k-Jéfuffu, dabiga kufsnul. Jéfus pak
 recse nyemu: Judas! prodajes Szina
 cslovicsanfzkoga z-kusczem? Kadfzu
 pak oni vidili, ki ókolo nyega biffu, csa
 che fze zgodati, reklifzu nyemu: Gofz-
 podine fzmimoli iz mecsem na nye
 udríti? I udril je jedan od nyi fzlugu
 Poglavnika popovfzkoga, i odfzikal
 nyemu defzno uho. Jéfus pak odgo-
 vorechi recse: ofztavite odfzlye. I
 kod fzei dotaknul uha nyigóvoga,
 uzdravil je nyega. Onda recse Jéfus
 Poglavnikom popovfzkim, Velikaf-
 fem czrikve, i Sztarczem, kifzu nada-
 nyega dofli: vi jezte kod nad tolo-
 vaja iz mecsi, ter iz ufchetki van
 dofli. Kad fzam fzaki dan pri vafz va
 czrikvi, bil, nifzte ruke na me protég-
 nuli; ali ova je ura vaffa, i lada skuri-
 ne. Oniga pak popadu, i odpelyaju va

hifu Poglavara popovszka. A Péter je zdaleka za nyim fetoval. Kadszu fzi pak ogany napolszred dvóra nasgali, ter ókolo nyega szidili, bisse i Péter opolszred med nyimi. Videch pak nyega nika szlusbénicza pri ognvi sziditi, poglédaga, i recse: i ov s nyim bisse. On pak nyega zataji govoréchi: Séna, nepóznamga. I jedno malo po tom zaglédaga jedan drugi, i recse: i tizsi jedan od onih. Péter pak recse: O! cslovik! nizam. I kadabi kumai ura minula potverdujuch jedan drugi recse: jisztna je, i ov s nyim bisse; ar je Galileacz. Péter pak recse: Cslovik! neznam, csa govóris. I doklebi ovo govoril, zakukuriknul je petéh. A Goszpodin fze oberne, i ugléda na Petra; i szpoménul fze je Péter na ricsih Goszpodinove kot je rekal: perlye, neg petéh zakukurikne, ches me trikrat zatajati. A Péter proide van, ter fze je falosztno plakal. Oni pak, kizsu Jéssza dershali, jeszuga spótali, i bili. I zavézali mu ocsi, i po obrazi bili, i szpitkóvaliga govoréchi: prorokovai,

ki

ki je, ki te je udril? I nóga druga blaznujuchi, govorilifzu na nyega. I kadje dan nafztal, doflifzu Sztarczi lyuczta, Poglavniki popovfzki, i Pifzmoznanczi fzkupa, i dopelyaliga nafzvoi fzd govorechi: akofzi Kriřtus, tako nam povi. On pak recse nyim: ako vam povim, nechete mi vérovati: ako pak ja vafz pital budem, nechete mi odgovora dati, niti me pufztiti. Od fzedá che pak Szin cslovicsanfzki ná defznu kripofzti bósje fziditi. Onda pak fzi rekofse: tifzi ada Szin bósji? On recse: vi velite; ar i ja fzam. Oni pak rekofse: csemu jofš drugo fzvidocsanfztvo ochemo? Ar jefzmo fzami iz nyigóvi ufzt csuli. I podvignula fze je fza nořina, i odpelyali fzuga k-Pilatuffu. Zacseli fzuga pak obtusévati govorechi: izvidili fzmo, dá ov nafse lyudi fzpacsuje, Czefzaru dá cziu davati prepovida, ter fze za Kriřtuffa Kralya van daje. Opitaga pak Pilatus govorechi: tifzili Kraly fidovfzki? On pak odgovorechi recse: ti velis. Recse pak Pilatus Poglavnikom

popovszkim, i lyucztvu : ja nikarkove
krivicze va ovom csloviku nenahajam.
Onifzu pak jofs jacse nalipali govore-
chi : on lyuczstvo na zblud pripravlya,
i ucsi po fzoj fidovszkoi zemlyi od Ga-
lilee, csa do dalye. Kadje pak Pila-
tus csul od Galilee govoriti, pita, nili
ov cslovik Galileacz? I kadje ziznal,
da je on od poglavarsztva herodes-
sevoga, pozljal je nyega k-Herodeffu,
ki szam one dneve va Jerufalemi biffie.
Uvezelil fze je pak Herodes kruto, ka-
dabi Jéfuffa vidil ; ar fzi je nyega jur
zdavno felyil viditi zato, csa je noga
csul od nyega, i uffal fze je kakovo zla-
ményia od nyega viditi. Zbog toga je
nyega mar csa fzipitkóval. On pak
nyemu niftar ni odgovoril. Poglav-
niki pak popovszki, i Pifzmoznanczi
fztaffu onde, i nyega fzenek obtu-
sévali. Herodes je pak nyega zi fzvo-
jum voifzkum pofpótal, i nyemu bé-
lu halyu oblichí dal, i pofpótano-
ga k-Pilatuffu naizat pofzljat. I po-
fztalifzu prételyi nani dan Herodes,
ter Pilatus ; ar pervo med fzobum né-
pre-

pretelyi biffu. Pilatus pak zizove Poglavnike popovfzke, Velikaffe varóffa, i lyuczto, i recse nyim: vizfte ovoga cslovika k-meni odprimili, kod jednoga, ki lyuczto fzpacsuje, á nut, ja fzamga pred vami opital; i nijednoga uzróka nenahajam va ovom csloviku, zbog koga vi nyega tufite. I niti Herodes; ar ja fzam vafz k-nyemu pofzlat, i vidifzte, dafze nyemu niftar ni ucsinilo, kot onomu, kibi fzmerti zafzlufan bil. Ja chuga ada kaffigati, i po tóm pufztiti. Moral je pak nyim na fzvétke jednoga pufztiti. Sza nofina ada kricsaffe govorecha: ovoga zobderfi, á Barabbassa nam pufchai. Ov biffe zbog nikakovoga zbluda, ki fze je va varóffi ucsinil, i zbog lyudomorftva va uzu hitchen. Pilatus pak nyim zopet govorraffe, i otiffe Jéfuffa pufztiti. Oni pak jofs jacse kricsaffe govorechi: krifevaiga, krifevaiga. On pak i tréti put recse nyim: á csa je zlóga ucsinil? Ja nikarkovoga uzróka fzmerti va nyem nenahajam, ja chuga ada kaffigati, i pak pufztiti. Oni pak z-velikim kricsom

naganyasse profzéchi dabi krifevan bil; i krics nyihov je sze véchi poszta-
jal. I privolyil je pak Pilatus na nyiho-
vu prossnyu. Pufztil jim je pak onoga,
ki zbog zbluda, i umaranya va uzu hit-
chen bisse; â Jéfussa jim je na vólyu v-
ruke dal. I kadabiga pelyali, ulovili-
szu jednoga Simona od Czirene iz me-
szta iduchéga, i navalili neymu kris,
dabiga za Jéjusssem noszil. Isla je pak
velika nosina lyudih, i sén za nyim, ke
szu sze nad nyim plakale, i jaukale.
Uglédafze pak Jéfus na nye, i recse:
kchere jerufalemszke, neplacsitesze
nad manum, nego sze placsite szame
nad szobum, i nad szinih vassimi. Ar
nut, doiti ote dnévi, kada te rechi: bla-
sene szu nerodeche, i utróbe, ke niszu
rodile, i perszi, ki niszu udajali. Onda
ote brigom pocset govoriti: izruffite-
sze na nafs, i brifichem: pokrite nafs.
Ar pokidób ovo na zelenom drivu csi-
nu, csa che na szuhom biti? Pelyaliszu
pak i dva druge hudobnyake s-nyim
na umaranye. I kadszu na meszto pris-
sli, ko sze zove Kalvaria, ondi szuga
kri-

krifevali, i tolovaje s-nyim, jednoga na d'eznu, a drugoga na livu. J'esus pak recse: Otacz! odprofzti jim; ar neznaju, csa cfinu. Razdilili szufzi pak prates nyigóvu hitajuch kóczke. I sztalo je lyuczstvo góri, i glédalo, i szmijalifze nyemu Poglavniki popovszki s-nyimi szkupa govorechi: drugim je pomagaj, szeda nekafzi szam pomóre, ako je Kristus od Boga odibrani. Spótali szufze pak i hahari nyemu, i prifztupili, tamo, i pódalimu oczta govorechi: akofzi Kraly Sidovszki, takofzi szam pomozi. Biffie pak i napiszak zgora nyega z-gercskimi, jacs-kimi, i sidovszkimi ricsami napiszan: ov je Kraly Sidovszki. Jedan pak od hudobnyakov, ki jezsu vizili, p'zovasse na nyega govorechi: akofzi Kristus ofzlobodi szam tébe, i nafz. On drugi pak odgovóri ukarajuch nyega, i recse: i tifze Bóga nebojis, premda fzi na jednaku kastigu odszudjen. Mi nemer po praviczí; ar jezmo prijeli, csa szmo zbog naslega csinyenya zafzlufili; ov ada ni niftar zlóga ucsinil.

I recse Jéfussu: Gofzpodine! fzpomé-
 nizze iz mene, kada va tvoje Kralye-
 fztvo doides. I recse nyemu Jéfus: za
 jifztinu velim tebi; denafz ches z-ma-
 num va Paradifomi biti. Biffle pak ókolo
 séfzte ure, i nafztala je skurina po fzoj
 zemlyi csa do devéte ure. I zaskurilo
 fze je fzungce, i zafztor czrikve fze na
 fzedini razkinul. I zakrikne Jéfus z-
 velikim glafzom govorechi: Otacz!
 va tvoje ruke izrucsavam duffu moju.
 I kadje ovo fzprogovoril, je premi-
 nul. Videch pak Kapitan, csa fze je
 zgodalo, dicsil je Bóga govorechi: za
 jifztinu ov cslovik je pravicsan bil. I
 fza nofina onih, ki pri ovom glédanyu
 fzkupa biffu, terfzu vidili csa fze je
 ucsinilo, jefzu tukli perfzi fzvoje, i
 naizat fze povernuli. A nyigóvi pak
 znanczi, i fene, kefzu za nyim iz Ga-
 lilee doisle, fztojechi z-daleka gléda-
 lifzu, csa fze je csinilo.

I nut, biffle niki cslovik jimenom Jó-
 fef plemenit varoscsan, pobófan, i pra-
 vicsan cslovik. Ov ni privólyil va ta-
 nacstvo, i csinyenye nyihovo; ov biffle

iz Arimathee varóssa fidovszke zem-
lye, ki je takaisse szam na kralye-
sztvo bósje csékal. Ov je issal k Pila-
tussu, i profzil za télo Jéfussa. I kad-
jei dóli znél bil, obvil je ono va plat-
no, y va nóvozifzicsen grób polófil,
va kom jóš nigdor polósen nebisse.

Na veliki Csetertak.

*I. Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Korin. II.
déli od 20. do 32. v.*

Brachat! Kadšze szkupa zhajate, jur sze
nedersi vecséra goszpodinova. Ar sza-
ki sze usziganya szvoju vecséru jiszti, jedni
gladuju, â jedni szu pijani. Nimateli hise,
kadebi jiszti, ter piti mogli? Ali czrikvu
bósju za nemar deršite, i spótate one, ki ni-
maju? Csa chu vam rechi? Chu vašz hva-
lici? Va ovóm vašz nehvalim. Ar ja szam
prijel od Goszpodina, i vam takaisse prik-
dal; ar Goszpodin Jéfus onu nóch, kada pro-
dan bisse, je zél kruh, zahvalil, terga razlo-
mil govorechi: zamite, ter jite, ovo je télo
moje, ko che za vašz prik dano biti: ovo
csinite na moje szpominanye. Takaisse i ka-
les po odveršlenoi vecséri govorechi: ov
kales je nóvi Testaménat va moji kervi.
Ovo csinite, kulikogoder puti pili budete,
na moje szpominanye. Ar kulikogoder puti

ov kruh jili, i ov kales pili budete, nazvishavati ochete szmert goszpodinovu, dokle pride. Zato, kigoder ov kruh nedofztoino jil, ali kales goszpodinov pil bude, on che krivacz biti téla, i kervi goszpodinove. Neka pak szaki szébe izpitava, i onako neka pak od ovoga kruha ji, i od kalesa pije. Ar kigoder nedofztoino ji, ter pije, on szebi ji, ter pije szud neprestimajuch téla goszpodinovoga. Zbog toga jezuz nógi med vami betésni, némochni, i nógi szpu. Ar akobi szami szébe szudili, tako nebi szudjeni bili. Ako fze pak szudimo, tako fze od Goszpodina ukaramo, dasze nefzkvarimo z-ovim szvitom.

*Evangyelye Sz. Jivan. 14. déli
od 1. do 15. v.*

Pred vazmenim szvietkom, kadje znal Jéfusz daje prisla ura nyemu iz ovoga szvita k Otczu poiti, tako je szvoje lyubil, ki na szvitu bissu, da je nye do koncza lyubil. Kadje po odverssenoj vecséri vrag jur nadahnul bil szercze Judassa Simona Iskariote, da biga pródal: znajuch, da je nyemu Otacz fze va ruke dal, i da je od Boga izassal, i da k-Bógu odhaja: sztanefze ad vecsére, i verse dóli halyu szvoju,
zame

zame platneni rub, ter sze pripasse. Zati-
 tim lije vode va poszudu, i pocsne opi-
 rati nože Ucsenikom, i utirati z-ru-
 bom, z-kim pripaszan biffe. Doide ada
 k-Simonu Petru. I recse nyemu Péter:
 Gofzpodine! timi nože peres? Odgo-
 vóri Jéfus, i recse nyemu: csa ja csi-
 nim neznas szada, ali ches potlye znati.
 Recse nyemu Péter: timi naveke nóg
 prati nechesh. Recse nyemu Jéfus: ako
 te ja neoperem, tako nechesh z-manum
 delnik biti, Recse nyemu Simon Péter:
 Gofzpodine! neszamo nóge moje, ne-
 go i ruke, i glavu. Recse nyemu Jéfus:
 ki je opran vech nepotribuje, nego da-
 fzi nóge opere; ar je vafz csifzt. Kadje
 pak opral bil nóge nyihove, zame
 halyu szvoju, i opet széde, i recse
 nyim: znateli, csa szam vam ucsinil?
 Vi méne zovete Méster, i Gofzpodine,
 i pravo govórite; ar i ja szam. Ako szam
 ada ja Gofzpodin, i Méster vafsz nóge
 vafsz pral; tako i vi moráte jedan dru-
 gomu nóge prati. Ar szam vam példu
 dal, da i vi tako csinite, kot szam ja
 vam ucsinil.

Na véliki Pétak.

Sténye Ozeaf. 6. déli od 1. do 7. v.

Ovo govóri Gofzpodin: va szvejoj tesko-
chi ote sze jutro rano k-meni odpraviti:
hodmo, povernimosze k Gofzpodinu; ar on
je naz ulovil, i on che naz takaisse uzdra-
viti: on che naz zbiti, i opet izvracsiti.
On che naz po dvi dnévi usiviti, i na tréti
dan prebuditi, i mi chemo pred liczem nyi-
govim siviti. Mi chemo znati, i poszlusni
biti, da szpóznamo Gofzpodina: izhód nyi-
gov je nam kod zorna szvitlofzt pripra-
van, i doiti che nam kod ugódna, i ve-
csernya gódina zverhu zemlye. Csa ti ochu
ucsiniti Efraim? Csa ti ochu ucsiniti Juda?
Vassa milofzernofzt je kod juternyi oblak,
i kod rosza, ka jutro premíne. Zato szam je
krez Próróke ublanyal, i nye z ricsami ufzt
mojih pomoril. I szudi tvoji ote kod szvit-
lofzt naiper doiti. Ar ja szam otil milofzern-
ofzt, i ne aldov, i szpoznanye Bóga vech,
nego aldove.

Drugo sténye.

Iz knyid. Exod. 12. déli od 1. do 11. v.

Va onih dnévih recse Gofzpodin Moyzes-
su, ter Aaronu va Egyptomfzkoj zemlyi:
ov miszecz oche vam pocsétak miszeczov bi-
ti: pervi che biti med miszeczih léta. Govo-
rite szoi obfchini pokolénya Izraelfzkoga,
i re-

i reczite jim : da na deszėti dan ovoga miszecz-
 cza szaki za szvoju drufinu, i hisu jedno ja-
 nyezame. Ako pak nyi nebude na zbroi tuliko,
 dabi janye pojiszti mogli, neka zame k-
 fzebi szufzėda szvojėga, ki polag szvoje hife
 biva tulikojih na zbroi, csajih dozft bude, ki
 janye pojidu. Janye ada móra neofzkrunye-
 no biti, szamacz, i jednolėtno. Po ovom za-
 kóni chete i kozla zėti. Ochete je pak csa do
 cseternai sztoga dnėva ovoga miszeczca derfati,
 i sza nosina Szinov Izraelzki je na vecser
 za aldov zaklati. I da zamu od kervi nyigóve,
 i óbo pódboje na sztrana, i zgora vratone hife
 namaseju, va koi je jili budu. I da onu nóch
 meszo na ognyi pecseno, i nekvaffen kruh
 z-polyfzkum szelatum jili budu. Nistar né-
 chete od nyega presznóga, niti va vodi kuha-
 noga, nego pri ognyi szpecseno jiszti. Gla-
 vu z-nogami i z-nuternyim drobifchem po-
 jiszti. I da nistar od nyega do jutra neofzta-
 ne. Ako csa ofztane, ono chete va ognyu
 szpaliti. Ocheteje pak ovako jiszti: boke
 vaffe chete pripaszati, obutely na noga jima-
 ti, palicze v-rukah derfati, i hitro jiszti ; ar je
 faze (to je szkróz prohajanye) Goszpodina.

**Muka Goszpodina nassėga Jė-
 fuffa Kristuffa.**

*Polag pifzanya Sz. Jivan. 18. déli od 1. do
 40. pak 19. od 1. do 42. v.*

Va onom vrimenu : izaide Jėfus z-U-
 cse-

cseniki szvojimi prik potóka Cze-
 dron, kadi vert bisse, va koga je nuter
 issal, i Ucseniki nyigóvi. Znal je pak i
 Judas, kiga je pródal ono meszto; ar Jé-
 sus je vech puti iz szvojimi Ucseniki
 tamo zahajal. Kadje Judas serég vo-
 jakov, i haharov od Poglavnikov po-
 povszki, i Farizeussev zél bil, doide
 tamo z lampusih, z baklyami, i z oruf-
 jem. Znajuch ada Jésus sze, csa sze
 oche nyemu pripetiti, gré predanye, i
 recse nyim: koga jischete? Oni odgo-
 vóru nyemu Jéssusa Nazarénszkoga.
 Recse nyim Jésus: ja szam. Sztasse pak
 i Judas s-nyimi, kiga je pródal. Kadje
 pak nyim rekal bil: ja szam, odsztu-
 piliszu szi naizad, i na zemlyu poszpa-
 dali. Zopet opita nye: koga jichete?
 Oni pak rekosse Jéssusa Nazarénszko-
 ga. Odgovóri Jésus: rekal szam vam,
 da szam ja; ako ada méne jischete, tako
 pusztite ove, da proidu. Da sze izpunu
 ricsi, ke je rekal: niszam zgubil jedno-
 ga od onih, keszi mi dal. Jimal je pak
 Simon Péter mécs iztégne ga van, i
 udri szlugu Velikassa popovszkoga, i
 odszi-

odfzicse nyemu defzno uho. Bisse pak jime onomu fzlugi Malkus. Onda recse Jéfus Petru zatakni mécs tvoju va nósniczu, nechesli, da pijem ov ka-les, koga je meni Otacz dal? Serég pak, Kapitan, i hahari sidovszki ulóvi-ju Jéfussa, i fzvézanoga naiper k-An-nasfu dopélyaju; ar on bisse Tafzt Kai-fassa, ki ono léto Poglavar popovszki bisse. Kaifas ada on bisse, ki je Sidovom fzvitoval, da je hafznovito jednomu csloviku za lyuczto umriti. Nafzle-dovalse pak Jéfussa Simon Péter, i on drugi Ucsenik. On ada Ucsenik bisse znan Poglavaru popovszkomu, i pró-sal je z Jéfussem nuter na dvór Poglava-va popovszkoga. A Péter sztasse va-ni pred vrati. Kadje pak on Ucsenik van issal, ki Poglavaru popovszkomu znan bisse, ter fze z-vratariczum pomi-nal, dopelyala je ova Petra nuter. Re-cse pak fzlusbénicza vrataricze Petru: nifzili, i ti jedan od Ucsenikov ovoga cslovika? On recse: nifzam. Sztassu pak fzluge, i hahari pri serauki, ter fzu fze grijali; ar zima bisse. Sztasse pak i Pé-

ter s-nyimi, ter fzei grijal. Onda opita Jéfussa Poglavar popovfzki zbog Ucsenikov nyigóvi, i zbog nauka nyigóvóga. Odgovóri nyemu Jéfus: ja fzam ocsito govoril fzvitu, i fzagdar va czrikvi, i Szinagógi ucfil, kadi fze fzi Sido-
 vi fzkupa zhajaju, i fzkrovito niftar govoril nifzam. Csa me pitas? Opitafze one, kifzucsuli, csa fzam njim govoril: nut, ovi znaju, csa fzam govoril. Kad-
 je pak Jéfus ovo fzprogovoril, zaudal je nyemu jedan od onde fztojechi haharov plyufzku govorechi: tako odgovaras Poglavniku popovfzkomu? Odgovóri nyemu Jéfus: ako fzam zlo govoril, tako dai fzvidocsanfztvo od zlóga, ako fzam pak pravo govoril, zacs me bijes? I pozljal je nyega An-
 nas fzvézanoga k-Kaifafšu Poglavniku popovfzkomu. Sztál je pak Simon Péter, terfzei grijal, oni pak rekofse nye-
 mu: nifzili i ti jedan od Ucsenikov nyigóvi? A on taji, recse: nifzam. Recse nyemu jedan od fzlusbenikov Poglavnika popovfzkoga, ki biffse rojak o-
 nomu, komu je Péter uho odszikal: ni-
 fzam

Izam te ja s nyim na verti vidil? Zo-
 pet je Péter tajal, i velyek je zakukurik-
 nul petéh. Onda dopélyaju Jéfuffa od
 Kaifassa va szudszku hifu. Bisse pak ju-
 tro, i nifzu ifsli nuter va szudszku hifu,
 dasze nebi ofzkrunili, nego dabi janye
 vazméno jili. Zato odsztupi Pilatus k-
 nyim van, i recse: kakovu tusbu jima-
 te na ovoga cslovika? Oni odgovorechi
 rekofse nyemu: ako ov nebi zlocsini-
 tely bil, nebiga bili tebi v-ruke dali.
 Recse ada nyim Pilatus: zamitefziga,
 terga szudite po vaffoi praudi. Rekos-
 se pak Sidovi nyemu: nam ni dopus-
 chano nikogar umoriti. Dabifze izpu-
 nile ricsi Jéfuffa, ke je rekal na pokaza-
 nye, kakovum szmerchum umriti jima.
 Onda fztupi opet Pilatus va szudszku
 hifu nuter, zove Jéfuffa, i recse nye-
 mu: tifizili Kraly Sidovszki? Odgo-
 vóri nyemu Jéfus: govórisli ovo od
 szamóga tébe, alifzu ti drugi od mene
 povidali? Odgovóri Pilatus: á szamli
 ja Sidov? Tvoi naród, i Poglavniki po-
 povszki jeszu tébe meni v ruke dali, csa
 lzi ucfnil? Odgovóri Jéfus: moje kra-
 lye-

lyefztvo ni iz ovoga fzvita : akobi mo-
 je kralyefztvo iz ovoga fzvita bilo, ta-
 kobi fze fztanovito fzluge moji branili
 za me, da nebi Sidovom va ruke doffal,
 ali moje kralyefztvo ni z odavlyen.
 Onda recse nyemu Pilatus : takofzi ti
 illi Kraly ? Odgovóri Jéfus : ti velis ;
 ar i ja fzam Kraly. Nato fzam rodjen, i
 zbog toga fzam navi fzvit doffal, dabi
 jifztini fzvidocsanfztvo dal : fzaki ki
 je od jifztine, pozluffa ricsi moje. Re-
 cse nyemu Pilatus : csa je jifztina ? I
 kadje ovo izrekal, odsztupil je opet van
 k-Sidovom, i nyim rekal : ja nenahajam
 nikarkove krivicze va nyem. Je pak
 pri vafz ov zakón, da vam k-vazmu jed-
 noga pufztim ; ocheteli ada, da vam pu-
 fztim Kralya Sidovfzkoga ? Zakriknu-
 lifzu opét fzi govorechi : ne ovoga. ne-
 go Barabbassa. A Barabbas biffé razboi-
 nik. Onda zame Pilatus Jéfuffa, i daga
 bicsevati. I oplélifzu hahari korunu iz
 ternya, nyemu na glavu vergli, i obvi-
 liga z-purpurfzkum halyum, i prifztu-
 pévali k-nyemu govorechi : pozdrav-
 lyen budi Kraly Sidovfzki. I zaudava-
 li

li nyemu plyufzke. Zopet odftupi Pilatus van, i recse nyim: nut, ovo vamga van pélyam, da fzpóznate, da nijédne krivicze va nyem nenahajam (odftupi ada i Jéfus van, nofzech ternyenu korunu, i purpurfzku halyu) i recse: nyim: nut ovo je cslovik. Kadfzuga pak Poglavniki popovfzki, i hahari zaglédali, kricsalifzu govorechi: krifevaiga, krifevaiga. Recse nyim Pilatus: zamitefziga, terga krifevaite; ar ja nenahajam va nyem krivicze. Odgovóru nyemu Sidovi: mi jimamo praudu, i polag nafte praude móra umriti, pokidób da fze je za Szina bósjega van daval. Kadje pak Pilatus ove ricsi csul, fze je jofs vech prefztraffil. I opet odftupi va fzfudfzku hifu nuter, i recse Jéfuffu: odakle fzi ti? Jéfus pak nyemu ni odgovora dal. Recse ada nyemu Pilatus: meni neodgovaras? Neznasli, da jimam oblafzt tébe krifevati, i oblafzt tébe pufztiti? Odgovóri Jéfus, nebi jimal nijédne oblafzti nad manum, ako ti nebi z-odzgor dana bila; zato, ki je mene tebi v-ruke dal, véchi

grih jima. I odszlye je jifzkal Pilatus
 pufztiti nyega; ali Sidovifzu kricsali
 govorechi: ako ovoga pufztis, tako ni-
 fzi prétely Czezara. Ar fzaki, ki fze
 za Kralya derfi, je fzuproti van Czesza-
 ru. Pilatus pak, kadbi ove ricsi csul
 bil, dopélya Jéfuffa van, i fzéde k-fzud-
 fzkomu fztolu na mefzto, ko fze zove
 lithofztrotofz, po fidovfzku pak gab-
 batha. Biffe pak ókolo féfzte ure, na dan
 pripravlyanya k-vazménomu fzvétku,
 i recse Sidovom: vidifzte vallega Kra-
 lya. Oni pak kricsaffe: zamiga, zami-
 ga, terga krifevai. Recse nyim Pila-
 tus: csachu ja vallega Kralya krifeva-
 ti? Odgovóru Poglavniki popovfzki:
 mi nimámo Kralya odlag Czezara.
 Onda je nyega nyim v-ruke dal, dabi-
 ga krifevali. Oni pak zamu Jéfuffa, i
 odpélyajuga van. I nofzech fzvoi kris
 doide na mefzto, ko fze zove Kalvaria,
 po fidovfzku pak Golgotha, kadifzuga
 krifevali, i s-nyim dva druge na obe
 fztrani, á Jéfuffa napofzród. Napifzal
 je pak Pilatus napifzak, i pofztavilga
 zgora na kris. Biffe pak pifzano: Jé-
 ius

fus Nazarénfzki Kraly Sidovfzki. Sta-
 lifzu pak ov napifzak nógi Sidovi; ar
 blizu varoffa bilfe ono mefzto, kadi je
 Jéfus krifevan bil. I bilfe pifzano fi-
 dovfzki, gercski, i jacski. Rekoſſe
 pak Poglavniki popovfzki Pilatuffu:
 nepifli Kraly fidovfzki, nego da je on
 rekal: ja ſzam Kraly fidovfzki. Odgo-
 vóri Pilatus: cſa ſzam pifzal, to ſzam
 pifzal. Kadabiga pak hahari krifevali
 bili, zélifzu prates nyigóvu, i razdilili
 na cſetire kuſze, ſzakomu vojaku jed-
 noga, i halyu nyigóvu. Biſſe pak ta ha-
 lya nezifſita od zgór po ſzem od tkana.
 Rekoſſe ada jedan drugomu: nerazri-
 fimo je, nego hitaimo kóczke zanyu,
 koga bude. Dabiſze izpunilo pifzmo,
 kogovóri: razdilili ſzufzi prates moju,
 i hitali kóczke zbog oprave moje. I
 ovaſzu vojaki ucsinili. Sztaſſe pak po-
 lag krifa Jéfusſevoga Mati nyigóva,
 Maria Kleofe Szefztra Matere nyigó-
 ve, i Maria Magdalene. Kadje vidil
 Jéfus Mater ſzvoju, i Ucsenika koga
 je lyubil onde ſztáti, recſe Materi ſzvo-
 joi: ſena, nut ovo je Szintvoi! Zatim

recse Ucseniku : nut, ovo je Mati tvo-
 ja! I od one ura je Ucsenik nyu za
 izvoju prijel. Po tom znajuch Jéfus, da
 je sze dokonyano, dabifze zpunilo pi-
 fzmorecse : fajanzam. Bifle pak on-
 de pozstavna pozzuda z-ocztóm puna.
 Oni pak umotasse gubu z-ocztom, ter
 hyzopom napunyenu, i podasse ufztom
 nyigovim. Kadabi ada Jéfus prijel bil
 oczat recse : dokoncsano je. I nagnul
 je glavu, i duffu szpufztil. Sidovi ada
 (pokidób pétak bifse) da nebi zofztala
 téla prik Szobóte na krifu (ar ov bifse
 on veliki dan Szobóte) profzilifzu Pi-
 latuffa, dabi sze poterle kószti nyiho-
 ve, ter sze dóli znéle. Doidu ada ha-
 hari, i prelómu pervomu kófche, i dru-
 gomu, ki s-nyim krifevan bifse. Kad-
 fzu pak k-Jéfuffu prifli, i nyega jur
 mertvóga vidili, nifzu poterli kofzti
 nyigóve. Nego jedan od vojakov pre-
 bode z-kopjem perfzi nyigóve, i ve-
 lyek je kerv, i voda van czurila. I on,
 ki je to vidil, szvidocsanfztvo daje od
 toga, i jifztinfzko je szvidocsanfztvo
 nyigóvo, i on zna, da jifztinu govóri,
 da

da i vi vérujete. Ar ovo fze je zgodalo, dabi fze zpunilo pifzmo: kószti nechete nyemu poterti. I zopet drugo pifzmo veli: budu vidili, koga jezsu prebóli.

Zatim je pak Jósef iz Arimathee Pilatuffa pozil, ki bi fze Ucsnik Jefussev, ali neg otaino zbog fztraha Sidovov, dabi dóli znél télo Jéfuffa. I dopufztil je Pilatus. Doide ada, i zname télo Jéfuffa. Doide pak i Nikodemus, ki bi fze pervi put pri Jéfuffu v-nochi, i done fze ókolo fztov funtov myrrhe z-Áloe zburkane. Zélifzu pak télo Jéfuffa, i obvili je va platno z-duffechum maschum, kot je zakón Sidovom zakapati. Bi fze pak vert na onom mefztu, kadi je krifevan bil, i na verti nóvi grób, va koga jofs nigdor ni polófen bil. Ondelzu ada povalili Jéfuffa zbog Pétká fidovfzkoga; ar grób blizu bi fze.

Na vazménu Nedilyu.

I. Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Korin. 5. déli od 7. do 8. v.

Bracha! Izcsifztite fztari kvafz, da budete nóvo téfzto, kot jezte nekvafšeni; ar

Kristus nasse vazméno janye je aldovan poz-
sztal. Zato negošztimosze iz sztarim kva-
szom, niti kvaszom zlóche, ter necsiszto-
che, nego nekvalfenim tesztom csisztoche,
ter jisztime.

Evangyelye Sz. Mark. 16. deli
od 1. do 7. v.

Va onom vrimenu: Maria Magdale-
ne, Maria Jakova, ter Salome ku-
pilefzu duffeche maszti, dabi ifsle, i
namazale Jéfuffa. I velyek rano pervi
dan Szobóte, kadje jur szuncze izas-
slo bilo, doidu k-grobu. I govorassu
med szobum: do che nam odvaliti ka-
men od zafztupa groba? I kadszu tamó
poglédale, vidu, da je odvalyen kamen;
ar kruto velik biffe. I kadszu nuter va
grób sztupile, zaglédaju mladéncza na
désznu sziditi bélum pratesum oprav-
noga, i preszenétile szufze. On pak re-
cse nyim: neztraffite fze, Jéfuffa jis-
chete Nazarénfzkoga krisevanoga,
sztal je góri, niga ovde. Nut mefzto,
kamo szuga polofili. Poite ada, ter po-
vite Ucsenikom nyigóvim, i Petru: da
pred

pred vami va Galileu gré, ondega ochete viditi, kot je vam rekal.

Na vazméni Pandilyak.

Sténye Csinov Apóst. 10. déli od 37. do 43.v.

Va onih dnévih: sztasse Péter opofzred lyuczta, i recse: muska bracha! znate ono dugovanye, ko sze je po fzoj fidovszkoi zemlyi zgodalo; ar pócselo sze je od Galilee po kerfztu, koga je Jivan pródikoval. Kako je ulijal Bóg Jéfussa Nazarenfzkoga z-Duhom szvétim, i kripofchum, ki je hódech szimo tamo, dobra csinil, i sze uzdravil, ki biffu pod oblafchum vrasjum; ar Bóg je s-nyim bil. I mi jefzmo szvidoki od szega onoga, csa je on po fidovszkoi zemlyi, i va Jerufalemi ucfinil, kogafzu oni umorili, i na drivo ubifzili. Ovoga je pak na tréti dan prebudil, i dalga pokazati, ne szamo lyudem nego i nam szvidokom od Bóga izibranim, ki jefzmo s-nyim jili, i pili po nyigóvom od mertvih gorifztajanyu. I on je nam zapovidal pródikovati lyudem, da je on ta izti, ki je za szudczafivih, i mertvih od Boga odrédjen. Ovomu szvidocsanfztvo daju fzi Próróki, da ote prijéti od pufchévanye grihov va jime nyigóvo fzi, ki véruju va nyega.

*Evangyelye Sz. Luk. 24. deli od
13. do 35. v.*

Va onom vrimenu: islifzu dva od U-
csenikov Jéfussevi nani dan va me-
zta jimenom Emaufz, ki na fézfdefzet
polyanfzki putov od Jerufalema dale-
ko biffe. I onifze dogovaraffe med fzo-
bum od fzege onoga, csa fze je pripeti-
lo. I fztalo fze je, kadszu fze dogovara-
ri, i med fzobum izpitkváli, da fze je
Jéfus k-nyim priblifaval, i s-nyimi pu-
toval. Ali ocsi nyihovi biffu zašter-
ti, daga nifzu poznali. On pak recse
nyim: csafzu to za ricsi, ke hódech
med fzobum govórite? I zacs jefzte ta-
ko turobni? I odgovorechi jedan, ko-
mu jime Kleofas biffe, recse nyemu: ti
fzam jefzi tujinacz va Jerufalemi, da
nifzi izvidil, csa fze ja va nyem ove
dnéve zgodalo? Kim on recse: csa?
Oni pak rekoffe: csa fze je zgodalo z-
Jefussem Nazarénfzkim, ki je z-mófan
Prórok va csinyenyu, i va ricsa pred
Bogom, i pred lyudih bil. I kakofzu
nyega poglavari popovfzki, i Poglav-
niki

niki naffi na fzmert odszudili, i krife-
 vali. A mi fzmofze uffali, dache on
 Izraelcze odkupiti. Szeda je ada jur
 tréti dan od toga, csa fze je to zgodalo.
 I nike fene od naffih, jefzu nafz pre-
 fztraffile, ke pred dnévom pri grobi
 biffu. I pokidób da nifzu nafsle téla
 nyigóvoga, dofslefzu govorechi: da-
 fzu i fzkazanye Angyelov vidile, ki-
 fzu rekli: da fivi. I profslifzu jedni od
 nafz k-grobu, i onako nafsli, kot fzu fe-
 ne povidale; ali nyega nifzu nafsli. I
 recse nyim: O nefzpametni, i kofzno-
 ga fzercza na vérovanye fzege onoga,
 csafzu govorili Próróki! Nili potrib-
 no bilo Kristuffu ovo terpiti, i onaka
 nuter poiti va fzlavu fzvoju? I pócsne
 od Moyzeffa, i fzih Prórókov, i razlo-
 fil je nyim va fzem pifzmu ono, csa od
 nyega biffe. I kadfzu fze priblifavali k-
 kmeztu, kamo jefzu putovali, csinil fze
 je kot dabi otil dalye póiti. Oni pak
 fzilovaffe nyega govorechi: ofztani
 pri nafz; ar fze zamracsuje, i dan fze je
 jur nagnul. I iffal je nuter s-nyimi. I
 fztalo fze je, kadje s-nyimi pri fztoli
 fzi-

szidil, zame kruh, blagofzloviga, razlómi, i nyim podaje. Onda szulze odperli ocsi nyihovi, i poznalifzu nyega, â on je pak szkerfznul pred nyihovimi ocsima. I rekofse med szobum: nili goruche bilo szercze nafse, kad je nam na putu govoril, i pifzmo razlagal? I sztali szulze onu iztu uru, i povernuli fze va Jerufalem, kadifzu onih jedinaifzt, i one, ki s-nyimi biffu, fzkupa nafli. Kifzu povidali: da fze je za jifztinu Gofzpodin góri fztal, ter fze Simonu izkazal. I oni povidaffe, csa fze je na puti zgodalo, i kakofzu nyega va lamanyu kruha fzpoznali.

Na vazmáni Utórak.

Sténye Csinov Apóft. 13. déli od 26. do 33. v.

Va onih dnévih: fztal fze je Paval, i ž-rukum namagnul, dabi tiho bili, i recse: muska bracha! Szini pokolénnya Abrahamovoga, i kifze med vami Bóga boju, vam fzu ricsi ovoga fzpafzenya pozlpane. Ar oni, ki prebivaffe va Jerufalemi, i Poglavari nyigóvi, pokidób da nifzu fzpoznali Jéfuffa, nití ricsi Prórókov, kéfze fzaku Szobótu ftu, fzu je iz fzvojjim fzudenyem izpunili: i nédnóga Uzróka fzmerti nenaiduchi va nyem profzifzulu

liszu od Pilatussa, dabiga umorit mogli. I kadabilze izpunilo, csa od nyega piszano bilse, znéli jezuga iz driva, i polofili va grób. Ali Bóg je prebudil nyega od mertvih na tréti dan, ki je krez nóge dnéve od onih vidjen bil, kizsu s-nyim od Galilee va Jerusaleme góri dosli: kizsu szvidoki nyigóvi pri lyudih. Imi vam nazvischavamo ono obechanye, ko je ucsinyeno Otczem nassim. Ar ovo je Bóg izpunil Szinom nassim, pokidób da je prebudil Jéussa Kristussa Gofzpodina nassiga.

Evangyelye Sz. Luk. 24. déli od 36. do 47. v.

Va onom vrimenu: sztasse Jésus opofzred Ucsenikov szvoji, i recse nyim: mir budi z vami, ja szam; nimatefze bojati. Oni pak zmucheni, i pre-fztrasseni stimalizsu, da duha vidiju. I recse nyim: csa fze sztrassite, i zacs góri lizu mislénya va szerczi vassi? Pogleite ruke moje, i nóge, da szam ja on izti: popipaite, i pogleite; ar duh méfza, i kószti nima kot vidite, da ja jimam. I kadje ovo zrekal bil, pokazal je nyim ruke, i nóge. Nyim pak jofs neverujuchim, i csudechim od veszélya

lya recse: jimateli csa ovdi, csabi sze pojizti moglo? Oniszu pak nyemu dali delak pecsene ribe, i medenoga szacha. I kadje pred nyimi jil, zameloztanke, i nyim je podaje. I recse nyim: oveszu ricsi, ke szam vam govoril, kad szam jos z-vami bil; ar potribno je, dasze izpuni, csa je piszano va praudi Moyzessa, i va Prorokih, i va pszalmuffih od mene. Onda je odperl nyim razum, daszu razumili piszma. I recse nyim: ar tako je piszano, i tako je Kritus terpiti moral, i potri dnevi od mertvih gori sztati; i dasze prodikuje va Jime nyigovo pokora, i odpuschevanye grihov prisih narodih.

Na belu aliti I. Nedilyu po
Vazmi.

I. Episzt. Sz. Jivan. 5. deli od 4. do 10. v.

Predragi! Sze, csa je od Boga rodjeno, oblada szvit, i ovo je obladye. ko szvit oblada, vera nassa. Ki je, ki szvit oblada, nego on, ki veruje, da je Jesus Szin bosji? Ov je, ki je dofall va vodi, i kervi, Jesus Kristus; nezamo va vodi, nego va vodi, i Kervi. Duh je pak, ki szvidocsi, da je Kristus jiszina.

fztina. Ar tri jezsu, ki szvidocsansztvo daju na nebi: Otacz, Rics, i Duh szvéti: i ovi tri szu jedno. I tri szu, ki szvidocsansztvo daju na zemlyi: Duh, voda, i kerv: i ovi tri szu jedno. Ako szvidocsansztvo lyudih zame-mo, szvidocsansztvo bósje je veche; ar ovo je szvidocsansztvo bósje, ko je veche; po-kidób da je szvidocsil od Szina szvojéga. Ki véruje va Szina bósjega, on jima szvido-csanztvo bósje va szebi.

*Evangyelye Sz. Jivan. 20. deli,
od 19. do 13. v.*

Va onom vrimenu: kadje nani dan, ki pervi va tajédni bilse, vécsér na-sztal, terbi vrata zaperta bila, kadi U-cseniki zbog sztraha Sidovov szkupa szpravni bilu; doide Jésus, i sztane o-pofzred, i recse nyim: mir vam budi. I kadje to rekal bil, pokazal je nyim ruke, i perfzi. Obvezelili szu-sze pak Ucseniki, csaszu Gofzpodina vidili. Opet recse nyim: mir vam budi. Kod je méne poszlal Otacz, ta-ko i ja valz falyem. Ova kadje szpro-govoril, opuhnul je nye, i recse: pri-mite Duha szvétoga: kim odpusztite grihe,

grihe, ote nyim odpuscheni biti; â kim
 jezaderfite, ote jim zaderfani biti. Tho-
 mas pak jedan zmed dvanadeszti, kiŕze
 zove dvojak, nebisse s-nyimi, kad je
 dôŕfal Jéfus. Rekoŕŕe ada nyemu drugi
 Ucseniki: vidilifzmo Gofzpodina. On
 pak recse nyim: ako nevidim na rukah
 nyigóvi rane csavlov, i nepolóŕim per-
 fizza mojéga na rane csavlov, i ruke
 moje na perfzik nyigóve, tako nechú
 vérovati. I po oŕzmi dnévi biŕŕu opet
 Ucseniki nyigovi nutri, i Thomas s-
 nyimi. Doide Jéfus krez zaperta vrata,
 ŕztane opofzred, i recse: mir vam
 budi. Po tom recse Thomafŕu: poloŕi
 ŕzimo perfzt tvoi, i poglei ruke moje,
 i dai ŕzimo ruku tvoju, terju poloŕi na
 per ŕzih moje, ter nebudi nevéran, nego
 véran. Odgovóri Thomas, i recse nye-
 mu: Gofzpodin moi, i Bóg moi! Re-
 cse neymu Jéfus: pokidób daŕzime vi-
 dil Thomas, takofzi véroval; blaŕeni,
 ki niŕzu vidili, â vindar vérovali! Nó-
 ga nemer i druga zlaménya je ucsinil
 Jéfus pred ocsima Ucsenikov ŕzvojih,
 ka niŕzu pipofzana vo ovoi knyigi. Ali
 ova

ova jezzu pifzana da vérujete, da je Je-
sus, Kristus Szin bósji, i da verujuchi fi-
tak jimali budete po Jimenu nyigóvom.

Na II. Nedilyu po Vazmi.

I. Epifzt. Sz. Petr. Apóst. 2. déli od 21. do 25. v.

Predragi! Kristus je za nasz terpil, i vam
példu ofztavil, da hódite po nazlédih nyi-
govih. Ki griha ni ucsinil, nitifze kanylyi-
voszt va ufzto nyigóvi ni nafsła: ki ni pro-
klinyal, kad proklinyen bilfe: kifze ni gro-
zil, kad mucsen bilfe; nego fze je onomu
pódal, ki je nyega krivo odszudil. Ki je szam
grihe nafše va fzvojem téli na drivu podné-
fzal, da grihom umrémo, i pravicsnofzti fivi-
mo; z koga modriczami jezmo izvrcseni
pofztali. Ar bilifzte kod bludeche ovcze,
a fzeda fztesze povernuli k-Pafztiru, i Bis-
kupu dufficz vallih.

*Evangyelye Sz. Jivan. 10. déli
od 11. do 16. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Fari-
zeuffem: ja szam dobri pafztir,
dóber pafztir daje fzvoi fitak za ovcze
fzvoje. Ali najmenik, i ki ni pafztir,
koga ovcze lasche nifzu: kad zagléda
vuka dohajati, za ofztavi ovcze, ter po-

bigne; vuk pak zgrabi, i razpudi ovcze. Najmenik pak bifi; ar je najmenik, i csa od ovacz nistar nyigóvo ni. Ja szam do-
bri pasztir, i póznam ovcze moje, i mé-
ne póznaju moje. Kot je méne poznal
Otcz, tako i ja póznam Otcza, i po-
sztavlyam moi sitak za ovcze moje. Ja
jofs i drugih ovacz jimam, ke nifzu iz
ove ovcsarnicze; i one móram szimo
dopelyati, i budu poszluffale moi glasz,
i oche biti jedna ovcsarnicza, i jedan
pasztir.

Na III. Nedilyu po Vazmi.

I. Epifzt. Sz. Petr. Apóft. 2. déli od II. do 19. v.

Predragi! Prósxim vasz kod sztrainfzke, i
putnike, da fze zderfavate od telovnága
poselénnya, ko proti duffi vojuje. Da vasse fiv-
lénnye med póganih dobro bude; da vasz oni
va onom, csa od vasz kod zlocfinitelyov zlo
govóru, zbog dobri délov proftimaju, i pak
Bóga na dan pohodénnya dicsili budu. Zato
budite podlósni fzakomu cslovicsanfzkomu
fztvorénnyu zarad Bóga: ali pak Kralyu kod
naipleminijemu; ali Poglavarom kot onim,
kifzu od nyega posztavni na kaffigóvanye
zlocsinitelyov, â dobrim na hvalu. Ar tako
je vólya bósja, da vi z-dobrimi délih pripro-
fztó-

fztóchi neszpametnih lyudih uszta zarverdi-
te. Kod fzlóbodni; ali ne kot dabi fzlóbós-
chinu na zakrivanye zlóche jimali; nego ka-
ko fzluge bósji. Szakomu posténye daite;
brachulyubite; Bóga sze boite; Kralya po-
stovaite. Vi fzluge podlósni budite va fzem
fztrahu Goszpodarom, ne szamo dobrim, i
tihim, nego i nenarédnim. Ar ovo je miloszt
va Jéfusllu Kristusllu Goszpodinu nassemu.

*Evangelye Sz. Jivan. 16. déli od
16. do 22. v.*

Va onom vrimenu, recse JéfusUcse-
nikom fzvojim: jedno malo csa-
fza, i jur nechete viditi méne: i zopet
jedno malo csafza, i viditi ochete me-
ne; ar ja odhajam k-Otczu. Rekosse ni-
ki od Ucsenikov nyigóvi med fzobum:
csa je to, csa nam govóri: jedno malo
csafza, i nechete viditi méne, i zopet
jedno malo csafza, i viditi ochete mé-
re; ar ja grem k-Otczu. Rekosse ada;
csa je to, csa veli: jedno malo csafza?
Neznamo, csa govóri. Znal je pak Jé-
fus, daga ote pitati, recse, nyim: od o-
voga sze med fzobum fzpitkavate, csa
szam vam rekal: jedno malo csafza, i

nechete viditi méne, i opet jedno malo esafza, i viditi ochete méne? Za jifztinu, za jifztinu velim vam: vi fze ochete plakati, i jaukati, á fzvit fze oche vezeliti; vi chete nemer turobni biti, ali turobnozft vaffa fze oche na vezélye preobernuti. Sena, kad rodi turobnozft jima, ar je prisla nye ura: kad pak porodi dite, onda fze vech nezpoméne na tefinu od vezélya, csa fze je narodil cslovik navi fzvit. I vi nemer fzada turobnozft jimate; ali ochu vafz opet viditi, i vezelilo fze bnde fzerce vaffe; i vezélya vaffega nigdór neche zéti od vafz.

Na IV. Nedilyu po Vazmi.

Epifzt. Sz. Jakov. Apóft. I. déli od 17. do 21. v.

Predragi! Szaki predobri dar, i szaki zversfeni dar dohaja z-od-zgor od Otcza fzvitlofzti, pri kom ni preobernenya niti permienya izinya. Ar on je naz povólno rodil z-ricsum jifztine, da budemo nigda pervina fztvorénya nyigovóga. Znete Bracha moja predraga! Budi pak szaki cslovik hitren na pozluffanye, á kázan na govorénye, i kázan na fzerdu. Ar fzerda cslovika necsini pravicsnozfti bósje. Zbog toga odhitite szaku

ku

ku necsifztochu, i preveliku zlóchu, i primitive z krotkochum pozijanu rics, ka more zvelicsiti dufficze vaffe.

*Evangyelye Sz. Jivan. 16. déli
od 5. do 14. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Učsenikom fzvojim : ja odhajam k-onomu, ki je méne pozlál, i nigdor od vafz me nepita : kamo odhajas ? Nego csa fzam ovo vam rekal, tako je turobnofzt napunila fzercze vaffe. Alija vam jifztinu govórim : hafznovito je vam, da ja proidem ; ar ako neodidem, tako Batriately neche k-vam priti ; ako pak odidem, ochuga pozlati k-vam. I kad pride, takoche ukarati fzvit zbog griha, zbog praude, i zbog fzudenya. Zbog griha zato, csa nifzu vérovali va me : zbog praude, csa k-Otczu odhajam, i jur nechete viditi méne : zbog fzudenya pak ; ar poglavnik ovaga fzvita je jur odszudjen. Jofs vam nóga jimam povidati ; ali fzada nemórete nofziti. Kad pak pride Duh jifztine, on che vafz naucfiti fzu jifztinu ; ar ne-

che govoriti od fzamóga fzébe, uego csagoder csul bude, ono che govoriti, i kafzu priducha, oche vam nazviszti-ti. On che méne profzvititi; ar che od mojéga zéti, i vam nazvisz titi.

Na V. Nedilyu po Vazmi.

Episzt. Sz. Jakob. Apóst. 1. déli od 22. do 27. v.

Predragi! Budite csinitelyi ricsi, i ne fza-mo pozsluhniki, va csem fze fzami kanite. Ar ki pozsluffa rics, pak je necsini, on fze priszpodablya csloviku, ki fzvoi naturalfzki obraz va zerczali oglieda; oglédal fze je, ter próflal, i velyek je pozabil, kakov je bil. Ali ki zverffenu praudu razglédajuch profstima, i va nyoi ofztane, on ni pozablyiv pozsluhnik. nego csinitely déla, on che va fzvojem csinyenu blažen biti. Ako pak doftima, da Bógu fzlufi, â fzvojéga jezika neobuzda, nego fzercze fzvoje hinyi, onoga bósja fzlusba je prazna. Csifzta, i neofzkrunyena fzlusba bósja pred Bogom, i Otczem je ova: fzirote, i dovicze va nyihovoi nevolyi pohoditi, i fzébe csifztoğa csuvati od ovoga fzvita.

*Evangyelye Sz. Jivan. 16. déli
od 23. do 30. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucse-
ni-

nikom fzvojim : za jifztinu, za jifztinu
 velim vam : ako csa profzili budete
 Otcza mojéga va Jime moje, oche vam
 dati. Dofzidób niftar profzili nifzte
 va Jime moje : profzite, i ochete prijete,
 da vefzélye vaffe obilno bude. Ova
 fzam vam po prolikah govoril ; ali do-
 haja ura , kad vam jur nechú va prili-
 kah govoriti, nego vam ocsito od Otcza
 nazvifztiti. Nani dan ochete profziti
 va Jime moje, i nevelim vam, dachu ja
 profziti za vasz Otcza mojéga ; ar O-
 tacz vasz lyubi, arfzte i viljubili mé-
 ne, i vérovali, da fzam od Boga izaffal.
 Izaffal fzam od Otcza, i na fzvit priffal,
 zopet ofztavlyam fzvit, i k-Otczu od-
 hajam. Rekoſſe nyemu Ucseniki nyi-
 góvi : nut fzeda ocsito govoris, i prili-
 ke nijédne nepovidas. Szada znamo, da
 fza znafs, i da ti ni potriba, da te do opi-
 ta: zato vérujemo, da fzi od Boga izaffal.
 Na molitvene aliti Krifevfzke
 dnéve.

Epifzt. Sz. Jakov. Apóſt. 5. déli od 16. do 20. v.

Predragi! Valovaite jedan drugomu grihe
 vaffe, i molite jedan za drugoga, daſze

zvelicsite; ar nógo prémóre sztalna molitva jednoga pravicsnoga cslovika. Elias bisse cslovik kod i mi terplényu podlósan, i molil je molitvum, da nebi szpala gódina na zemlyu, i ni došla tri léta, i sézt miszecz. I zo-pet je molil, i nébo je dalo gódinu, i zemlya je prinészla uróju szvoju. Bracha moja! akobi do zmed valz od jisztine krai zabludil, i nyega do obernul; ta jima znati, dache on, ki grifsnika od szvojéga bludnoga puta od-verne, ofzloboditi duffu nyigóvu od szmer-ti, i pokriti nosinu grihov.

*Evangyelye Sz. Luk. 11. déli
od 5. do 13. v.*

Va onom vrimenu: recse Jéfus Ucse-nikom szvojim: akobi do od valz prételya jimal, i k-nyemu upólnochi došsal, i rekal: prétely, pošzudi mi tri hlibe kruha; ar moi prétely je z-puto-vanya k-meni dóšsal, â nimam, csabi polofil predanyega, i on nyemu znutra odgovorechi rekal: netrudime, vrata szu jur zafzunuta, i dicza moja szu z-manum va szpalifchi, nemórem fze sztati, i tebi je dati. I ako neprefztane potuketat, velim vam: ako p rem da fze nefztane dabi mu zatodal, cia je prétely
nyi-

nyigov, nistar manye, chesze vindar
 z bog nyigovoga naganyanya fztati, i
 nyemu jih tuliko dati; kuliko mu potri-
 ba bude. I ja velim vam: profzite, i o-
 che vam fze dati; jifchite, i ochete nai-
 ti; potukechite, i oche vam fze odpriti.
 Ar fzaki, ki profzi, dofztaje, i ki jifche,
 nahaja, i ki potukeche onomu fze oche
 odpriti. Do je pak od vasz, kibi Otca za
 kruh profzil, csa chemu kamek dati?
 Ali za ribu, csa chemu na, meszto ribe
 kacsu dati? Ali akoga profzil bude za
 jaje, csa chemu skorpiona dati? Ako
 ada vi, ki jezte zli, valloi diczi dobre
 dare znate davati, za kuliko bólye che
 Otacz vafz iz neba dobróga duha
 onim dati, kiga za nyega profziju?
 Na Kristussevo va Nebo zafz-
 tuplénye.

Sténye Csinov Apófst. I. déli od I. do II. v.

Pervo nemer povidanye fzam ucsinil o
 Theofile! od fzeza, csa je Jéfus csiniti
 pótsel, i ucsiti csa do onoga dnéva, kad gó-
 rizét bilfe; kad je Apóstolom, ke je odibral
 krez Duha fzvétoga zapovid dal; kim fze je
 fzam po muki fzvojoj krez fzakorjacske pri-
 like

like siv izkazal, nyim sze krez cseterdeszet dan szkaséval, i s-nyimi sze od Kralyesztva bósjega dogovaral. Kad je jil s-nyimi, tako jimje zapovidal, da neodhajaju od Jerusalema, nego da csékaju obechanye Otcza, kot jezte (veli) csuli iz uszt mojih. Ar Jivan je nemer keršchal z-vodum, ali vi ochete z-Duhom szvétim ne dugo po ovih dnévih ukerscheni biti. Zato szuga pitali oni, kizsu szkupa dosli govorechi: Gofzpodine! ochesli va ovom vrimenu Kralyesztvo Izraelszko naizat posztaviti? On pak recse nyim: nepri-sztoj sze vam znati csafze, i one hipcze, ke je Otacz za szvoju oblaszt zobderfal: nego vi chete prijéti kriposzt Duha szvétoga, ki che zverhu vasz priti, i vi chete meni szvidoki biti va Jerusalemi, i va szoi Judei, i Szamarii, i csa do kraja zemlye. I kadje ovo szprogovoril, zdvignut bissé pred nyihovimi ocsima, i odnézal je nyega oblak z-pod ocsiov nyihovi. I kadszu za nyim va Nebo iduchem glédali, nut ovo sztassu dva mussi polag nyi va béloi pratesi, i rekosse: musi gali-leanzki, csa sztojite glédajuchi va Nebo? Ov Jesus, ki je od vasz va Nebo zdvignut, oche opet tako priti, kod sztega vidili va Nebo poiti.

*Evangyelye Sz. Mark. 16. déli
od 14. do 20. v.*

Va onom vrimenu: izkazal sze je Jé-
sus

fus jedinadefztim Ucsenikom fzedechim, i ukaral nye z bog nevérovanya, i tverdokornofzti fzercza, csa onim, kifzuga vidili, da fze je góri fztal, verovali nifzu. I recse nyim: poite po fzem fzvitu, pródikovaite Evangelye fzemu fztvorénju. Ki véroval, i ukerfchen bude, oche fze zvelicsiti: ki pak nebude véroval, oche fze fzkvarti. One pak, ki vérovali budu, ote ova zlaménya nafzlédovati: va Jime moje te vrage ziganyati, z-nóvimi jeziki govoriti, kacse próganyati, i ako csa na fzmert pili budu, neche jim skódití: na betésne budu ruke metali, i ote zdraví bití. I Gofzpodin Jéfus, kadfzei s-nyimi pominal bil, zét bífse góri va Nebo, i fzidi na defzniczi bósjoi. Onifzu pak ifsli, i pródikovali fzagder, i Gofzpodin je s-nyimi délal, i potverdjevál ricsi iz nafzledujuchimi zlaményi.

Na VI. Nedilyu po Vazmi.

I. Epifzt. Sz. Petr. Apóft. 4. déli od 7. do 11. v.

Predragi! Szpametni budite, i virofztuite va bogomólyi. Ali pred fzakim dugovanem
nyem

nyem sztalnu lyubav med szobum jimaite; ar lyubav zakriva nosinu grihov. Nasztanuite jedan drugoga prez morgovanya: jedan drugomu z-onum miloschum szlusite, ku jelzte prijeli, kod dobri razdilitelyi szakorjacske milosche Bósje. Ki govóri, da govóril bude kod rics bósju: ki kakovu szlusbu jima, da ju csini kod z kriposchum, ku Bóg daruje; da sze Bóg va szem postoval bude po Jéssu Kristusu Goszpodinu nassemu.

Evangyele Sz. Jivan. 16. déli od 26. do 27. v. pak 16 od 1. do 4. v.

Va onom vrimenu, recse Jéssus Ucsenikom szvojm: kad pride Batriately, koga chu poszlati od Otcza, Duha jisztine, ki od Otcza izhaja, on che szvidocsansztvo dati od mene; â i vi ochete szvidocsansztvo davati, ar jelzte z-manum od pocsetka bili. Ovo szam vam govóril, da sze nelzpacsite. Iz Szinagógov ote valz van szuvati; ali dohaja ura, kadache szaki, ki valz umaral bude, stimati, da Bógu povolino csini. I ovo vam csinili budu; ar néte poznati Otcza, niti méne. Ali ovo szam vam govóril: da sze onda, kad ura nyihova pride, szpoménete, da szam jarekal vam.

Na Duhovszku Nedilyu.

Sténye Csinov Apóst. 2. déli od I. do II. v.

Kadabifze izpunilo bilo pedeszet dan, bili-
 fzu fzi Ucseniki fzkupa na jednom mezti
 i naztal je naglo glas iz neba kod doidu-
 chi prenagal vi her, i napunil je fzu hisu, kadi
 fzedéchi bissu. Iskazali fzufze nyim razper-
 fani jeziki kod ogany, i fzel je ober fzakoga
 od nyi : i bissu fzi z-Duhom fsvétim napunye-
 ni, i pocseli govoriti fzakorjacske jezike, ka-
 ko je nyim Dub fsvéti zgovarati daval. Pre-
 bivalifzu pak va Jerufalemi Sidovi, pobósni
 lyudi od fzakoga naróda, ki je pod nebom.
 Kadje pak ov glas ucsinyen bil, zifsla je
 fzkupa nofina, terfzei v-pameti zmutila ; ar je
 fzaki nye va fzvojem jeziki govoriti csul.
 Preszenetili fzufze pak fzi, i csudilifze govo-
 rechi : nut, nifzuli ovi, ki govóru, fzi Gali-
 leanczi ? A kako csujemo mi fzaki fzvoi je-
 zik, va kom jezmo rodjeni ? Parthi, i Me-
 dii, i Elemite, i ki prebivaju va Mezopota-
 mii, va Judei, i Kapadoczii, va Ponti, i Azii,
 va Frigii, i Pamfilii, va Egypti, i po krajinah
 Libie, ka lesi polag Czirene i kifzu od Rima
 prifšli. Sidovi tulikaifše, i Prozeliti. Kretan-
 czi, i Arabitanczi. Mi fzmo nye csuli va nas-
 sih jeziki govoriti csudnovita dugovanya
 bósja.

*Evangyelye Sz. Jivan. 14. deli
od 23. do 31. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Učse-
nikom fzvojm : ki méne lyubi, ta
che moje ricsi obderfavat ; i Otacz moi
che lyubiti nyega, i mi chemo k-nye-
mu poiti, y pri nyem prebivalishe der-
fati. Ki mene nelyubi, on mojich ricsih
neobderfava, i ricsi, ke csujete, nižu
moje, nego Otcza, ki je méne pozljal.
Ova fzam vam govoril, dokle izam z-
vami bil. Batritely pak Duh fzvéti, ko-
ga che pozlati Otacz va Jime moje, on
che valz naucsiť fza, i vam nadahnuti,
csabi ja vam govoril bil. Mir vam o-
fztavlyam, moi mir dajem vam ; neda-
jemga ja vam, kotga Szvit daje. Ne-
kafze nemuti, niti nefztraffi fzercze
vafse. Csulifzte, da fzam ja vam rekal :
odhajam, i zopet chu k-vam priti. A-
kobi lyubili méne, takobi fze fzta-
novito vezelili csa k-Otczu odhajam ;
ar Otacz je vechi od mene. I fzada fzam
vam rekal pervo, negofze pripeti, da,
kad fze zgoda, vérovali budete. Jur
fze

fze nechu csuda z-vami pominati; ar Poglavnik ovoga szvita je priffal, i nad manum nistar nima. Nego da szvit fzpózna, da ja Otcza lyubim, i tako csinim, kod je meni Otacz zapovidal.

Na Duhovszki Pandilyak.

Sténye Csinov Apófst. 10. déli od 42. do 48.v.

Va onih dnévih: odpre Péter ufzta szvoja, i recse: muska Bracha! nam je zapovidal Gofzpodin pródikovati lyuczstvu, i szvidocsiti, da je on ta izti, ki je od Boga od redjen za szudcza fivih, i mertvih. Ovomu fzi Próróki szvidocsanifzstvo daju, da ote prijéti po Jimeni nyigóvom odproschénye grihov fzim ki véruju va nyega. Kadje Péter ove ricfi joss govoril, upal je Duh fzvéti zverhu fzih, kifzu poszluffali nauk. I csudili fzufze véni od obrizóvanya, ki jezsu z-Petrom dossli bili; csa fze je milofzt Duha fzvétoga i ober naróde razlijala. Ar csuli fzu nye jezike govoriti, i Bóga nógo dicsiti. Onda odgovóri Péter: moreli nam do zabraniti vodu, dasze neokerfztu ovi, kifzu prijeli Duha fzvétoga kod i mi? I zapovidal je nye ukerfzítiti va Jime Gofzpodina Jéfuffa Kristuffa.

Evangyelye Sz. Jivan. 3. déli od 16. do 21. v.

Va onom vrimenu, recse Jéfus Niko-
K
de-

demussu : tako je Bog szvit lyubil, da je Szina szvojéga jednorodjénoga dal, da fze nijédan, ki véruje va nyega, nepogubi, nego da sitak vekovecsni jimal bude. Ar Bóg ni poszlal Szina szvojéga na szvit, da szudi szvit, nego dasze po nyem szvit zvelicsi. Ki véruje va nyega, ta neche szudjen biti, ki pak nevéruje, ta je jur odsudjen; ar nevéruje va Jime jednorodjénoga Szina bósjega. Ovo je pak szudcztvo, da je szvitlofzt na szvit prisla, á lyudifzu vech lyubili skurinu, nego szvitlofzt; ar déla nyihova, zla bissu. Ar szaki, ki zlo csini odurava szvitlofzt, i nedoide va szvitlofzt, da fze neukaraju déla nyigóva. Ki pak po jifztini csini, on prihaja k-szvitlofzti, dasze ocsituju déla nyigóva; ar fzu va Bógu ucsinyéna.

Na Duhovszki Utórak.

Sténye Csinov Apóst. 8. déli od 14. do 17. v.

Va onih dnévih; kadabi Apóstoli csuli bili, ki bissu va Jerufalemi, da je Szamaria prijela rics bósju, takofzu poszlali k-nyim Petra, ter Jivana. Ki kadszu prissi, jeszu molili za nye, dabi prijeli Duha szvétoga. Ar
on

on jofs va nijednoga od nyi nibil dóffal, nego szamo ukerscheni bissu va Jime Gofz-podina Jéfussa. Ondaszu polofili ruke na nye, i prijeli szu Duha szvétoga.

*Evangelye Sz. Jivan. 10. déli od
1. do 10. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Fari-zeusse: za jifztinu, za jifztinu velim vam: ki negre krez vrata va ovcsarniczu, nego drugdi nuter lize, ta je tat, i razboinik. Ki pak krez vrata nuter gre, ta je paztir ovacz. Ovomu vratar odpre, i ovcze glasz nyigov poszluffaju, i szvoje lasche ovcze po jime-ni zove, i van je zpelyuje. I kad ovcze szvoje van pufzti, tako fetuje pred nyimi, i ovcze nyega nafzleduju; ar póznaju glasz nyigov. Tujega pak nenafzleduju, nego bisu od nyega; ar nepoznaju glasz tujega. Ovu priliku je nyim povidal Jéfus. Oni pak nerazumisse, csa jim govóri. Recse ada nyim zopet Jéfus: za jifztinu, za jifztinu velim vam: ja szam vrata va ovcsarniczu. Szi, kigoder szu jofs prisli, jeszu tati, i razboiniki, i ovcze nifzu nye poszlus-

sale. Ja szam vrata. Krezame ako do
nuter ide, ta che szpaszen biti: on che
nuter, i van hoditi, i passu naiti. Tat
neg szamo zbog toga dohaja, da krade,
zadavlya, ter kvar cfini. Ja szam prissal,
da sitak jimaju, i daga obilnije jimaju.

Na Nedilyu preszvétoga Troi-
sztova.

*Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Rim. II. déli
od 33. do 36. v.*

O! csa 'za dibina bogatszva, mudrószti, i
znanószti bósje! Kako nedomisslyivi
jeszu szudi nyigóvi, i neizvidlyivi puti nyi-
góvi! Ar do je ziznal miszal Goszpodinovu?
Ali do je nyigov szvitnik bil? Ali do je per-
vo csa nyemu dal, damu sze naverne? Ar od
nyega, i po nyem, i va nyem jeszu sza dugo-
vanya: nyemu budi dika na sze véke. Amen.

*Evangyelye Sz. Matth. 28. déli
od 18. do 20. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucse-
nikom szvojim: dana je meni sza
oblaszt na nebi, i na zemlyi. Poite ada,
ter ucsite sze naróde, i keršztite nye
va Jime Otcza, i Szina, i Duha szvéto-
ga:

ga: ucsite nye fza obderfavati, ka jezam vam zapovidal; i nut ja fzam z vami fze dneve, csa do koncza fzvita.

Na I. Nedilyu po Duhi.

I. Epifzt. Sz. Jivan. 4. déli od 8. do 21. v.

Predragi! Bóg je lyubav. Va ovom fze je izkazala proti nam lyubav bósja, csa je Bóg Szina fzvojega jednorodjénoga na fzvit poízlal, dabi po nyem fivili. Va ovom fztoji lyubav, ne; daszmo mi Bóga lyubili, nego da je on nafz pervo lyubil, i Szina fzvojéga zavoly pomirenja za nafse grihe pozljal. Predragi! ako je nafz Bóg tako lyubil, tako móramo i mi jedan drugoga lyubiti. Bóga ni nigdor nigdar vidil. Akofze budemo med fzobum lyubili, tako che Bog va nami ofztati, i lyubav nyigóva je va nami zverffena. Va onom fzpoznavamo, da va nyem ofztajemo, i on va nafz, csa je on nam od fzvojéga Duha dal. I mi jezmo vidili, i fzvidoesimo, da je Otacz Szina fzvojéga pozljal, Szpafzitelya fzvita. Kigoder valuje, da je Jéfus Szin bósji, va onóm Bóg ofztaje, i on va Bógu. I mi jezmo fzpoznali, i lyubavi vérovali, ku Bóg proti nam jima. Bóg je lyubav: i ki va lyubavi ofztaje, ta ofztaje va Bógu, i Bóg va nyem. Va onom je zverffena lyubav bósja proti nam: da na fzudnyi dan uffanye jimamo; ar kod je on, tako fzmo i mi na ovom fzvitu.

Va lyubavi ni sztraha ; nego zverffena lyubav sztrah van ziganya ; ar sztrah traplénye donaffa. Kifze pak boji , ta nima zverffene lyubavi. Lyubimo ada Bóga ; ar Bóg je nafz perlye lyubil. Ako do recse : ja Bóga lyubim , â brata szvojéga odurava , ta je lafacz. Ar ki nelyubi brata szvojéga , koga vidi , kako che lyubiti Bóga , koga nevidi ? I ovu zapovid jimamo od Boga , da on , ki Bóga lyubi , i Brata szvojéga lyubiti móra.

*Evangyelye Sz. Luk. 6. deli od
36. do 42. v.*

Va onom vrimenu , recse Jéfus Ucsenikom szvojim : budite milofzerdni , kod je i Otacz vafš milofzerdan. Nešzudite , ko i vi nechete szudjeni biti ; neproklinyaite , ko i vi nechete prokléti biti. Odpufztite , ko che i vam odpufchano biti. Davaite , ko chefze i vam dati : dobra méra , nagnyetena , natreffena , i prepuna oche fze vam va krilo dati. Ar z-onum iztum mérum , z-kum mirili budete , oche fze vam naizat miriti. Povidal je pak nyim takaiſſe priliku : móreli szlipacz szlipcza pelyati ? Neopaduli óba va jamu ? Ucsenik ni vech nad Meſtra ; pravadan che

che pak szaki biti, ako bude, kot je méster nyigov. Csa pak glédas na treschicsu va oki brata tvojága, â ferdi va tvojem oki nevidis? Ali kako móres bratu tvojemu rechi: brate, daifzi fšpuknuti treschiczu iz óka tvojága, â ferdi, ka iz tvojága oka van fštercsi, nevidis? Szkaslyivacz, iztégni perlye ferd iz oka tvojága, pak onda poglei, kako ches fšpuknuti treschiczu iz oka brata tvojága.

Na Télovu.

Epifst. kot na véliki Csetertak.

*Evangyelye Sz. Jivan. 6. deli
od 56. do 59. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus lyuczttvu fidovšzkomu: télo moje za jifštinu je jilis, i kerv moja za jifštinu je pilis. Ki ji télo moje, i pi je kerv moju, on ofštaje va meni, i ja va nyem. Kod je méne pošlál fivi Otacz, i ja fivim zbog Otcza, takoche i on, ki mene ji, fiviti zbog mene. Ovo je kruh, ki je iz Neba došlal; ne kod manna, kufzu jili

Otczi vafli, ter pómerli. Ki ov kruh
ji, fivit oche naveke.

Na II. Nedilyu po Duhi.

I. Epifzt. Sz. Jivan. 3. déli od 13. do 18. v.

Predragi! Nimatefze csuditi, ako vafz fzvít
odurava. Mi znamo, daszmo od fzmerti
va fitak preneffeni; ar lyubimo brachu. Ki
nelyubi, ta va fzmerti ofztaje. Szaki, ki odu-
rava brata fzvojéga, je umarnik. A znate,
da nijédan umarnik nima vecsnóga fitka va
fzebi fztalnoga. Va ovom jezmo fzpoznali
lyubav bósju, csa je on fzvoi fitak za nafz
dal; â i mi moramo za brate fitak pozstaviti.
Ki dobro ovoga fzvita jima, i brata fzvojé-
ga va potribochi vidil bude, pak zatvori
fzercze fzvoje pred nyim, kako va takovom
prebiva lyubav bósja? Dicza moja! nekamo
lyubiti z-ricsum, niti z-jezikom, nego z-
csinyenyem, ter jifztinum.

*Evangyelye Sz. Luk. 14. déli
od 16. do 24. v.*

Va onom vrimenu, recse Jélus Fari-
zeuffem priliku ovu: biffie niki
cslovik, ki je pripravil veliku vecséru,
i nóge na nyu pózval. I pozlál je fzlu-
gu fzvojéga u csafzu vecsére povidati
zva-

zvanim; dabi dossli, ar szu jur fza pripravna. I zacseli szufze velyek fzi zgovarati. Pervi recse nyemu: kupil szam fzi szelo, i potribno mi je van poiti, terjega poglédati. Profzim te, jimai me szpricsanoga. Drugi pak recse: kupil szam fzi pét jaram volov, i grém je szkufziti. Profzim te, jimai me szpricsanoga. A drugi pak recse: fenu szam fzi zél, i zato nemórem doiti. I naizat doiduch szluga, nazviztil je ovo Gofzpodinu szvojému. Onda fze rafzerdi hisni Otacz, i recse szlugi szvojému: poi hitro van na czeszte, ter ulicse varóffa, i dopelyai ubóge, i némochne, szlipe, i fantave szimo. I recse szluga: Gofzpodine! ucsinyeno je kod fzi zapovidal, i joss je mefzta. I recse Gofzpodin szlugi: poi van na pute, i plote, i ufzili nye nuter poiti, dasze napuni hisa moja. Ali velim vam: da nijedan od onih lyudih, ki pozvani biffu, neche ukufziti vecsére moje.

Na III. Nedilyu po Duhí.

I. Epifzt. Sz. Petr. 5. déli od 6. do II. v.

Predragi! Ponizuitefze pod zmosnum rukum

kum bósjum, da vasz izvissi u csaszu pohodénya. Szu vassu szkerb na nyega szpulztite; ar on sze szkerbi za vasz. Trizni budite, i virosztuite; ar protivnik vass vrag obhaja kod rujuchi lav, jischuch, kogabi poserk-nul. Ovomu sze csverszto va véri uprite znajuchi, da sze ovo izto traplenye i vassoi brachi, ka je na szvitu, csini. Ali Bóg sze miloszti, ki nasz je po Jészussu Kristussu va szvoju vekovecsnu szlavu pózval, on che nasz, ki szmo jedno malo terpili, ukripiti, uacsati, i potverditi. Nyemu budi szlava, oblaszt véki vékoma. Amen.

Evangyelye Sz. Luk. 15. déli od

I. do II. v.

Va onom vrimenu: priblisavali szu- sze k-Jészussu publikani, i griffniki, dabiga poszluffali. I morgovaliszu Farizeusli, i Piszmoznanczi govorechi: da ov griffnike prijimlye, i ji s-nyimi. On pak nyimrecse priliku ovu: ki cslovik zmed vasz, kibi jimal sztov ovacz, i akobi jednu od nyi zgubil, nebili ofztavil onih devedeszét dévet va pufztini, terbi issal za onum, ka sze je zgubila, dokle ju naide? I kad ju naide, verse ju z-vezélyem na plécha szvo- ja,

ja, i doiduch domóm zizove fzkupa
 prételye, i fzufzéde fzvoje govorechi
 nyim: radnitezze z-manum; ar fzam
 nassal ovczu, ka zgublyena biffe. Ve-
 lim vam: dache takaiſſe na nebi nad jed-
 nim griffnikom pokóru csinechem ve-
 che vezelye biti, nego nad devede-
 fzet dévet pravicsni, ki nepotribuju po-
 kóre. Ali ka fena, ka jima defzet nó-
 vacz, terbi jednoga zgubila; nevasgéli
 fzvichu, i pomete hifu, i marlyivo jis-
 che, doklega naide? I kadga naide, zi-
 zove prételyicze, i fzufzedkinye fzvo-
 je govorecha: vezelitezze z-manum;
 ar fzam nassla pinez, koga fzam zgubi-
 la. Tulikaiſſe velim vam: oche na nebi
 pri Angyeli bósji nad jednim griffni-
 kom takovo vezélye biti, ki pokóru
 csini.

Na IV. Nedilyu po Duhi.

*Epifzt. Sz. Paul. Apóſt. k - Rim. 8. déli
 od 18. do 23. v.*

Bracha! Ja ſtimam, da niſzu muke ovoga
 vrimena onoi prihoduchojſzlaviſzpodób-
 ne, ka che nad nami izkazana biti. Ar cséka-
 nye ſztvorénya gléda na ocsitovanye Szinov
 bós.

bósjih. Ar sztvorénye je himbenofzti prez szvoje vólye podlósno, nego zarad vólye onoga, ki je nye na uffanyi podlofil: ar i sztvorénye che od szlusbe szkoncsanya va szlavnu szlobóschinu Szinov bósjih ofzlobódjeno biti. Ar znamo, da szako sztvorénye zdihuje, ter sze joss szenek trapi. Ali ne szamo ono, nego i mi szami, ki pervinu Duha jimamo, i mi pri szebí zdihujemo csékajuchi na poszinovlénýe Szinov bósjih, na odkuplénýe nallega téla po Jéfussu Kristussu Gofzpodinu nallemu.

Evangyelye Sz. Luk. 5. deli od

I. do II. v.

Va onom vrimenu: kadszej nosina lyuczta za Jéfussom rivala, dabi poszluffali rics bósju, on sztasse polag jézera Genezaret. I zagléda dvi plavi uz jézero sztojeche, â ribari bissu vani i mrise zipirali. Sztupi pak va jednu plaucsiczu, ka Simonova bisse, prósziga, dabi ju jedno malo od kraja odrinul. I szedech ucsil je lyuczta iz plaucsicze. Kadje pak presztaľ govoriti recse Simonu: vozi sze va dibinu, i razpufztite mrise vasse na lovlénýe. Odgovorechi Simon Péter recse nyemu:

Mé-

Méster fzu nóch jefzmo délali, â niſtar ulovili; ali na tvoju rics ochu razpuſztiti mriſe. I kadſzu ovo ucsinili, ulovilifzu tuliku noſinu rib, daſzu jimſze mriſe prekidale. I namahnulifzu tovaruſſem, ki biſſu va drugoi plavi, dabi priſzpili, i nyim pomógli. I priſſli fzu, i napunili óbi plaucſicze tako, da fze niſzu zatapale. Kadje ovo vidil Simon Péter, upade pred nóge Jéfuffa govorechi: Goſzpodine! poi van od mene; ar jaſzam jedan griſſan cſlovik. Ar obaſſal je nyega iztrah, i fze, ki ſnyim biſſu zbog rib, keſzu ulovili. Tulikaſſe i Jakova, i Jivana Szine Zebe-dea, ki biſſu Simona tovaruſſi. I recſe Simonu Jéfus: nimaſ fze bojati; od fze-da budeſ lyudi lovil. I kadſzu plaucſicze k-kraju privézli, oſztavilifzu fza, i naſzlédovali nyega.

Na V. Nedilyu po Duhi.

I. Epifzt. Sz. Petr. 3. déli od 8. do 15. v.

Predragi! Szi va bogomólyi ſzloſni budite, miloſztivni, lyubitelyi brache, miloſzerni, tihi, ponizni. Nenavrachajte zlo za zlo, niti proklinyanye, za proklinyanye, nego
naizat

naizat blagoszlavlyajte ; ar nato jezte pozvani, da budete blagoszlov za jerbinsztvo ufivali. Ar ki lyubi sitak, terszi selyi dobre dneve viditi, ta neka zderfava szvoi jezik od zlóga, i neka neda usztom szvojim himbenofzti govoriti. Dafze ugiblyuje zlómu, á dobro csini ; da jische mir, i za nyim sze terszi. Ar ocsi Goszpodina glédaju na pravicsne, i ulli nyigóvi poszluftaju molitvu nyihovu : á licze Goszpodinovo na zlocsinitelye. A do je, ki vam naskódi móre, ako sze za dobrim terszili budete ? Ako pak csa za pravicze vólyu terpíte, tako jezte blaseni. Neboítefze ada grozénýa nyihovoga, i nemutítefze. Ali Goszpodina Kristuffa szvetíte va szerczah vallih.

Evangyelye Sz. Matth. 5. déli
od 20. do 24. v.

Va onom vrimenu, recfe Jéfus Ucsenikom szvojim : za jisztinu velim vam : ako nebude zverfšenija pravicsnoszt vaffa, nego je Pifzmoznanczev, ter Farizeuffev, tako nechete nuter poiti va Kralyefztvo nebeszko. Csulifzte, da je fztarim recseno : neumarái ; ki pak umóri, ta che zafzlufan biti fzduczta. Ja pak velim vam : da che fzaki, ki sze rafzerdi na brata szvojéga, zafzlu-

fzlufan biti fzuđcztva. Ki pak bratu fzuvojemu recse: Raka, zafzlufan che biti tanacstva. Ki pak recse: budalo, tache zafzlufan biti ognya paklénfzko-ga. Zato kad dar tvoji na oltar polo-fis, i onda fze fzpoménes, da Brat tvoji csa fzuprot tebi jima, tako ofztavi onde dar tvoji pred oltarom, i poi, terfze po-miri z-bratom tvojim, i onda doidi, ter alduj dar tvoji.

Na VI. Nedilyu po Duhi.

Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Rim. 6. déli od 3. do II. v.

Bracha! Kigoder fzmó va Jéfuffu Kristuffu ukerscheni, na fzmert nyigóvu jezmo ukerscheni. Ar mi fzmó s-nyim po kerfzti na fzmert pokópani: da, kod je Kristus po fzlavi Otcza od mertvih góri fztal, i mi tako va nóvom fitku fivimo. Ar ako fzmó nyemu va fzpódóbi fzmerti nyigóve prizadjeni pozftali, tako chemo i va górisztajanyu biti. Znamo, da je nass fztari cslovik fzkupa ukri-sevan, daŕze izkoncsa griffno télo, da od-fzlye nefzlufimo grihoti. Ar ki je umerl, je od griha ofzlobódjen. Ako fzmó pak z-Kri-ftuffem umerli, tako vérujemo, da chemo i fiviti z Kristuffem. Znamo, da Kristus po fzuvojem górisztajanyu jur vech neumira; da fzmert

izmert nad nyim odszlye neche ladati. Ar da je grihu umerl, je jednucs umerl, da pak sivi, sivi Bógu. Tako szi i vi miszlite, daszte nemer grihu umerli; ali da Bógu sivate va Jésuffu Kristuffu Gofzpodinu nassemu.

Evangyelye Sz. Mark. 8. déli
od 1. do 9. v.

Va onom vrimenu: kadje velika no-
 fina lyuczstva z-Jésuffem bila, ziz-
 val je Ucsenike szvoje, i recse nyim:
 milo mi je lyuczstva; ar nut, jur tri dni
 za manum hódu, â nistar nimaju jiszti.
 Ako je lacsne pufztim va domovinu
 szvoju, tako te na puti umlahaviti; ar
 nikiod nyi jefzu z-daleka dofli. I odgo-
 voru nyemu Ucseniki nyigóvi: odak-
 lyebi je mogal do ovde va pufztini z-
 kruhom zaszititi? I opita nye: kuliko
 hlibov jimate? Oni rekofse, szédam. I
 zapovidal je lyuczstvu na zemlyu szé-
 szti. I zame szédam hlibov, zahvali,
 razlómije, i podili Ucsenikom szvojim,
 da je pripolósu, i pripolofili szu je lyu-
 cztvu. I jimaliszu takaisse nisto malo
 rib, i nye je blagoszlovil, i zapovidal,
 da jimfze pripolósu. I jiliszu, i fze za-
 fzi-

szitili, i nabralifzu, csa je od kufzichev ofztalo, fzedam koflaricz. I bilo je, kifzu jili na jedno csetira tifzuch lyudih, i razpufzil je nye.

Na VII. Nedilyu po Duhi.

Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Rim. 6. déli od 1. do 3. v.

Bracha! Zbog mlahavofzti téla vallega eslovicsanzki govórim; ar kod jezte kotrigom vaffim fzlufiti dali necsifztochi, ter kriviczi na kriviczu; tako fzeda kotrigom vaffim fzlufiti daite praviczzi na pozvechenye. Ar kadafzte bili fzluge griha, jezte fze ugnuli praviczzi. Kakovu halzan jezte ada onda jimali od onoga, zbog cselza fze fzada fzramujete? Ar konacz nyihov je fzmert. Szeda pak, pokidób da fzte od griha ofzlobódjeni, i fzluge bósji pozftali. jimate za hafzan pozvechenye, za konacz pak fitak vekovecsni. Ar placha griha, je fzmert. A milofzt bósja je fitak vekovecsni va Jéfuffu Kristuffu Gofzpodinu nafsemu.

Evangyelye Sz. Matth. 7. déli od 15. do 21. v.

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucsenikom fzvojim: cfuvaitefze od himbeni

beni Prórókov, ki prihajaju k-vam va ovcsji halya, á z-nutra fzu zgrablyivi vuczi. Iz fzaada nyihovoga ochete nye poznati. Csa fze na ternyi grozje, ali na kupina fige zbiraju ? Tako fzako dobro drivo dober fzaad prinassa, á fzako zlo drivo zlocsefzt fzaad prinassa. Nemóre dobro drivo zlóga fzaada prineszti, niti zlo drivo dobróga fzaada doneszti. Szako zlo drivo, ko dobróga fzada nenofzi, fze oche podszichi, i va ogany hititi. Zato je ochete iz fzaada nyihovoga poznati. Ne fzaki, ki meni veli: Gofzpodine! Gofzpodine! che nuter poiti va kralyefztvo nebefzko; nego ki csini vólyu Otcza mójéga, ki je na nebefzih, ta che nuter poiti va kralyefztvo nebefzko.

Na VIII. Nedilyu po Duhu.

*Epifzt. Sz. Paul. Apóst. k-Rim. 8. déli od
12. do 17. v.*

Bracha! Dusniki fzmo ne télu, da po télovnom fivimo; Ar ako po telovnom fivili budete, umriti ochete; ako pak telovna déla po duhu pomórite, ochete fiviti. Ar fzi, ke Duh bósji nagiba, jefzu Szini bósji. Ar ví
nifzte

nifzte prijeli Duha fzlusbe, dabisze zopet bojati mórali; nego vi fzte prijeli Duha onih, kifzu za Szine zéti, po kom kricsimo: Abba! Dragi Otacz! Ar on duh daje fzvidocsanfztvo Duhu naflemu, daszmo Szini bósji. Ako pak Szini, tako i jérbi; jérbi nemer Bóga, â pojérbi Kristuffa.

*Evangyelye Sz. Luk. 26. déli
od 1. do 9. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucsenikom fzvojim priliku ovu: biffeniki bogat cslovik, ki jimaffe Gofzpodara: i ov biffen pri nyem obtufen, kot dabi razprudil bil dobro nyigóvo. I dozovéga, i recse nyemu: csa csujem od tebe? Dai racsun od gofzpodarfztva tvojéga; ar odszlye nechesh vech moch gofzpodarit. Recse pak ta gofzpodar fzam pri fzebi: csa chu ucsiniti, pokidob da Gofzpodin moi gofzpodarfztvo od mene zimlye? Kopati nemórem, â profziti fze fzramujem. Znam, csa chu ucsiniti; da, kad od gofzpodarfzva mojéga zverfen budem, mene va hife fzvoje primu. Zizval je ada fzedusnike Gofzpodina fzvojega, i recse

pervomu : ti, kulikofzi dufan Gofzpodinu mojemu? On pak recse: fztov bacsvicz ulya. I recse nyemu: zami pifzmo tvoje, i fzedi hitro, ter zapifli petdeszet. Potom recse drugomu: a ti, kulikofzi dufan? On recse nyemu: fztov kabal psenicze. Recse nyemu: zami pifzmo tvoje, ter zapifli ofzamdeszet. I pohvalil je Gofzpodin himbenoga Gofzpodara, da je mudro ucsinil. Ar Szini ovoga fzvita jefzu mudriji od Szinov fzvitolotzti va fzvojem porodu. I ja velim vam: csinitefzi pretelye iz krivicsnoga bogatfztva, da, kad vam zmanykalo bude, vasz va vekovecsna prebivalischa primu.

Na IX. Nedilyu po Duhi.

*I. Epifzt. Sz. Paul. Apofst. k-Korin. 10.
deli od 6. do 13. v.*

Bracha! Nekamo zla poselyiti, kotszu i oni poselyili. I ne posztanite bolvanczi, kod jedni od nyi, kot je pifzano; fzeło je lyuczstvo jifzti, ter piti, i fztali szufze jigrati. Niti nekurvaimo, kotszu niki od nyi kurvali, i poszpadalo jije jedan dan tri dvaifzet tifzuch. Niti nedrafimo Kristuffa, kotszuga jedni od nyi drafil, i od kacsev pomoreni bili Niti
nemor-

nemorgovaite, kotfzu niki zmed nyi morgovali, i od fzkoncsenika fze pomorili. Sze ovo fze je pak nyim po priliki zgodalo; pifzano je pak nam na poboiffanye, ke je konacz fzvita dofztignul. Zato, ki ftima, da fztoji, ta neka pazi, da neupade. Da valz nijédno fzkuffavanye nepopade, odlag cslovicsanfzkoga. Bóg je ada véran, ki neche pripufztiti valz vech fzkuffavati, neg premórete; nego on che takaille z kuffavanyem takovo dokonyanye ucsiniti, da budete podnéfzti mogli.

*Evangyelye Sz. Luk. 19. deli
od 41. do 47. v.*

Va onom vrimenu: kadszei priblifával Jéfus k-Jerufalemu, i vaross zaglédal, fzplakal fze je nad nyim govorechi: O! dabi fzpoznal bil ti, â naimre va ovom tvojem dnévu, ki ti na mir fzlufi; ali fzedá fzu zakrita pred tvojmimi ocsima. Ar ote priti dnévi zverhu tébe, i obfztriti ote tébe z-grabum népretelyi tvoji, i ókolo zaujeti, i od fzi fztran fztifznuti, i na zemlyu povaliti tébe, i Szine tvoje, kifzu va tebi, i nete ofztaviti kameka zverhu kameka va tebi zato: csa nifzi fzpoznal vrime-

na pohodénya tvojéga. I proide nuter va czrikvu, i pocsne van ziganyati one, kizsu va nyoi prodavali, i kupovali govorechi nyim: pifzano je: hifa moja, je hifa molitve, â vizzte nyu tolovaiszku burdelniczu nacsinili. I biffe szaki dan ucsechi va czrikvi.

Na X. Nedilyu po Duhu.

I. Epifzt. Sz. Paul. Apóst. k - Korin. 12. déli od 2. do 11. v.

Bracha ! Znate, da kadszte pógani bili, je szte k-nimim bógom hodili, kotszu vasz pelyali. Zato van na znanye dajem: da nigdor, ki po Duhu bosiem govóri, neproklinye Jéfussa; i nigdor nemóre rechi: Goszpodin Jéfus, odlag po Duhu szvetom. Milosche szu nemer szakorjacske; ali neg jedan je Duh. I szlusba je szakorjacska, ali neg jedan je Goszpodin. I opravlyanye je szakorjacske; ali neg jedan je Bóg, ki sze, va szem opravlya. Szakomu sze pak ocsitovanye Duha na hafzan daje. Nikomu sze nemer po Duhu daju ricsi mudroszti: nikomu pak ricsi razumnoszti po tom iztom Duhu. Drugomu véra po iztom Duhu: drugomu pak miloszt uzdravlyati va iztom Duhu. Drugomu mirakule csiniti, â drugomu prórókovati. Drugomu razposznavati duhe; drugomu szakorjacske

jacski jeziki: â drugomu pak razlaganye ricsi. Sze pak csini jedan izti duh, ki razdilyuje fzakomu, kod oche.

*Evangyelye Sz. Luk. 18. déli
od 9. do 14. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus nikim, ki szufze va fze uffali, kot dabi pravicsni bili, i druge za nemer metali, priliku ovu: isslifzu dva csloviki góri va czrikvu moliti, jedan Farizeus, â drugi Publikan. Farizeus sztojechi ovako je pri fzebi molil: Bófe! hvalu ti dajem da niszam kot drugi lyudi: kradlyivczi, nepravicsni, praznivczi; ali kot i ov publikan. Jafze dvakrat va tajédni pósztim, i defzeti nu dajem od fzege, csa ufivam. A Publikan z daleka sztojechi ni otil ni ocsi ov k-nébu podvignuti, nego je bil perfzi szvoje govorechi: Bófe! budi milofztivan meni grissniku! Velim vam: da je ov upravicsan pred onim va szvoju hisu próffal; ar szaki, kifze izviffuje, oche ponifen biti, â ki fze ponifuje, ta che izviffen biti.

Na XI. Nedilyu po Duhi.

*I. Epifzt. Sz. Paul. Apóst. k- Koron. 15.
déli od 1. do 10. v.*

Bracha! Szpomenyujem vaš iz Evangyelya, ko szam vam pródikoval, ko jezte i prijeli, i va kom sztojite, i po kom chete i szpaženi biti, ako je tako obderšavate, kot szam je vam pródikoval; odlag akofzte zaman véru našze zéli bili. Ar pervics szam vam prik dal, csa szam ja prijel: da je Kristus umerl za grihe našše polag pišma; i da je pokópan bil, i na tréti dan sze polag pišma opet góri sztal, i vidjen bil od Petra, i potom od jedinadefzti. Potom je vech od pét sztov bratov k-jednucs vidjen bil: od kišzu joss szeda nógi v-fivoti, â jedni szu pózaszпали. Potom je vidjen bil od Jakova, pak od szih Apóstolov. Pošzlidnyics pak za szimi je i od mene kod nezréloga vidjen bil. Ar ja szam naimanyi zmed Apóstolov, ki nišam vřidan, da sze Apóstol zovem; ar szam zatiral czrikvu bósju. Po milofzti pak bósjoi szam ono, csa szam, i milofzt nyigóva ni va meni prazna bila.

*Evangyelye Sz. Mark. 7. déli
od 31. do 37. v.*

Va onom vřimenu: izaide Jéfus iz krajine Tyruffa, i doide krez Szidon

don k-morju galileanszkomu va szredi-
 nu krajine dekapolitaniszke. I dopélya-
 ju k-nyemu, gluhóga, i nimoga, i profzi-
 lifzu, dabi vergal ruku na nyega. I od-
 pélyaga zmed lyuczstva na íztran, po-
 lófi perfszte fzvoje va uslih nyigóve,
 plyune, i dotaknesze jezika nyigóvo-
 ga, i fzproglédajuch va nebo, zdahne, i
 recse: effeta, to je: odprisze. I odperli
 fsufze velyek ussi nyigóvi, i razvézal
 fze je zavez jezika nyigóvoga, i govo-
 ril je dobro. I prepovidal je nyim, da
 nikomur nepovidaju. Ali csa je nyim
 vech prepovidal, takofzu oni fze bólye
 razglafsévali, terfze fze vech csudili
 govorechi: fze je dobro ucsinil, i gluhe
 je ucsinil csuti, i nime govoriti.

Na XII. Nedilyu po Duhi.

*II. Epifzt. Sz. Paul. Apóst. k-Korin. 3.
 déli od 4. do 9. v.*

Bracha! Mi pak takovo usfanye po Jéfussu
 Kristussu va Boga jimamo: ne, da mi
 fzami od fzebe csa miszliti premóremo, nego
 nassa moguchnoszt je od Boga; ki je nasz ta-
 kaisse za vridne szlusbenike nóvoga Testa-
 ménta ucsinil, ne fzlóve, nego Duha; ar fzló-
 vo umara, â Duh usivlyuje. Ako je ada szlus-

ba fzméрти, ka fzlóvami va kamekih izrizana
bifle, takovu fzvítlofzt jimala, da Szini Izra-
elízki va licze Moyzeffa z bog fzvítlofzti o-
braza nyigóvoga akoprém je préftala, nižu
gledati mogli: kako néche fzlu ba Duha ve-
che fzvítlofzti jimati? Ar ako fzlusba fzkva-
renya fzvítlofzt jima, tako fzlusba pravice
joss obilniju jima.

Evangyelye Sz. Luk. 10. déli
od 23. do 37. v.

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucse-
nikom fzvojm: blaſeni ocsi, ki vi-
du, csa vi vidite. Ar velim vam: daſzu
fzi nógi Próróki, i Kralyi ono ſelyili
viditi, csa vi vidite, ter nižu vidili, i
ono csuti, csa vi csujete, ter nižu csu-
li. I nut fztaneſze niki ucsni praude
fzkuffavajuch nyega, i recse: Mélter,
csa mi je cſiniti, da fzi zadobim fitak
vekovecsni? On pak recse nyemu: csa
fztoji piſzano va praudi? Kako ondi
ſtes? On pak odgovorechi recse: lyu-
bi Goſzpodina Bóga tvojéga, od fzéga
ſzercza tvojéga, od fze duſſe tvoje, od
fze kripofzti tvoje, i od fze pameti tvo-
je; â blisnyega tvojéga kod ſzamóga té-
be.

be. I recse nyemu: pravo fzi odgovoril: to csini, i fivil budes. On fze je pak otil za pravicsnoga derfati, recse Jéfussu: â do je moi blisnyi? I odgovorechi Jéfus recse: issal je niki cslovik od Jerufalema dóli va Jericho, i zassal med razboinike, ki szuga szvlikli, i kadszuga naranili bili, jezuga pol mertvóga lése ofztavili. Pripetilo fze je pak, da je niki Duhovni onim iztim putom dóli issal, i kadabiga vidil, mimo je próssal. Doide takaisse i niki Levita nano mefzto, ki je tulikaiffe nyega vidil, y mimo próssal. Futoval je pak i niki Szamaritanacz, i doide blizu nyega, i kadgaj zaglédal, bisse od milofzernofzti ganut. I prisztupi tamo, zavije rane nyigóve, i lije ulya, ter vina va nye; i verfega na kliufze szvoje, va sztanga doprimi, i paszku na nyega jimaiffe. I drugi dan zname dva deszetake, i dal je nye goszpodaru; i recse: jimai paszku na nyega, i csagoder prik toga van podajes, ochu ti, kad naizat pójem, platiti. Kitifze od ovih trih vidi onoga blisnyi, ki je med razboinike

zaffal? On pak recse: ki je milofzerd-
nofzt nad nyim ucsinil. I recse nyemu
Jéfus: poi, ter i ti tako csini.

Na XIII. Nedilyu po Duhi.

*Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k - Galat. 3. déli
od 16. do 22. v.*

Bracha! Abrahamu fzu recsena obechana,
i fzi menu nyigóvomu. Ne veli: fzi me-
nom kod va nógih, nego kod va jednom, i
fzi menu tvojému, ko je Kristus. Ovo pak ve-
lim: da prauda, ka je po csetira fztov, i tri-
deszt leti dana, onoga Testaménta ki je od
Boga potverdjen, nemóre razvaliti, dabi fze
poterla obechanya. Ar ako jérbiníztvo od
praude d haja, tako nedohaja od obechanya.
Abrahamu je pak Bóg krez obechanye da-
roval. Csa je pak prauda? Pofztavna je na
prekerffénye, doklebi prisslo fzi me, komu je
obechano, urédjena krez Angyele va ruki
pogoditelya. Pogoditely pak ni pogoditely
jednoga; á Bog je neg jedan. Je ada prauda
fzuproti obechanyu bósjemu? To ne. Ar a-
kobi takova prauda dana bila, kabi ufiviti
mogla, takobi fztanovito pravicsnofzt od
praude dohajala. Ali píszmo nazvichuje,
dafzmo fzi pod grihom, dabi fze obechanye
zbog vére Jéfuffa Kristuffa verujuchim
dalo.

*Evangyelye Sz. Luk. 17. déli
od 11. do 19. v.*

Va onom vrimenu: kadje Jéfus va Jerufalem issal, putoval je krez szredinu Galilee, i Szamarie. I kadje nuter issal va niki kastel, dosslo je knyemu defzet gubavi mus, ki z-daleka sztojechi glaszom kricsasse govorechi: Jéfus Naucsitely, szmilui nam sze! Ke; kod je zagledal recse nyim: poite, i pokasitesze Duhovnim. I kadizu od issli, sztalo sze je, daszu ocsisoheni posztali. Jedan pak od nyi, kadje vidil, da je ocsisohen, sze je povernul dicsechi Bóga z-velikim glaszom, i hvalu dajuchi opade pred nóge nyigóve: i ov bisse Szamaritan. Odgovóri pak Jéfus, i recse: nili nyi defzet ocsisoheno bilo? Kadi je ada onih dévet? Nisze nassal, kibisze vernul, i diku Bógu dal, nego szam ov tuinacz. I recse nyemu: sztani góri, ter poi; ar véra tvoja je tébe zdravoga ucsinila.

Na XIV. Nedilyu po Duhu.

*Episzt. Sz. Paul. Apósti. k - Galat. 5. déli
od 16. do 24. v.*

Bracha! Va Duhu sivite, tako poselénja telovnága nechete ucsiniti. Ar télo hlepi proti Duhu, â Duh proti télu; ar ovafzu ízebi szuprotivna, da neucsinite ízega, csa ochete. Ako vafz Duh nagibal bude, tako nízte pod praudu. Ali ocsita íezú telovna déla, kafzu: kurvanye, necsíftócha, nefzramote, praznofzt, fzlusba krivi Bógov, csaranye, népretelyíftvo, vada, nenavidnofzt, ízerdítoftz, karanye, nafzlóba, nafzledba, zavidofzt, umaranye, pijanfztvo, lakomija, i ovim ízpodóbna: od kih vam náiper povídám, kot ízam jur povídál, da oni, kí takova csinu, nete poszfzfztí kralyefzfztva bósjega. Szaad pak Duha je: lyubav, vezélye, mir ízterplénje, dobrotivnofzt, dobróta, dugofzterplyenofzt, tíhocha, véra, krotkocha, mentovanye csíftócha. Szuproti takovi ní praude. Kíftzu pak Kríftuffevi, tíftzu krífevali télo ízvoje z gríhi, i poselénji.

*Evangyelye Sz. Matth. 6. déli
od 24. do 33. v.*

Va onom vrímenu, recse Jéfus Ucseníkom ízvojm: nígdor nemóre dvím Gofzpodinom ízlufti; ar ali che
jed

jednoga oduravati, â drugoga lyubiti ; ali jednoga terpiti, â drugoga za nemar derfati. Nemórete Bógu, i bogatſtvu ſzlufiti. Zato govórim vam : nebudite preſzkerbni za vaſſe ſivlénye, csa chete jifzti ? Ali za vaſſe télo, csa chete oblichy ? Nili ſitak vech, nego je jilo ? I télo vech, nego je oprava ? Pogleite tice pod nebom ; ar one niti neſziju, niti neſanyu, niti va ſkadnye neſzpravlyaju, i Otacz vaſſ nebeſzki hrani nye. Niſzteli vi za csuda vech od nyi ? Do pak od vaſz more z-miſslényem nadoſztaviti jedan lakat k-fzvojoj viſſini ? I za opravu csa ſze ſzkerbite ? Pogleite róficze na poli, kako raſztu, nedélaju, niti nepredu. A velim vam : da Salomon va ſzoi ſzvojoj diki ni tako opravan bil, kod jedna od ovih. Ako pak Bog travu na polyi, ka je denaſz, â zutra ſze va pech hiti, tako opravlya ; zakuliko bolye che on vaſz, malyaczke vére lyudi ? Zato nebudite preſzkerbni govorechi : csa chemo jifzti, ali csa chemo piti, ali s-csim chemo ſze opraviti ? Ar takova pógani jischu. Ar Otacz

tacz vafš zna, da fza ova potribujete. Zato jifchite naj pervo kratyefztvo bósje, i praviczu nyigóvu, i fza ova ote vam pridana biti.

Na XV. Nedilyu po Duhu.

Epifzt. Sz. Paul. Apóſt. k - Galat. 5. déli od 25. do 26. v. pak. 6. od 1. do. 11.

Bracha! Ako va Duhu fivimo, tako i hodi-
mo va Duhu. Nehlepimo za praznu diku,
nedrafimo jedan drugoga, nenavidjuimo je-
dan drugomu. Bracha! akobi cslovik va ka-
kov grih upal, vi, ki jezte duhovni, naucsi-
te takovoga milofztivno va duhu; jimai fzam
pafzku na te, da i ti fzkuffavan nebudes. Je-
dan drugoga briména noizite, tako chete iz-
puniti zapovid Kristuffevu. Ar ako do fti-
ma, da je csa, á niftar ni, on fzam fzebe kani.
Neka pak fzaki fzvoje délo proftima, tako
che neg fzam va fzebi diku jimati, i ne va dru-
gom. Ar fzaki che fzvoje lasche brime no-
fziti. Kifze pak nauk ucsi, ta neka dili fze do-
bro onomu, kiga ucsi. Neprekanitefze; ar
Bóg fze neda drafiti. Ar csa clsovik fzijal
bude, ono che i feti. Ki va fzvojem teli fzi-
je, ta che od téla i fzkvarenje feti; ki pak va du-
hu fzi-je ta che i od duha fitak vekovecsni feti.
Neprefztanimó ada dobra csiniti; ar chemo
va fzvojem csafzu prez koncza feti. Zato do-
kle

kle csafza jimamo, csinimo szakomu dobro, a
naivech onim, kifzu z-nami domachi va véri.

Evangyelye Sz. Luk. 7. déli
od 11. do 17. v.

Va onom vrimenu : issal je Jéfus va
varofs, kifze zove Naim, i s-nyim
Ucseniki nyigóvi, i velika nofina lyu-
dih. Kad ízej pak priblifaval k-var-
tom varóffa, nut, nofzilifzu mertva-
cza iz varóffa Szina jedinoga Matere
fzvoje; i ova Dovicza bifse, i s-nyum
velika nofina lyudi varófski. Ku kadje
zaglédal Gofzpodin, bifse od milo-
fzerdnofzti nad nyum ganut, i recse:
nyoi: nekalze plakati. I prifztupi ta-
mo, i dotaknesze skrinye (oni pak, ki-
ga nofzaffe, jefzu pofztali) i recse:
mladénacz, tebi velim fztani góri. I
podvignul fze je mertvacz, i pócsel
govoriti, i dal je nyega Materi fzvo-
joi. Obaffal je pak fztrah fze, i dicfili-
fzu Bóga govorechi: da fze je velik
Prórok med nami góri fztal, i da je
Bóg pohodil lyucztvo fzvoje.

Na XVI. Nédilyu po Duhu.

*Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Efezian. 3. déli
od 13. do 21. v.*

Bracha! Proszim vasz, da vam sze neprete-
saju teskoche moje, ke za vasz terpim vam
na diku. Zbog toga prigiblyujem koléna mo-
ja k-Otczu Goszpodina nalséga Jéssusa Kri-
stusfa, od koga sze jimenuje szako ocsinsztvo
na Nebi, i na zemlyi; da vam dá polag bogat-
sztva dike szvoje ujacsati z-kriposchum po
szvojem Duhu va nuternyem cloviki: da Kri-
stus po véri va szerczi vassu prebival bude,
terdze i vi va lyubavi zakorenite, i potverdi-
te. Da budete iz szimi szvétimi razumit mo-
gli, ka je sirina, dusina, vissina, i dibina. I
szpoznati takaisze lyubav Kristussevu, ka
nadsztaje szako znanye, dasze napunite iz
szim blagoszlovom bósjim. Onomu pak, ki
je zmósan sze obilnije ucsiniti, neg mi po
kriposzti, ka va nasz opravlya, prószimo, i
razumimo: onomu budi szlava va obschini
po Jéssusu Kristusfu od szih naródoz na sze
véke, vékoma. Amen.

*Evangyelye Sz. Luk. 14. deli
od 1. do 11. v.*

Va onom vrimenu: kadje Jéssus nu-
ter issal ya hisu jednoga Poglavnika
fari-

farizeuskoga v-fzobotu kruha jifzti, takofzu pazili na nyega. I nut niki cslovik vodéno betéfní bilfe prednyim. Odgovóri pak Jéfus Dóktorom prau-
de, ter Farizeullém, i recse: jeli fzló-
bodno v-Szobótu vracfiti? Onifzu pak
zamuknuli. A on fze nyega dotakne,
uzdraviga, i odpufzti. I odgovorechi re-
cfe nyim: komu od vaszofzlak, ali volak
va jamu upade, daga neizvlicse velye
van na Szobotni dan? I nifzumu mogli
odgovoriti nato. Povidal je pak pozva-
nim gofztom priliku ovu, na znanye
dajuch, kakofzi izibiraju perva fzidalis-
cha, govorechi nyim: kad na pir poz-
van budes, tako nefzidai na pervo me-
fzto; da nedoide morebit ki pofteniji
od tebe pozvan z-onim, ki je tébe, i
nyega pózval, i recse tebi: dai ovomu
mefzto, terbi fzramotum pozlidnye
mefzto zéti móral. Nego kad pozvan
budes, tako poi, ter fzedi na pozlid-
nye mefzto, da, kad on doide, ki te je
pózval, recse tebi: prétely, fzedi vilfe.
Onda ches pred onimi, kifzu z-tobum
pri fztoli, diku jimati. Ar fzaki, kifze

izviffuje, oche ponifen biti, â kifze
ponizuje, ta che izviffen biti.

Na XVII. Nedilyu po Duhi.

*Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Efezian. 4. déli
od 1. do 5. v.*

BBracha! Ja ulovlyen va Gofzpodinu, pro-
szim valz, da dosztoino fivite va sztaliffu
vallem, va kóga jezte pozvani iz szum po-
niznofchum, milofztivnofchum, i z-terplé-
nyem; pod naiffaite jedan drugoga va lyuba-
vi, i fzkerbitefze, da jedinschinu Duhu va
zavézu mira zobderfavali budete. Jedno té-
lo i jedan Duh, kot jezte pozvani va jed-
nom uffanyu pozivanya vallega. Jedan
Gofzpodin, jedna véra, jedan kerfzt. Jedan
Bóg, i Otacz szih, i po fzi, i va fzi nafz. Ki
je blafen na fze véke, vékoma Amen.

*Evangyelye Sz. Matth. 22. déli
od 34. do 46. v.*

VVa onom vrimenu: prifslifzu Farize-
uffi k-Jéfuffu, i opitaga jedan zmed
nyi praude ucen, i fzkuffavajuchi
nyega recse: Méfter, ka je naivecha
zapovid va praudi? Recse nyemu Jé-
fus: lyubi Gofzpodna Bóga tvojéga
od fzéga fzercza tvojéga, od fze dulle
tvoje,

tvoje, i od fze pameti tvoje. Ova je naivecha, i perva zapovid. Druga pak je ovoi fzpodóbna: lyubi blisnyega tvojéga, kod fzamóga tébe. Va ovih dvi zapovidih fztoji fza prauda, i Próróki. Kada pak Farizeufi fzkupa biffu, opita nye Jéfus govorechi: csa vam fze vidi od Kristuffa: Csiji Szin je on? Rekoſſe nyemu; Davidov. Recse nyim: kako ada nyega David va Duhu Gofzpodina zove, kad govóri: rekal je Gofzpodin, Gofzpodinu mojému, fzedi na defznu moju, dokle podlóſim népretelye tvoje pod klupcsiczu nógh tvoji. Ako ada nyega David Gofzpodina zove, kako je on Szin nyigov? I nigdor ni mogal nyemu odgovoriti nato; nitifze ni nigdor fzegural od onoga dnéva nyega vech pitati.

Na XVIII. Nedilyu po Duhi.

I. Epifzt. Sz. Paul. Apóſt. k-Korin. I. déli od 4. do 8. v.

Bracha! Ja za vaſz fzagdar Bógu mojému hvalim zanu milofchu bósju, ka je vam po Jéfuffu Kristuffu dana. Daſzte va fzem ubogatili, va fzakom govorenyu, i va fzakom

znanyu ; kod je szvidocsanfstvo Kristuffevo nad vami potverdjeno ; tako, da vam, ki na ocsitovanye Jéfuffa Kristuffa csékate, va nijdnoi milofchi nemanyka. Kiche valz i csa do koncza prez griha potverditi na dan prihóda Gofzpodina naflega Jéfuffu Kristuffa.

*Evangyelye Sz. Matth. 9. déli
od 1. do 8. v.*

Va onom vrimenu : zlize Jéfus va plaucsiczu, prebrodifze, i doide va fzvoi varofs, i nut prinézfzifzu k-nyemu cslovika gutum udrenóga na pófztelyi leséchéga. I kadje Jéfus vidil véru nyihovu recse gutum udrenómu : uffafifze Szinak, odpufchavaju fze tebi grihi tvoji. I nut niki od Pifzmoznanchez rekofse med fzobum : ov pfzuje. I kadje vidil Jéfus nyihova mifslénja, recse : csa zlo mifzlite va fzerczi vafli ? Da pak znali budete, da Szin cslovi csanfzki jima oblafzt na zemlyi grihe odpufchavati, recse gutum udrenómu : fztani góri, zami pófztely tvoju, ter poi va hifu tvoju. I fztal je góri, i prósal va hifu fzvoju. Videchi pak ovo lyudi, bójali fzufze, i dicsili Bóga, ki je takovu oblafzt lyudem dal. Na

Na XIX. Nedilyu po Duhu.

*Episzt. Sz. Paul. Apóst. k - Efezian. 4.
déli od 23. do 28. v.*

Bracha! Ponovitešze va Duhu šzercza vašega, ter obliczite nóvoga cslovika, ki je po Bógu va pravicsnoszti, i pravoí šzvétošzti šztvoren. Zbog toga odhitite laši, i govorite jšztinu šzaki iz šzvojem blisnyim; ar šzmo kotrigi med šzobum. Akošze rafzerdite, csuvaitešze, da nezagriffite; da nezaide šzuncze zverhu šzerde vaše. Nedaite mešzta vragu. Ki je kral, ta; da vech nekrade; nego dašze bólye trudi, i csa dobróga z-rukami šzvojemí déla, da jimal bude od cšesza onomu udiliti, ki nevélyu terpi.

*Evangyelye Sz. Matth. 22. déli
od 1. do 14. v.*

Va onom vrimenu: govoril je Jéšus Poglavnikom popovšzkim, ter Farizešem va prilikah, i rekal: šzpodóbnó je kralyefšztvo nebešzko csloviku Kralyu, ki je nacfinil šzvadbú Šzinu šzvojemú. I pošzlal je šzluge šzvoje pozvane na šzvadbú zvati, á oni nišzu otili doiti. Pošzlal je opet druge šzluge govorechi: reczite zvanim: nut gos-

chinu moju szam pripravil, junczi moji, i letuche iztvari jezzu poklane, i sze je pripravno, hote na szvadbu. Oni pak ne hajaffe, i proidosse niki va izvoie me szto, a niki za szvojim ter sztvom. A oni drugi jezzu pak popali szluge nyigove, i pospotajuch pomoril szu nye. Kadje pak Kraly ovo csul, sze je razzerdil, i poszlal vo szku szvoju, i pomoril je one lydomorcze, i zapalil vaross nyihov. Onda recse szlugam szvojim: szvadba je nemer pripravna; ali ki pozvani biffu niszuje vridni bili. Zato poite van na czeszte, i pozovite na szvadbu, kego der naidete. I proiduchi van szluge nyigovi na pute zizval szu szkupa, ke jezzu nassli zle, i dobre; i napunilo sze je me szto z-gofzti. Iduch pak ta Kraly nuter, dabi vidil gofzti, zagleda onde cslovika, ki ne biffu z-szvadbe num pratesum oblicsen. I recse nye mu: pretely, kakofzi szimo nuter dof sal nimajuch szvadbene pratesi? Onda recse Kraly szlugam: szvefitemu ruke, i noge, terga hitite van va vain szke skurine: onde bude plac, y zubih skri-

skripanye. Ar nógo je pozvanih, ali malo izibranih.

Na XX. Nedilyu po Duhi.

Episzt. Sz. Paul. Apóst. k - Efezian 5. déli od 15. do 21. v.

Bracha! pazite, da szpametno sivíli budete, ne kod nezpametni, nego kod szpametni: uhasznovitite vrime; ar dnévi jeŝzu zli. Zato nebudite nerazumni, nego razumni, csa je vólya bósja. I neopijajteŝe z-vinom, va kom je necsifŝtocha, nego ŝe napunite z Duhom ŝvétim govorechi ŝami ŝebi va pŝalmuffih, hymnuffih, i va duhovnih jacskah, jacsuchi, i ŝpivajuchi Gofzpodinu va ŝerczi vaffi. Hvalite ŝagdar za ŝe va Jime Gofzpodina naŝega Jéŝuffa Kriŝuffa Bógu, i Otczu. Jedan drugomu podlósni budite va ŝtrahu Kriŝuffa.

Evangyelye Sz. Jivan. 4. déli od 46. do 53. v.

Va onom vrimenu: biŝŝe niki Kralyich, koga ŝzin betéŝan leŝaŝŝe va Kafarnau mi. Ov csujechi, da je Jéŝus iz Judee, va Galileu dóŝŝal, ide knyemu, i próŝziga, dabi priŝŝal, i uzdravil ŝzina ŝzvojéga; ar pocsinyal, je umi-

rati. Recse ada nyemu Jéfus: ako zlaménya, i csuda nevidite, nevérujete. Recse nyemu Kralyich: Gofzpodine! doidi perlye dóli, nego umre Szin moi. Recse nyemu Jéfus: poi, Szin tvoi fivi. Véroval je ta cslovik ricsam, ke je nyemu govoril Jéfus, i próssal. Kadje pak naizad putoval, doidu proti nyemu fzluge nazvischavajuchi: da Szin nyigov fivi. Izpital je pak iz nyi uru, va koi je nyemu bólye bilo. I rekofse nyemu: da je cséra ókolo fzedme ure nyega zemlyicza ofztavila. Szpoznal je ada Otacz, da je ona izta ura bila, va koi je nyemu rekal Jéfus. Szin tvoi fivi. I véroval je on, i fza hifa nyigóva.

Na XXI. Nedilyu po Duhi.

*Ěpifzt. Sz. Paul. Apóst. k-Efezian. 6. déli
od 10. do 17. v.*

Bracha! Ujacsajte va Gofzpodinu, va Bzmosnószti kripofzti nyigóve. Obliczitezte orusjem bósjim, da budete próti vrasjemu zafzidanyu obfztat mogli. Ar mi nimamo negvojévanye proti méfzu, ter kervi, nego i proti poglavniki, i oblafzti, proti ladavczy sku-

skurine ovoga szvita, proti zlimi duhi va zra-
ku. Zato popadite orusje bósje, dasze budete
mogli braniti va zlom duévi, i va szem pra-
vadni olztati Sztoite ada pripaszani z-jifzti-
num na bokih vallih, i oblicseni z-oklopom
pravieze, i z-obutimi nogami va pripravlya-
nyu evangyelszkoga mira. Va szem popadi-
te orulgie vére z-kim mórete sze ognylene
sztréle hudobnyaka pogasziti. Zamite i ja-
kóftz szpafzenya, i mécs Duha, ki je rics bósja.

*Evangyelye Sz. Matth. 18. déli
od 23. do 35. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucsi-
nikom szvojom priliku ovu : szpo-
dóbno je nebeszko kralyefztvo cslo-
viku Kralyu, ki je otil racsun derfati z-
szlugami szvojimi. I kadje pocsel ra-
csun jimati, dopelyan biffe jedank-nye-
mu, ki je nyemu defzet tifzuch talen-
tov dufan bil. Nimajuch pak s-csimbi
platil, zapovidal je Gofzpodin nyigov,
nyega, fenu nyigóvu, diczu, i sza, ka je-
jimal prodati, dabifze platilo. Po-
klékne pak ta szluga, i prósziga govo-
rechi : jimai szterplénye z-manum, i
ochuti sza platiti. Szmiloval sze je pak
Gofz-

Gofzpodin fzlugi onomu, pufztilga, i dug odpufztil nyemu. Doiduch pak ta fzluga van, naide jednoga od fzvojih fzlusbéni tovaruffev, ki nyemu fztov defzetakov dufan bilfe, i derfech davil je nyega govorechi: plati, csafzi dufan. I poklekne tovaruffs nyigov, i prófziga govorechi: jimai fzterplénye z-manum, i ochuti fze platiti. On pak ni otil, nego je illal, tergajva uzu vergal, doklebi dug platil. Videchi pak tovaruffi nyigóvi csa fze je zgodalo, razturobili fzu fze kruto, i dossli, ter povidali Gofzpodinu fzvojému fze, csa fze je pripetilo. Ondaga dozove Gofzpodin nyigov, i recse nyemu: fzluga malovridni, vafz dug fzam ti odpufztil; ar fzi me profzil: nilifze ada dofztójilo i tebi fze fzmilovati tovaruffu tvojemu, kot fzam fze i ja fzmiloval tebi? I rafzerdil fze je Gofzpodin nyigov, i dal je nyega mucsitelyom, doklegodje vafz dug platil. Tako chei Otacz moi nebeszki vam ucsiniti, ako neodpufztiti fzaki bratu fzvojému od fzercza vaflega.

Na XXII. Nedilyu po Duhi.

*Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Filipian I. déli
od 6. do 11. v.*

Bracha! Uffamosze va Goszpodina Jéfussa, dache on, ki je va vasz pótsel dobro délo tulikaiffe che i doveršiti do dnéva Jéfussa Kristuffa. Kot sze i dóšztóji meni ovo ad vasz szih miszliti, zato, csa vasz va szerczi jimam, i zato, csa jezte va moji uzta, i va obrambi, i va potverdženyu Evangyelya delniki veszelya mojéga. Ar szvidok je meni Bóg; kako vasz selyim sze va szerczenoi lyubavi Jéfussa Kristuffa. I ovo vasz proším: da lyubav vassa va znanyu, i va szakoi razumnoštj sze vech, ter vech góri zimala bude: da izvidite, csa je hafznovitije, da budete odpertóga szercza, i prez naterknyenya do dnéva Jéfussa Kristuffa, napunyeni szadom pravicsze po Jéfussu Kristuffu na diku, i szlavu bósju.

*Evangyelye Sz. Matth. 22. déli
od 15. do 21. v.*

Va onom vrimenu: odifšifszu Fari-zeuffi, i deršali tanacstvo, kakobi Jéfussa va ricsa ulovili. I pošzlali szu k-nyemu Ucsenike szvoje z-herodian-šzkimi govorechi: Méšter, znamo, dašzi pravicsan, i da put bósji po jifšti-
ni

ni ucsis, i da za nikogar nemaris; ar ne glédas na persónu cslovika. Povi nam ada: csa ti íze vidi: jeli ízlóobodno daczíu davati Czeszarú, ali ne? Szpoznal je pak Jésus himbenoszt nyihovu, i recse: csa me szkuffavate szkaslyivczi? Pokafite mi daczni pinez. Oníszu pak nyemu deszetak dali. I recse nyim Jésus: csiji je ov kip, i napiszak? Rekosse nyemu: Czeszarov. Onda recse nyim: tako daite Czeszarú, csa je czeszarovo, â Bógu, csa je bósje.

NB. Kada je va léti neg 23. Nedily po dubi, onda sze tridvaiszete Nedilye Episztoła, ter Evangyelye neste, nego sze priszkócsi, i nati dan Episzt. ter Evang. csetira dvaiszete Nedilye zimlye.

Na XXIII, Nedilyu po Duhi.

Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Filipian. 3. déli od 17. do 21. pak 4. od 1. do 3. v.

Bracha! Budite nazlédniki moji, i glédaite nane, ki tako sívu, kod naz na példu jimate. Ar nógi sívu, od kih szam vam vechputi govoril (szada pak placsuch govórim) daszu népretelyi krísa Kristuffevoga: kih konacs je szkvarenye, kih Bóg je terbuh, kih dika

đika je lafcha fzramota, ki zemalyfzki mifzliju. Ali nafse fzkupafzhajanye je na Nebefzih, z-odakle takaiſſe Szpaſzitelya csékamo Goſzpodina naflega Jéfuffa Kriſtuffa, kiche nafse ponifeno télo ponoviti, i priſzpodobiti fzvo-jému odicsenomú télu po kripofzti, z-kum fzi takaiſſe fza fztvorénya podloſiti móré. Zato draga moja, i preſelyna Bracha! Veſze-lye moje! I koruna moja! Tako fztoite csverſzti va Goſzpodinu, predragi moji! E-vodiu, ter Szintiku próſzim, da jednako mi-fzliju va Goſzpodinu. I tébe takaiſſe próſzim verni Tovarufs, pomozí onim, keſzu délale z manum va Evangyelyi z-Klementinom, i drugimi mojimi pomóchnikih, kih jiména fzu va knyigi fitka.

*Evangyelye Sz. Matth. 9. déli
od 18. do 26. v.*

Va onom vrimenu: kadje Jéfus lyu-cztvu govoril, nut, priſztupi, k-nyemu jedan Poglavnik, i klanyal fzej nyemu govoréchi: Goſzpodine! kchi moja je fzada umerla; ali pridi, ter poloſi na nyu ruku tvoju, tako che ſiviti. I fztal fze je Jéfus, i nafzlédoval nyega, i Ucseniki nyigóvi. I nut nika ſena, ka je dvanaiſzt lét kervavi hód terpila,
pri-

prifztupi odzad k nyemu, i dotakne fze obrube halye nyigóve. Ar govoraffe szama pri fzebi: ako fze dotak nem neg halye nyigóve, takochu uzdraviti. Obernefze pak Jéfus, i videchi nyu, recse: uffafze kchi! véra tvoja je tébe uzdravila. I uzdravila je fena od oné ure. Kadje pak Jéfus va hifu Poglavnika dóffal, i Salamiaffe, ter zblud lyudih zaglédal, recse: odíztupite; ar ni umerla Divojka, nego ízpi. A oni fzu fze pak fzmijali nyemu. I kadje lyuczto van zignano bilo fztupi nuter, i popadeju za ruku. I fztala je góri Divojka. I razaffal fze je ov glafz po fzoí onoi zemlyi.

NB. Od Duhov do Advénta, nemóre manye Nedily biti od 23. niti vech od 28. Zato kadfze pripeti, da je vech od 24. Nedily po Dubi, onda fze nave prifztavne Nedilye one Epifzt. ter Evang. ftu, ka upadaju od perve Nedilye po trih Kralyih do Nedllye Szeptvagezime; ali tako, da ova zadnya Epifzt. ter Evang. fzagdar na pofzlidnyu Nedilyu pred Advéntom ofztane.

Na XXIV. Nedilyu po Duhu.

*Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Kolofz. I. déli
od 9. do 14. v.*

Bracha! Nepresztajemo moliti, i prosziti za vasz, dalze napunite z naukom vólye bósje, va szoi mudroszti, i duhovnom razumlényu; da dosztoino, i Bógu povolyno fivite, i va szakom dobrom délu szaad donefzéte, i va znanoszti bosjoi razzete; iz szum kripofchum zmosnoszti szvitloszti nyigóvoj va szakom terplényu, i szterplyenoszti z-veszelyem ujacsaní budete; i Bógu Otczu hvalite, ki je nazz vridne delnike jérbiszstva szvétih va szvitloszti ucsinil, ki je nazz z pod oblaszti skurine izkinul, i prinészal va kralyeszstvo szvojéga lyublyénoga Szina, va kom jimamo odkuplénje po kervi nyigóvoi odpuschénye grihov.

*Evangyelye Sz. Matth. 24. déli
od 15. do 35. v.*

Va onom vrimenu, recse Jésus Ucsenikom szvojm: kad vidili budete sztrahochu pusztoche, od ke je povidano po Danielu Próróku na szvétom mefztu: ki ovo ste, ta neka razumi. Onda ki va Judei budu, neka pobignu na gore, â ki na krovi, neka nelizu dóli csa
N odne-

odneszti iz hife szvoje ; a ki na polyi bude, ta dasze nepoverne szvoju halyu odeszti. Joi pak noszechim, i dojechim va onih dnevih. Molite pak da nenasztanu bigi vassi zimszko vrime, ali na szobotni dan. Ar onda che biti veliko traplenye, kakovoga ni bilo od pocsetka szvita csa do szeda, niti neche biti. I ako oni dnevi nebi szkracheni bili, tako fze nijedan cslovik zvelicsil nebi ; ali zbog izibrani ote szkracheni biti oni dnevi. Onde ako vam do recse : nut, ovde je Kristus, ali onde, nekate verovati. Ar fze ote podvignuti himbeni Kristuffi, i krivi Proroki, i velika zlamenya, i csuda csiniti tako ; dabisze i zibrani va bludnoszt (akobi mogu che bilo) napelyali. Zato ako vam recsu : nut, va pufztini je ; nekate van poiti : nut va hifah je, nekate verovati. Ar kod izhaja oblizk od szuncsenoga izhoda, ter szviti do szuncsenoga zahoda, tako che biti i prihod Szina cslocicsanszkoga. Kadigoger bude telo, ondi fze i orli szkupa szpravlyaju. Vreda pak po traplenyu oni dnevoj oche

chefze fzuncze zaskuriti, i mifzecz ne-
 che dati fzvitlofzti fzvoje, i zvézde iz
 néba fzpadati, i gibatifze ote kripofzti
 nebefzke. I onda fze oche fzkazati zla-
 ménye Szina cslovicsanfzkoga na ne-
 bi, i onda te narikovati fzi naródi na
 zemlyi, i viditi Szina cslovicsanfzko-
 ga doiti va oblakih nebefzkih z-veli-
 kum kripofchum, i zmosnoschum. I
 pozlati che Angyele fzvoje z-trumbi-
 tum, i vélikim glafzom, i ote fzkupa
 fzpraviti izibrane nyigóve od csetiri
 vetrov od jednoga kraja neba, do dru-
 goga. Od driva pak figovoga fzi peldu
 zamite. Kad kita nyigova zsitka bude
 lische zrafztie, znaite, da je blizu
 léto. Tako i vi, kad fza ova
 vidili budete, tako znaite, da je blizu
 pred vrati. Za jifztinu velim vam: ne-
 che preminuti ovo pokolénye, dokle
 fze fza ova nezgodadu. Nébo, i zem-
 lya ote preminuti; ali moje ricsi nete
 preminuti.

Szvetacsne Episztole, ter Evangyelya.

Na dan Sz. Andrea Apóst.

*Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Rim. 10. déli
od 10. do 18. v.*

Bracha! Iz szerczem vérujemo na pravi-
czu, â z-ufzti valujemo na szpaizenye.
Ar piszmo veli: szaki, ki véruje va nyega,
neche uszramotan biti. Ar ni razlucsénya
med Sidovom, ter med Gercskom; ar neg je-
dan je nyi szih Gofzpodin, ki je za sze bogat,
kiga zazivaju, Ar szaki, kigoder Jime Go-
fzpodinovo zazival bude, sze oche zvelicfiti.
Kako te pak onoga zazivati, va koga vérova-
li nifzu? Ali kako te vérovati onomu, koga
csuli nifzu? Kako te pak csuti prez prodika-
csa? A kako te pródikovati, ako nebudu po-
fz ani? Kot je piszano: kako lipé jefzu nóge
onih, ki mir nazvischavaju, i dobra nazvis-
chavaju! Ali nepofzluffaju fzi Evangyelya;
ar Izaias veli: Gofzpodine! do je véroval, csa
je csul od nafz? Tako véra je od poszluffa-
nya, â poszluffanye po ricsa Kristuffevi. Ja
pak velim: nifzuli csuli? I fztanovito; ar
glasz nyihov sze je razaffal po fzoj zemlyi, i
ricsi nyihove na kraje szvita.

Evan-

*Evangyelye Sz. Matth. 4. déli
od 18. do 22. v.*

Va onom vrimenu : kadje pohajal Jé-
sus uz morje galileanfszko, zaglé-
da dva Brate, Simona, kifze zove Péter,
i Andreassa Brata nyigóvoga hitaju che
mrife va morje ; ar Ribari biffu. I recse
nyim : hote za manum, ja chu valz za
lovcze lyudih ucsiniti. Oni pak k me-
fztu ofztavu mrife, i nafzlédovali fzu
nyega. I kadje odanle odhajal, zaglé-
da druge dva Brate, Jakova Szina Ze-
bedea, i Jivana Brata nyigóvoga va
plaucsiczi iz Zebedeom Otczem nyi-
hovim kerpaju che mrife fzvoje, i zval
je nye. Oni pak velyek ofztavili fzu
mrife, i Otcza, i nafzledovali nyega.
Na dan precsfztoga prijétcha
B. D. Marie.

Sténye knyige Mudrofz 8. déli od 22. do 35. v.

Gofzpodin je pozvójal mene va pocsetku
putov fzvoji, pervo, negbi csa od po-
csetka fztvoril bil. Od véka fzam odredjena,
i od fztarodavnofzti pervo, nego zemlya bis-
se. Jofs dibine nebiffu, i ja fzam jur prijeta
bila ; jofs vodéni zdenczi zvirali nifzu ; jofs

fze brigi Izvojum tefinum uszadili niszu; pred izimi brifichi szam fze rodila. Jofs zemlye ni nacsinil bil, i potókov, i tecsalyov okrugle zemlye. Zocfi szam bila, kad je Nebelza pripravlyal, kad je morszku dibinu sztanovitum mejum okolo zaujel, i vodam meje posztavil, dasze prik nyi razlijale nebi; kad je temelj zemlye posztavil. S-nyim bissem, kad je sza uréjal: radovala szam fze szaki dan, i jigrala pred nyim szako vrime; jigralafze na okrugloi zemlyi, i radovanye moje bisse bivati iz Szini csloviscanszkimi. Tako poszluftaite szeda méne dicza moja! Blaseni, ki csuvaju pute moje! Poszluftaite moi nauk, i budite mudri, i nezahititega. Blasen, ki poszlufta méne, i virosztuje pod vrati mojimi szaki dan, i cséka na podbóji vrat mojih. Ki mene naidé, ta che nait fitak, i prijéti szpaszenye od Goszpodina.

*Evangyelye Sz. Matth. 1. deli
od 1. do 16. v.*

Knyiga pokolénja Jéfussa Kristussa, Szina Davidovoga, Szina Abrahmovoga. Abraham je rodil Izaka. Izak pak je rodil Jakova. Jakov pak je rodil Judassa, i brate nyigóve. Judas pak je rodil Fareza, i Zarama od Thamare. Farez pak je rodil Ezrona. Ezron pak je

je

je rodil Arama. Aram pak je rodil Aminadaba. Aminadab pak je rodil Naaszona. Naaszon pak je rodil Szalmona. Szalmon pak je rodil Booza od Rahabe. Booz pak je rodil Obeda od Ruthe. Obed pak je rodil Jefzea. Jefze pak je rodil Davida Kralya. David Kraly pak je rodil Salomona od one, ka biffe Uriasseva. Salomon pak je rodil Roboama. Roboam pak je rodil Abiassa. Abias pak je rodil Azaha. Azah pak je rodil Jozafata. Jozafat pak je rodil Jorama. Joram pak je rodil Oziassa. Ozias pak je rodil Joathama. Joatham pak je rodil Achaza. Achaz pak je rodil Ezechiaffa. Ezechias pak je rodil Manaszessa. Manaszes pak je rodil Amona. Amon pak je rodil Joziassa. Jozias pak je rodil Jekoniaffa, i brate nyigóve u preszelényu babilonszkom. I po preszelényu babilonszkom Jekonias je rodil Szalatiela. Szalatiel pak je rodil Zorobabela. Zorobabel pak je rodil Abiuda. Abiud pak je rodil Eliaczima. Eliaczim pak je rodil Azora. Azor pak je rodii Szadoka. Szadok pak je rodil Akima. Akim pak je rodil

Eliuda. Eliud pak je rodil Eleazara. Eleazar pak je rodil Mathana. Mathan pak je rodil Jakova. Jakov pak je rodil Joséfa Mufa Marie, od ke fze je narodil Jéfus, ki fze zove Kristus.

Na dan Sz. Thomassa Apóst.

*Episzt. Sz. Paul. Apóst. k-Efezian 2. déli
od 19. do 21. v.*

Bracha! Jur niszte vech goszti, i tujinczi, nego szuszédi szvétih, i domachi bosji: uzidani na temelyi Apostolov, i Prórókov, na kom je szam Jéfus Kristus on zgornyi, i nugaléni kamen: va kom je sza zgraja szkupa szkloplyena, i razzte na szvétu Czrikvu va Goszpodinu: na kom fze l vi nagrajate va Duhu na prebivalische bosje.

*Evangyelye Sz. Jivan 21. déli
od 24. do 29. v.*

Va onom vrimenu: Thomas jedan od dvanadeszti, ki fze zove dvojak, nebisse s-nyimi, kadje Jéfus dossal. Zato rekosse nyemu oni drugi Ucseniki: vidili fzmo Goszpodina. On pak recsenyim: ako nevidim na rukah nyigóvi rane cfavlov, i nepolósim perszta mojéga na rane cfavlov, i ruke mojéna perszih

fzih nyigóve, nechu vérovati. I po ofzmi dnevi bislu opet nutri Ucseniki nyigóvi, i Thomas s nyimi. Doide Jéfus krezzaperta vrata, fztane opofzred, i recse: mir budi vam. Potom recse Thomassu: polofi fzimo perfst tvoi, i poglei ruke moje, i dai fzimo ruku tvoju, ter ju polofi va perfzi moje, ter nebuli nevéran, nego véran. Odgovóri Thomas, i recse nyemu: Gofzpodin moi, i Bóg moi! Recse nyemu Jéfus: pokidob dafzi me vidil Thomas, vérovalfzi; blafeni, ki nifzu vidili, â vindar vérovali.

Na dan Sz. Fabiana. ter Szebazztiana.

Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Sidov. II. déli od 33. do 39. v.

Bracha! Szveczi jefzu krez véru kralyefztva obladali, praviczu csinili obechanye zadobili, ufzta lavom zatverdili, kripofzt ognya pogafzili, oftrómu mecsu fze ugnuli, od betéga uzdravili, va boju ujacsali, iz tabora protivnike razignali. I fene fzu fzvoje mertvacze po górifztajanyu naizat prijele. Niki fzu pak natézani bili, ali odkuplénya nifzu prijeli dabi bólye górifztajanye naiti mogli. Niki fzu pak fpót. udorcze, felezje, i uze

terpili: bilifzu kamenovani, fizicseni, fzkusavani, z-mecsom pomoreni: pohajali fzu va ovcsij, i kozji kóflah, glad, fztrah, i traplenye van fztali: kih fzvít ni vridan bil: po pufztinah, po brigih, po jamah, i poskulyah zemlye fze fzranyali. A fzi ovi fzu fze krez fzvidocsanzstvo vére Pravadni nassli po Jefuffu Kristuffu Gofzpodinu naffemu.

Evangyelye Sz., Luk. 6. déli
od 17. do 23. v.

Va onom vrimenu: doide Jéfus dóli iz briga, i posztoji na ravniczi, i biffe s nyim ferég fzvojih Ucsenikov, i velika nofina lyuczstva iz fze fidovfzke zemlye, iz Jerufalema, i od krajinov morja, i Tyruffa, i Sidona, kifzu prissli, dabi poszluffali nyega, i uzdravili od fzvojih betégov. I uzdravilifzu, ki traplyeni bilffu od necfiztih duhov. I fze lyuczstvo je jifzkalo nyega fze dotaknuti; ar izhajala je kripofzt iz nyega, i fze uzdravlyala. I podvignul je ocsi na Ucsenike fzvoje, i rekal: blaseni jefzte ubógi; ar vaffe je kralyefztva bosje. Blaseni, ki fzeda gladujete; ar fze ochete zafzititi. Blaseni, ki fze fzada placsete; ar fze ochete fzmijati. Blaseni

ſeni chete biti, kad vaſz oduravali budu lyudi, i vaſz razlucſévali, vam ſze ſpótali, i jime vaſſe kod zlo zarad Szina cslovicsanſzkoga zanemar metalí. Veſzeliteſze nani dan, i raduiteſze; arnut, placha vaſſa je velika na nebeſzih.

Na dan Obrachanya Sz. Paula Apóſt.

Sténye Csinov Apóſt. 9. déli od 1. do 22. v.

Va onih dnévih: kadabiſze Szaulus joss zgrozényem, i umaranyem nad Úcſenike Goſzpodinove herſztil, iſſal je k-Velikaliu popovízkomu, i proſzil od nyega piſzmo na Szinagóge va Damaskuſzi; dabi, akobi ke muſe, ter ſene ovoga puta naſſal, nye ſzvezane va Jeruſalem dopelyati mogal. I kadje putoval pripetilo ſze je, dabiſze pribliſaval k-Damaskuſzu. I obſzterla je nyega naglo ſzvitloſzt iz neba, i upal je na zemlyu, i zacsul glaſz ſzebi govoriti: Szaule! Szaule! csa me proganyas? On recse: Goſzpodine! do ſzi ti? A on recse: jaſzam Jéſus, koga ti proganyas. Tesko je tebi proti oſztrugi ſze braniti. On va derhtanyu, i ſztrahu recse: Goſzpodine! csa oches, da cſinim? I recse Goſzpodin nyemu: ſztani góri, ter poi va varoſs, i ondi chetiſze povidati, csa jimas csiniti. Muſi pak, kiſzu ſnyim putovali, jeſzu od ſztraha poſztali, i
glaſz

glasz nemer cfuli, ali nikogar nevidili. Sztal fze je pak Szaulus od tav, i kadje ocsi odperl, nistar ni vidil. Popali szuga pak za ruke, i odpelyali va Damaskufz nuter. I biffe ondi tri dni, da nistar ni vidil, niti jil, niti pil. Biffe pak va Damaskufzi niki Ucsenik jimenom Ananias, komu je Gofzpodin va sznu rekal: Ananias! On pak recse: nut, ovo szam Gofzpodine! I recse Gofzpodin nyemu: sztani góri, ter poi va uliczu, ka fze zove prava, i opitafze va hifi Jude za jednoga jimenom Szaula od Tharze; ar nut, on móli. (I vidil je cslovika po jimeni Ananiaffa k-fzebi nuter poiti, i ruke na fze metati, dabi szvitlofzt ocsiov naitat prijel) Odgovóri pak Ananias: Gofzpodine! ja szam od nógh lyudih csul, kuliko zlóga je on tvojim fzvétim va Jerufalemi ucsinil, i jima oblafzt od Velikassev popovfzkih fze povézati, ki zazivaju Jime tvoje. Recse pak Gofzpodin nyemu: poi k-nyemu; ar on je meni izibrana poszuda, da noszi Jime moje pred póganih, pred Kralyih, i pred Szinih izraelfzkimi. Ar jachu pokazati nyemu, kuliko che za Jime moje terpiti mórat. I proide Ananias, i doide nuter va hifu, i polófi ruke na nyega, i recse: Szaule! Dragi Brate! Gofzpodin Jéfus je poszlal méne, ki fze je tebi na puti izkazal, po kom fzi doffal, dabi vidil, ter f e napunil z-Duhom fzvétim. I kmesztu je fzpalo od ocsiov nyigovi kod opucze, i prijel je zopet vid, i fztal fze góri, ukers-

kerschen biffle. I pródikoval je szenek od Jéfuffa va Szinagógi, da je on Szin bosji. Preizenetili fzu fze pak fzi, ki fzu ga csuli, i rekli: nili ov on, ki je va Jerufalemi one proganyal, kifzu zazivali Jime ovo, i zbog toga fzimo doffal, dabi nye fzevzane k-Velikall'em popovfzkim pelyal? Szaulus je pak fze vech ujacséval, i ufzramoval Sidove, kifzu prebivali va Damaskufzi, i potverdjevál, da je ov Kristus.

*Evangyelye Sz. Matth. 19. déli
od 27. do 29. v.*

Va onom vrimenu, recse Péter Jéfuffu: nut, mi fzmo fza ofztavili, i tébe nafzlédovali, csa chemo ada zato jimatit? Jéfus pak recse nyim: za jifztinu velim vam: da chete vi, ki fzteme nafzlédovali va preporodjényu, kad Szin cslovicfanfzkinafztofczivelicfanfztva fzvojéga fzidil bude, takai ffe na dvana defztih fztolczih fziditi, i fzuditi dvana defztero pokolénye Izraelfzko. I fzaki, ki zaofztavi ali hifu, ali Brate, ali fze fztre, ali Otcza, ali Mater, ali fenu, ali diczu, ali lapte za Jime mo je, ta che fztoverzt prijéti, i fitak vekovcsni pofze fztiti.

Na Szvitniczu, aliti ocsischa- vanye B. D. Marie.

Sténye Malak. Prór. 3. déli od 1. do 4. v.

Ovo govóri Gofzpodin Bóg: nut, ja sa-lyem Angyela mojéga, ki che pripraviti put pred liczem mojim. I velyek che doiti Gofzpoditely va czrikvu szvoju, koga vi jis-chete, i Angyel testamenta, koga izi felyite. Nut ovo gré veli Gofzpodin serégov. Ali do chefzi mochi domizliti dan prihóda nyi-góvoga? i do che obfztati, dabiga glédál? Ar on che biti kod czvrechi ogany, i kod haluga sztuparov. I on che sziditi, i czvriti, i szrebro csifztiti, i ofznafiti Szine Levi, i nye kod zlato, i szrebro precziditi, i oni te Gofzpodinu va pravicsnoszti aldove offro-vavati. I aldov Jude, ter Jerufalema che Gofzpodinu povólyan biti kod va dnévih od pocsetka, i kod va fztari léti veli Go-fzpodin szemoguchi.

*Evangyelye Sz. Luk. 2. déli
od 22. do 32. v.*

Va onom vrimenu: kadszufze szpu-nili dnévi ocsiscsavanya Ma-rie polag praude Moyzessa, donefzli fzu Jéfussa va Jerufalem, dabiga pri-kazali Gofzpodinu; kod je pifzano va
prau-

praudi Gofzpodinovi: ar fze, csa je musko, ter pervorodjeno, oche Gofzpodinu polzvecheno biti. I dabi prikazali dar, kod je recseno va praudi gofzpodinovi, naimre: dvi gerlicze, ali dva golubicha. I nut biffle niki cslovik va Jerufalemi po jimeni Szimeon; i ov cslovik biffle pravicsan, i bógabojech, i csékal je na batrenye Izraela, i Duh fzvéti biffle va nyem. I bilo je nyemu nazvischeno od Duha fzvétoga, da neche perlye umriti, dokle nebude vidil Namazanoga Gofzpodina. I doide va Duhu va czrikvu. Kadfzu pak ditiescze Jéfuffa roditelyi nyigóvi nuter donefzli, dabi odverffili po zakóni praude za nyega, onda zame nyega va ruke fzvoje dicsechi Bóga, i govorechi: fzada odpuschavas Gofzpodine fzlugu tvojéga po ricsi tvojoj va miru; arfzu vidili ocsi moji fzpalzenye tvoje; kofzi pripravil pred obrazom fzi naródoj, fzvítlofzt na rafzvichenye póganov, i na fzlavu lyuczstva tvojéga izraelfzkoga.

Na dan Sz. Matthiaffa Apóft.

Sténye Csinov Apóft. 1. déli od 15. do 26. v.

Va onih dnévih : podvigneszé Péter opofzréd Brache, i recse : (biffé pak nofina lyudi ókolo fztov, i dvaifzet) Bracha! potribno je, da fze izpuni pifzmo : csa je Duh fzevétikrez ufzta Davida prenazviifzil od Judaffa, ki napelitley biffé onih, kifzu ulovili Jéfuffa. Ki je med nafz brójen bil, i dél od fzlusbe ove jimal. I ov je nemer pofzel lapat po krivicsnoi plachi, fzam fzebe ubifzil, i napofzred razpuknul, da fzu izczurila fza csriva nyigóva. I znano biffé fzim va Jerufalemi prebivajuchim tako, da fze on lapat po nyihovom jeziki zove haczeldama, to je : kervni lapat. Ar pifzano je va knyigi pfzalmuffev : da bude prebivalifche nyihovo puifzto, i daga nebu-
de, kibi va nyem prebival, i fzlu bu nyigovu biskupifzku da drugi dofztane. Zato je potribno, da jedan od ovih muifih, ki fzako vrimé znami biffu, kad je Gofzpodin Jéfus z nami pohajal, od pocsetka kerfzta jivanovoga cser do dnéva, kad pred nami góri zét biffé, z nami fzvidok nyigóvoga górifztajanya bude. I pripofztavili fzu dva, Jófefa, kifze zove Barzabas, i jimenuje pravicsni, ter Matthiaffa. I molechi rekoffe : ti Gofzpodine ! ki fzercza fzih póznas, pokafsi, kogafzi od ovi dvi odibral, da dofztane mefzto va fzlusbi ovoi, i Apoftolifztvo, od koga je Judas za ofztal, dabi
odiffal

odiffal na meſzto ſzvoje. I hit ali ſzu koczke
zbog nyi, i ſzpala je ſzricha na Matthialſa; i
on biſſe jedina deſzim Apoſtolom pribrójen.

*Evangyelye Sz. Matth. 11. déli
od 25. do 29. v.*

Va onom vrimenu, odgovóri Jéfus, i
recse: hvalu ti dajem Goſzpodine
Otacz néba, i zemlye, kiſzi zakril ova
ſzpametnim, i mudrim, terſzi je ocsito-
val malyahnim. Jé Otacz, tako je pred
tobum povólyno bilo. Sza jeſzu meni
od Otcza mojéga prik dana. I nigdor
ne pózna Szina, nego Otacz, i nigdor
nepózna Otcza, nego Szin, pak komu
bude otil Szin ocsitovati. Hote ſzi k-
meni, kiſze trudite, i oblóſeni jeſzte: i
ja chu vaſz ukripiti. Zamite moi jaram
naſvaſz, i ucsiteſze od mene; ar ja ſzam
tihoga, i poniznóga ſzercza, i ochete
naiti pokoi duſſiczam vaſſim. Ar jaram
moi je ſzladak, i brime moje je lahko.

Na dan Sz. Jóſefa.

Sténye knyige Szir. 45. déli od 1. do 6. v.

Polyublyen od Boga, i od lyudih, koga
ſzpóminak je va blagofzlovi. Koga je
Goſzpodin jednako iz ſzvétih poſtoval, i va
O ſztrahi

sztrahi népretelyov velikoga ucsinil, i z-ri-
 csami szvojimi presztrasne teskoche utifil.
 Pred ocsima Kralyev je nyega szlavnoga u-
 csinil, i dal muje zapovidi pred lyucztvom
 szvojim, i pokazal nyemu szlavu szvoju.
 Zbog vernofzti, krotkoche nyigóve, je nye-
 ga szvétoga ucsinil, i odibral od szih lyudih.
 Ar on je nyega, i glasz nyigov uszlifil, i za-
 pelyalga va oblak. I dal je ondi nyemu zapo-
 vidi, praudu fitka, i narédbe.

*Evangyelye Sz. Matth. 1. déli
 od 18. do 21. v.*

K adjezarucfena bila Maria Mati Jéfuf-
 sevaz Jófefom, nafslo sze je perlye,
 negbi szkupa zifli, da je od Duha szvé-
 toga noszecha bila. Jófef pak nye mus
 pokidób pravicsan bilfe, ni otil nyu raz-
 glasziti, nego je nyu mucse ofztaviti
 otil. Kadje pak on ovako premifslja-
 val, nut, izkazal sze je nyemu Angyel
 va sznu govorechi: Jófef ti Szin Da-
 vidov, neubavaifze zéti Mariu zarucs-
 nyu tvoju; ar csa je va nyoi rodjeno,
 je od Duha szvétoga. Ona che pak po-
 roditi Szina, koga ches jimenom Jéfuf-
 fa zvati; ar on che ofzlobodit lyucztvo
 szvoje od grihov nyihovi.

Na dan nazvischénya B. D. Marié.
Sténye Izai. Prór. 7. déli od 10. do 15. v.

Va onih dnévih, recse Gofzpodin Achaczu: profzi fzi zlaménye od Gofzpodina Bóga tvójéga; ali bude pak va dibini zdola, ali na vislini zgora. I recse Achacz: nechuga profziti, niti-drafiti Gofzpodina. I recse: tako poszluffajte vi od hife Davidove: je vam premalo, daszte !yudem teski; ar izte nenarédni i Bógu mojému? Zbog toga che vam Gofzpodin szam zlaménye dati: nut, Divicza che prijéti, i poroditi Szina, i zvati sze oche Jime nyigóvo Emanuel. Puter, i méd che jifzti, da znal bude zlo zahititi, â dobro odibrati.

*Evangyelye Sz. Luk. 1. déli
 od 26. do 38. v.*

Va onom vrimenu: poszlan bisse Angyel Gabriel od Boga va varos Galileanszki jimenom Nazareth, k-Diviczi zarucfenoi musu, komu jime bisse Jófes od hife Davidove, â Diviczi jime Maria. I prifztupi k-nyoi Angyel, i recse: zdrava budi: milofzti puna: Gofzpodin je z-tobum: blasena fzi med fenami. Kod to csula, zmutila sze je na ricsi nyigóve, i miszlila, kakovobi to pozdravlyenye bilo? I recse nyoi

'Angyel : neboifze Maria; ar fzi nafsla
 milofzt pri Bogu: nut, ti ches prijéti
 va utróbi, i poroditi Szina, i zvati Jime
 nyigóvo Jélus. Onche velik biti, i
 Szin víffnyega fze oche zvati, i dat
 che nyemu Gofzpodin Bóg fztólacz
 Davida Otcza nyigóvoga, i kralyevat
 oche va hifi jakoblyevoi na veke, i kra-
 lyefztvu nyigovomu neche bit kon-
 cza. Recse pak Maria k-Angyelu: kako
 che to biti; pokidób da mufa nefzpoz-
 navam? I odgovorechi Angyel recse
 nyoi: Duh fzveti che va te priti, i kri-
 polzt víffnyega tebe obfztrit. Zato, i
 csa fze od tebe narodi fzvéto, oche fze
 Szin bosji zvat. I nut, Elizabetha rod-
 jakinya tvoja, i ona je prijela Szina va
 fztarofzti fzvojoi, i ka fze zove nerode-
 cha, va fefztom mifzeczi hódi. Ar pri
 Bagu niftar ni nemoguche. Recse pak
 Maria: nut, ja fzamfzlužbénicza Gofzpo-
 dinova, neka meni bude po tvojoj ricsi.
 Na dan Sz. Adalberta Mucs. i Bisk.
II. Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k - Tim. 2.
déli od 8. do 10. pak 3. od 10. do 12. v.
Predragi! Szpoménifze, da fze je Gofzpo-
 din

din Jéfus Kristus od mertvih sztal iz szimena Davidovoga po mojem Evangyelyu, va kom fze trudim csa do szmerti kod zlo csinitely; ali rics bosja ni privézana. Zato fza terpim zbog izibranih, da i oni fzapafzenye zadobu, ko je po Jéfuffu Kristuffu va fzlavi nebeszkoj. Ti fzi pak fzkuszil moi nauk, naredbu, nakanjenje, véru, milofztivnofzt, lyubav, fzterplénye, prógonfztvo, traplenye, ka fzu mi va Antiochii, Ikonii, i Lifztri ucsinili; kakovo prógonfztvo je fzam terpil, i od fzieh je ofzlobodil menē Gofzpodin. I fzi, ki va Jéfuffu Kristuffu pobosno fivili budu, ote progonsztvo terpiti.

Evangyelye Sz. Jivan. 15. déli
od 1. do 7. v.

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucsenikom fzvojim: ja fzam terfz pravi, â Otacz moi je vinogradar. On che fzakurozgvu, ka va meni fzaada nedonaffa, odnéti: â fzaku, ka fzaad prinaffa, ofsfztiti, da vech fzaada prinesze. Vi jefzte jurcsifzti zbog ricsi, ke fzam vam govoril. Ofztanite va meni, i ja chu va vafz. Kakogoder rozgva nemóre fzaada prineszti, ako va terfzi neofztane; tako i vine, ako va meni neofztanete. Ja fzam

O 3

terfz,

terfz, â vifzte rozgve: ki va meni ofzta-
 je, i ja va nyem, ta nógo fzada prinaffa;
 ar prez mene niſtar nemórete ucsiniti.
 Ki va meni neofztane, ta chefze kod
 rozgva van hititi, i poſzuſſiti, i pobrati,
 i va ogany hititi, i bude goril. Ako va
 meni ofztanete, i ricsi moje va vaſz
 ofztanu : csagoder budete otili, móre-
 te profziti, i oche vam dano biti.

Na 'dan Sz. Jurja Mucsenika.

Epifzt. i Ev. kot zgora na dan Sz. Adalberta.

Na dan Sz. Marke Evang.

Sténye Ezech. Prór. I. déli od 10. do 14. v.

Szpódób obraza csetiri ſztvari: obraz cslo-
 vika, i obraz lava biſſe na deſznu csetirih,
 obraz pak vola biſſe na livu nyi csetirih, i o-
 braz orla zgora nyi csetirih. Obrazi nyiho-
 vi, ter krelyuti biſſu prik nyi raſzterti, daſzu
 fze ſzakoga dva krelyuti ſzkupa ſzklapali, â
 dva nyihova téla pokrivali. I ſzaka od nyi je
 pred ſzvojm obrazom koraczala. Kamo je
 Duh nagibal, tamo ſzu kóraczale, i niſzu fze
 vernule, kad ſzu hodile. I oblicſai ſztvari
 biſſe kod ſivo uglénye va ognyi, i kod go-
 ruchi lampaffi. Ovo je bilo viditi med timi
 ſztvari ſzimo tamó techi, ſzvitloſzt ognya, i
 oblizk iz ognya van poiti. I hodile ſzu ſztva-
 ri, i fze vrachale kod ſzvitli oblizk.

Evan-

*Evangyelye Sz. Luk. 10. deli
od 1. do 9. v.*

Va onom vrimenu: odrédil je Gofzpodin jofs drugi fzedamdefzet, i dva, i pozljal je nye dva, ter dva pred fzobum va fze varoffe, i mefzta, kamo je fzam doiti nakanil. I recse nyim: sétva je nemer velika; ali tefakov je malo. Profzite ada Gofzpodina sétve, da posalye tefake na sétvu fzvoju. Poite, nut, ja vafz falyem kod janycze med vuke. Nenofzite mofnye, niti torbe, niti obutelya, i nikogar na puti nepozdravlyajte. Vakugoder hifu nuter pójete, naipervo reczite: mir budi ovoi hifi. I ako onde bude Szin mira, tako che vafz mir pocsivati zverhu nyega; ako pak ne, tako fze oche k-vam naizat povernuti. Va onoi iztoi hifi pak ofztanite, jite, i pite, csa jimali budu; ar vridan je tefak plache fzvoje. Nepohajajte iz jedne hife va drugu. Vakigoder pak varos nuter doidete, ter vafz primu, jite, csa vam fze pripolófi. I uzdravite betesnike, kifzu onde, i recziten jim: priblifilo fze je k-vam kralyefztvo bosje.

Na dan Sz. Apost. Filipa, ter
Jakova.

Sténye knyige Mudr. 5. déli od 1. do 5. v.

Sztali budu pravicsni va velikoi szercseno-
szti proti onimi, ki szu je trapili, i odneszli
déla nyihova. Kad ovo zagládaju, onda che
je prevelik sztrah obaiti, i sze ote nad nyiho-
vim naglim, i ne uffanim szpafzenyem csuditi.
Onda sze ote kajati, i od tuge szercza zdiha-
vati, i pri szebi govoriti: ovi szu, kim szmo
sze nigda szmijali, i okrivlyali. Mi neszpa-
metni szmo sitak nyihov za noriju dersali, i
konacz nyihov prez posténya. A nut, ka-
koszu zbrójeni med Szine bosje, i szvoi déš
med szvétimi jimaju.

*Evangyelye Sz. Jivan. 4. déli
od 46. do 53. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Učse-
nikom szvojim: nimašze turobit
szercze vaše. Vérujete va Bóga, i va
me veruite. Va hifi Otcza majéga jefzu
nóga prebivalischa. Ako nebi tako bi-
lo, bivam povidal bil; ar ja odhajam
vam mešzto pripravit. I kad proidem,
i vam mešzto pripravim, tako chu opet
doi-

doiti, i vašz k-meni zéti; da i vi onde budete, kadi szam ja. Kamo pak od hajam znate, i put znate. Recse nyemu Thomas: Gofzpodine! neznamo, kamo odhajas, i kako móremo put znati? Recse nyemu Jesus: ja szam put, jifztina, i fitak: nigdor neprihaja k-Otczu, od lag po meni. Akobifzte méne znali, takobi i Otcza mojéga znali; od szada ochete nyega poznati, i vidili fztega. Recse nyemu Filip: Gofzpodine! pokafi nam Otcza, i dofzt je nam. Recse nyemu Jésus: tuliko vrimena jeszam z-vami, ter me nifzte poznali? Filipe! ki méne vidi, ta vidi i Otcza mojéga. Kako ti govóris: pokafi nam Otcza? Nevérujete, da szam ja va Otczi, i Otacz va meni? Ricsi, ke vam govórim, od mene szamóga negovórim. Otacz pak, ki va meni prebiva, on csini déla. Nevérujete, da szam ja va Otczi, i Otacz va meni? Tako veruite meni zbog csinov. Za jifztinu, za jifztinu velim vam: ki va me véruje, ta che ona déla csiniti, ka ja csinim, i jofs vecha od ovih; ar ja odhajam k-Otczu. I

csagoder Otcza va Jime moje profzili budete, to chu ucsiniti.

Na dan Naidenya Sz. Krifa.

Episzt. kot na czvitnu Nedilyu pri Massi.

*Evangyelye Sz. Jivan. 3. déli
od 1. do 16. v.*

Va onom vrimenu : biffie niki cslovik zmed Farizeussev jimenom Nikodemus Foglavnik Sidovszki. Ov je vnochi k-Jésuffu doffal, i rekal nyemu : Rabbi! znamo, daszi od Boga izaffal Naucsitely; ar nigdor ovih zlameny nemóre ucsinit, ka ti csinis, ako nebi Bóg s-nyim bil. Odgovóri Jéfus, i recse nyemu : za jifztinu, za jifztinu velim tebi, kigoder fze nepriporódi na nóvo, ta neche viditi kralyefztva bosjega. Recse nyemu Nikodemus : kako fze móre cslovik priporodit, pokidób da je fztar? Csa more va utróbu Matere fzvoje opet nuter poiti, ter fze preporodit? Odgovóri Jéfus : za jifztinu, za jifztinu velim tebi : kigoder fze nepriporódi z-vodum, i Duhom fzvétim, ta
ne-

nemóre nuter poiti va kralyefztvo bof-
 je. Csa je od méfza rodjeno, je méfzo, â
 csa je od duha rodjeno, je Duh. Zato fze
 neka csuditi, csa ízam ti rekal: da je po-
 tribno vam na nóvo fze preporodit.
 Véter puffe, kadi oche, i fuffany nyi-
 gov csujes, ali neznas, odakle dohaja,
 ali kamo prohaja; tako je iz ízakim, ki
 je od Duha rodjen. Odgovóri Nikode-
 mus, i recse nyemu: kako móre to biti?
 Odgovóri Jéfus, i recse nyemu: ti fzi
 Naucsitely va Izraelu, ter ovoga nez-
 nas? Za jifztinu, za jifztinu velim tebi:
 mi govórimo, csa znamo, i ízvidocfimo,
 csa ízmo vidili, â vi ízvidocsanfztva
 naflega nechete prijeti. Ako vam ze-
 malyízká povidam, ter nevérujete: ka-
 ko chete vérovati, ako vam nebefzka
 povidal budem? I nigdor ni va Nebo
 zlizal, nego ki je iz Néba zlizal; naimre:
 Szin cslovicsanfzki, ki je na Nebefzih. I
 kod je Moyfes podvignul kacsu va pu-
 fztini, tako je potribno izviffiti Szina
 cslovicsanfzkoga. Da nijedan, ki va
 nyega véruje, fze ne zgubi; nego da
 dofztane fitak vekovecsni.

Na dan Narodjénja Sz. Jivana Kerfztitelya.

Sténye Iza. Prór. 49. déli od 1. do 7. v.

Pofzluffajte vi utóki, i vi lyudi z-daleka
pazite: Gofzpodin je mene od materin-
fzke utróbe pózval, kad jofs bilsem va utró-
bi matere moje, fze je fzpoménuil iz jimena
mojéga, i ucsinil ufzta moja kod oster mecs.
Szinyem ruke fzvoje je branil méne, i pofzta-
vil me kod izibranu fztrélu; va tulicza fzvo-
ju je fzranil méne. I rekal meni: fzluga moi
tzi ti, Izrael, va tebi chufze dicsiti. I fzada
govóri Gofzpodin, ki je mene od utróbe fze-
bi za fzlugu fztvoril. Nut, dal fzam tebe po-
ganom na fzvitchu, da budes fzpafzenye mo-
je do kraja zemlye. Kralyi budu vidili, i Po-
glavari fze fztajali ter fze molili Gofzpodinu
bógu tvojemu, i fzvétomu Izraela, ki je o-
dibral tébe.

*Evangyelye Sz. Luk. 1. déli
od 57. do 68. v.*

Izpunilo fze je pak vrime, dabi poro-
dila Elizabeth, i porodila je Szina. I
csulifzu fzufzédi, i nye rodbina, da je
Bóg izkazal fzvoju milofzerdnofzt nad
nyum, i radovali fzu fze s-nyum. I fzta-
lo fze je, da fzu na ofzmi dan doffli obri-
zóva-

zovati dite, i zvali je jimenom Otcza nyigovoga Zakariaffa. Odgovóri pak Mati nyigóva, i recse: ne tako, nego Jivan fze móra zvati. Rekoſſe pak nyoi: nikogar ni va rodu tvojem, kibi fze zval ovim jimenom. I namagnuliſzu Otczu nyigóvomu, kakobi nyega otil zvati. I proſzil je tabliczu, napifzal, i rekal: Jivan je jime nyigóvo. I za cfudili ſzu fze fzi. Odperla ſzu fze pak velyek ufzta nyigóva, i razvézal fze je jezik nyigov, i dicsil je Bóga. I obaſſal je ſztrah fze ſzufzéde nyihove; i razglafzile ſzu fze ove richi po fzi brigi Judee; i pritiſznuli ſzu fzi va ſzercze ſzvoje, kiſzu ovo cfu- li govorechi: cſa ſtimas, cſa che iz ovo- ga ditéta biti? Ar ruka Goſzpodina z- nyim biſſe. I Zakarias Otacz nyigov biſſe napunyen z-Duhom ſzvétim, i prórókoval je govorechi: blagoſzlov- lyen budi Goſzpodin Bóg Izraelfzki; ar je pohodil, i odkupil lyuczto ſzvoje. Na dan Sz. Ladifzlava Kralya Ugerſzkoga.

Sténye knyig. Szyra 31. déli od 8. do 11. v.

Blaſeni cſlovik, ki fze je neofzkrunyen na- ſal,

fal, ki za zlatom ni hlepil, niti sže je va pinezi, ter kincse uffal. Do je ov, i pohvaliti chemoga? Ar je ucsinil csudnovita dugovanya va sitku szvojem. Ki je va tom szkuzen, i zverffen, ta che jimati diku vekovecsnu: ki je mogal prekerffiti, i ni prekerffil; zlo csiniti i ni ucsinil: Zato szu potverdjena dobra nyigóva va Gofzpodinu, i almuftvo nyigóvo che povidati sže obsinifstvo szvétih.

*Evangyelye Sz. Luk. 12. déli
od 35. do 40. v.*

Va onom vrimenu, recfe Jéfus Ucfenikom szvojim: neka budu pripafzani boki vaffi, i goruche szvitche va rukah vaffih; i vi prifzpodóbní lyudem, ki csékaju na Gofzpodina szvojéga, kad iz szvadbe dohaja, damu, kad doide, ter potukéche hitro odpru. Blafenifzu oni szluge, ke, kad Gofzpodin doide, viroffztujuche naide. Za jifztinu velim vam. da chesze pripafzati, i nye k-fztolu pofzaditi, i okolo hodech nye podvárati. I ako u drugom, ali trétom viroffztovanyu doide, i nye tako naide, blafenifzu oni szluge. Ovo pak znaite; ar dabi hisni Otacz znal, va ku uru che tat doiti, takobi viroffztoval, i nebi dal podkapati
hife

hife szvoje. Zato i vi budite pripravni; ar fzin cslovifzanzfzki che va uru doiti, va ku fzi nemifzlite.

Nadan Sz. Apóft. Petra, i Paula.

Sténye csinov Apóft. 12. déli od 1. do 11. v.

Va onih dnévih: pozljal je Herodes Kraly nike nad jedne od czrikve, dabi je musil. Umoril je pak Jakova Brata Jivana z-mecsem. Videch pak, da je drago Sidovom, nakanil je uloviti i Petra. Biflu pak dnévi nekvalfenoga kruha. Koga, kadgai ulovil vergal je va tamniczu, i prik dal nyega csuvati csetirim csetiriczam vojakov, i otilga po vazmu lyuczttvu pokazati. Péter bifse nemer csuvan va tamniczi; ali od czrikve sze je prez pozstanka molilo za nyega k-Bógu. Kadje pak Herodes nyega van fzpelyat kanil, fzpal je Péter onu noch med dvimi vojaki z dvimi lanczi fzvézán, â csuvari fzu pred vrati tamnicze csuvali. I nut Angyel Gofzpodinov fztaffe pri nyem, i fzvitolozt je rafzvitila prebivalifche: i udril je Petra po boki, i zbudilga govoréchi: fztanifze hitro. I fzprufili fzu fze lanczi iz ruk nyigóvi. Recse pak Angyel nyemu: pripaffi sze. i obuifze obutely tvoi. I ucsinil je tako I recse nyemu: zami na sze prates tvoju, ter hodi za manum. I proide van, i gre za nyim neznajuch, da je jifztina, csa sze je krez Angyela csinilo, nego je fti-
mal,

mal, da szany vidi. Mimo iduchi pak krež per-
vu, i drugu pažku, došli izu k feléznim vra-
tom, ka pelyaju va varošs, ka szu sze nyim
szama odperla. I doidu van, i praidu jednu
uliczu, i k meštu je prošal Ángyel od nye-
ga. Uputil sze je pak Péter, i rekal: szada
sztanovito znam, da je pošlal Gofzpodin
Ángyela szvojéga, i ošzlobodil me od ruk
Herodella, i od izega ešékanya lyuczta fi-
dovizkoga.

*Evangyelye Sz. Matth. 16. de-
li od 13. do 19. v.*

Va onom vrimenu: doide Jéfus va
sztrane varošsa Czezaree Filipa, i
opita Ucsenike szvoje govorechi: eša
govóru lyudi, do je Szin ešlovičan-
szki? Oni pak rekofse: jedni govóru,
da je Jivan Kerfztitely, jedni: da je
Elias; á drugi; da je Jeremias, ali ki
zmed Prórókov. Recse nyim Jéfus:
eša pak vi velite, do szam ja? Odgo-
vóri Simon Péter, i recse: tišzi Kriřtus
Szin šivoga Bóga. Odgovóri nyemu
Jéfus: blasen ši Simon Bar-jona; ar
mešzo, ter kervniřzu tebi ošfitovala, ne-
go Otacz moi, ki je na nebeřzih. Ja pak
tebi velim: tišzi Péter, i na ovoj řzkali
chu

chu zgraditi Czrikvu moju, i vrata
 paklenfzka je nete obladati. I tebi
 chu dat klyucse kralyefztva nebesz-
 koga. I csagoder zavéses na zemlyi,
 toche zavézano bit i na nebeszih. I
 csagoder odvées na zemlyi, toche od-
 vézano bit i na nebeszih.

Na dan Pohodénya B. D. Marie.

Sténye knyig. Cant. 2. déli od 8. do 14. v.

Nut, ov fzkakajuchi dohaja po brigi, i pri-
 fzkacsuje brifiche. Moi dragi je fzpodó-
 ban fzerni, i mladomu jelénu. Nut, on fztoji
 za nassu fzténu glédajuch krez oblok, i zaku-
 kuczajuch krez ublocsnicze. Nut, moi dragi
 govóri meni : fztani fze, ter hitri prételyicza
 moja, golubicza moja, lipa moja, i pridi. Ar
 zima je jur minula, gódina je presztala, i odif-
 sla. Czveche fze kafe va nassoí zemlyi, vri-
 me rizanya je prišlo; glasz gerlicze je csuti
 va nassoí zemlyi: figovo drivo je jur prine-
 fzlo fige fzvoje: czvatuchi vinógradi daju
 duhu fzvoju. Sztani fze prételyicza moja,
 lipa moja, ter pridi: golubicza moja va
 fzkaleni skulya, i va kaméni pucsinah, po-
 kafimi licze tvoje. dai csuti glasz tvoi u-
 hom mojim; ar glasz tvoi je fzladak, i tvoi
 obraz lip.

*Evangyelye Sz. Luk. 1. déli
od 39. do 46. v.*

Va onom vrimenu: podigne fze Maria, ter hitro ide prik brigovja va varos Jude; i doide nuter va hisu Zakariaffa, i pozdravi Elizabethu. I fztalo fze je, kadje csula Elizabeth pozdravlyenye Marie, da fze je ganulo dite od radofti va nye utróbi, i napunyena biffe Elizabet z-Duhom fzvétim. I zakrikne velikim glaszom, i recse: blasfena fzi med fenami, i blasfen je fza utróbe tvoje. I odakle mi dohaja to, da Mati Gofzpodina mojéga k-meni ide? Ar nut, kod je glasz pozdravlyena tvojéga va mojih uflih zagluffal, ganulo fze je od radofti dite va utróbi moji. I blasfena fzi, ka fzi vérovala; ar fze ote fzpuniti ona nad tobum, ka fzu ti recsena od Gofzpodina. I recse Maria: nógo dicfi duffa moja Gofzpodina, i uvezelilo fze je fzerdze moje va Bógu Szpafzityu mojému.

Na dan Sz. Magdaléne.

Sténye knihy. Cant. 3. déli od 2. do 5. pak 8. v. 6.
Sztati chufze, i obaiti varos, i ji fzkati po pu-
ti,

ti, i po uliczah, koga lyubi dusša moja; ja
szkala szamga, i niszam nasla. Zasztignuli
szu me csuvari, kizsu csuvali varos; niszteli
vidili, koga lyubi dusša moja? Kod szam
jedno malo mimo nyi profsla, nasla szam,
koga lyubi dusša moja; i dersala szamga, i
nechuga puztiti, doklega nedopélyam va hi-
su Matere moje, i va komóriczu Matere mo-
je. Zaklinyam vasz kehére Jerusalemszke!
krez szerne, i polyaszke jeléne, da nebudite, i
ne zbujate lyublyenemoje, dokle szama oche.
Pretiszni me kod pecsat na szercze moje, i
kod pecsat na raména tvoja; ar lyubav je
jaka kod szmert, i prelyublyenoszt tverda
kod pakal. Lampulli nye szu goruchi, i pla-
meni lampulli. Nóge vode niszu zagaszit
mogle lyubavi, niti je potoki nete zaduszit
moch: ako cslovik sze dobro hise szvoje
za lyubav da, tako che je za nistar dersati.

Evangyelye Sz. Luk. 7. deli
od 37. do 50. v.

Va onom vrimenu: profzil je niki
od Farizeussev Jéssusa, dabi jil s-
nyim. Isztupi va hisu Farizeussa, i szé-
de k-sztolu. I nut, sena, ka bisse va va-
rossi griffnicza, kadje ziznala, da je pri-
isztoli va hisi Farizeussa, donesze alaba-
sztrovu skrablyiczu z-maschum, i szta-

ne odzad k-nogam nyigóvim, i placsuch pocsne fzuzami mocsiti nóge nyigóve, i utirati je z-vlafzih glave fzvoje; kuffevala je nóge nyigove, i z-mafchum je mazala. Videch pak to Farizeus, ki je nyega pózval, recse fzam pri fzebi govorechi: akobi ov Prórók bil, takobi znal, csa je ovo za fenu, ka fze nyega doticse; da je griffnicza. I odgovóri Jéfus, i recse nyemu: Simon, jimam ti csa povidati. On pak recse: Méfter, povi. Niki ufuras jimasse dva dusnike: jedan biffle dufan pét fztov defzetakov, â drugi pedefzet. Nimajuchi pak, z-csimbi platili, je dug obadvim odpufztil. Ki je od ovih nyega vech lyubil? Odgovóri Simon, i recse: ja ftimam, da on, komu je vech odpufztil. On pak recse nyemu: pravo fzi fzudil. I oberne fze k-feni, i recse Simonu: vidisli ovu fenu? Ja fzam vatvoju hifu dof-fal, nifzi lijat vode na nóge moje; â ova je fzuzami polyivala nóge moje, i utirala z-vlafzih glave fzvoje. Nifzi me kus-snul, â ova odízlye je nuter fztupila, ni prefztala kuffevati nógh moji. Z-u-lyem

lyem nifzi namazal glave moje: â ova je z-mafchum mazala nôge moie. Zato velim tebi: odpufcha vajufze nyoi nôgi grihi, pokidób da je nôgo lyubila. Komu fze pak manye odpufchava, ta manyelyubi. Recse pak nyoi: odpufchavajufze tebi grihi tvoji. I oni, ki fzkupa pri fztoli biffu, pócselifzu med fzobum govoriti: do je ov, ki takaiſſe i grihe odpufchava? On pak ſeni recse: vera tvoja je tebe zvelicsila: poi va miru.

Na dan Sz. Jakova Apoſt.

I. Épiſzt. k-Korin. 4. déli od 9. do 15. v.

Bracha! Ja ſtimam, da je Bóg naſz Apoſtole naimanye poſztavil kod one, ki ſzu na izmert odredjeni; ar mi ſzmo na glédanye ſzvitu, Angyelom, i lyudem poſztali. Mi bedavi zbog Kriſtuſſa, â vi mudri va Kriſtuſſu: mi nemochni, â vi jaki: vi plemeniti, â mi nepleméniti. Csa do ſzedasnye ure gladujemo, i ſaju terpimo, goli ſzmo, i plyufzkani, i nimmó ſztalnoga meſzta, i trudimo ſze délajuchi z-naſſimi rukami: proklinyani ſzmo, â mi blagofzlavlyamo: progonſztvo terpimo, i podnaſſamo je: pſzovani ſzmo, â mi mólimo: poſztali ſzmo kod ſzmetche pred ovim ſzvitom ſzim na ſzpótanye csa do ſzeda. Ova vam piſ-

fem ne, dabi valz pospótal, nego da valz u-
poménem kod Szinke moje predrage. Ar
dabifzte defzet tifzuch Nancsitelyov va Kri-
stullu jimali, ako pak malo Otczev. Ar va
Jéfullu Kristullu szam valz ja krez Evangye-
iye porodil.

*Evangyelye Sz. Matth. 20. déli
od 20. do 23. v.*

Va onom vrimenu: prifztupi k-Jéfus-
su Mati Zebedea iz Szini szvoji-
mi, molechi nyega, i profzechi csa od
nyega. On recse nyoi: csa oches? Re-
cse nyemu: reczi, da szidili budu ovi
dva Szini moji, jedan na defznu, â dru-
gi na livu va tvojem kralyefztvi. Od-
govóri Jéfus, i recse: neznate, csa pro-
fzite. Móreteli vi on kales piti, koga
ja piti jimam? Rekoſſe nyemu: móre-
mo. Recse on: kales moi ochete nemer
piti; ali sziditi na defznu moju, ali na
livu nefztoji pri meni ovo vam dat, ne-
go kim je pripravno od Otcza mojéga.

Na dan Sz. Anne.

Sténye knyig. Prov. 31. déli od 10. do 30. v.

Doche jaku fenu naiti? Z-daleka, i od po-
fzlidnyi krajinov je nye vridnofzt. Szer-
cze

cze nye musa sze uffa va nyu, i neche potribovati poroblénya. Sze dnéve fitka szvojéga che nyemu dobro, i ne zlo navrachati. Jifzkala je vunu, i prédivo, i délala po razumnofzti ruk szvoji. Pofztala je kod tersna plav, ka z-daleka szvoi kruh prinaffa. Szta-la sze je v-nochi, i dala poroblénye doma-chim szvojim, i jiliffe szlusbéniczam szvojim. Proftimala je lapat, i kupilaga: od fzaada ruk szvoji je pofzadila vinógrad. Pripafzala je boke szvoje z-jakoschum, i ucsverfztnula raména szvoja. Szkufzila je, ter izvidila, da je dobro nye baratanye: neche sze ugafziti po nochi nye szvitcha. Protegnula je ruke szvoje na jako dugovanye, i perfzti nye szu popali preszliczu. Odperla je ubógim ruku szvoju, i protegnula fziromahom lakte szvoje. Necheize bojati za hifu szvoju fznisne zime; ar nye domachi szu fzi z dvojudupnum pratesum oblicseni. Nacsinila fzi je lipu prates, drago platno, i purpur je nye oprava, i fzmijati cheize na pofzlidnyi dan. Mudrofzti je odperla ufzta szvoja, i prauda milofztivnofzti je na nye jeziki. Proftimala je fztaze hife szvoje, i kruha va lénofzti ni jila. Sztali szu fze nye Szini, i nyu kod naiblaseniju prózvali: i hvalil je nyu nye mus. Nóge kchére szu bogatfztvo fzkupa szpravile, ali tifzi sze nadafsla. Himbena je milofztivnofzt, i prazna lipota: fena, ka sze Gofzpodina boji, oche pohvalyena bit. Daiten joi od fzaada

ruk szvojih, yda nyu hvalila budu med vrati nye dela.

*Evangyelye Sz. Matth. 13. deli
od 44. do 52. v.*

Va onom vrimenu, recse Jésus Ucfenikom szvojom priliku ovu: szpodóbno je kralyefztvo nebeszko kincsu na laptu szranyenom, koga on cslovik, kiga naide, szrani, i od vefzelya ide, i proda sza, ka jima, i kupi on izti lapat. Opet: szpodóbno je kralyefztvo nebeszko csloviku tersczu, ki jishe drago gyungye. Kad pak jednu dragu gyungyu naide, ide, i proda sza, ka jima, terju kupi. Zopet szpodóbno je kralyefztvo nebeszko mrisi, ka sze va morje hiti, i szakorjacske féle rib szkupa zvlicse. Ku, kad je puna, van potégnu, i pri obervi szedechi dobre zibiraju va poszude, á zle van pohitaju. Tako che bit i na konczu szvita. Angyeli ote poiti, i razlucsiti zle od pravicsni, i pohitati je va pech ogyenu, onde bude plac, i zubih skripanye. Jeszte razumili sze ovo? Rekosse nyemu: jé. Recse nyim: zato szaki Piszmoznanacz,
ki

ki je ucsen va nebeszkom kralyefztvi,
je fzpodóban hisnomu Gofzpodaru,
ki prinaffa nóva, i fztara dugovanya
iz kincsa fzvojéga.

**Na dan Preobrasenya Kriftuf-
fevoga.**

II. Epifzt. Sz. Petr. Ap. 1. déli od 16. do 19. v.

Predragi! Nifzmo domiflyive ricsi go-
vorili, kad fzmo vam nazvifchavali kri-
pofzt, i nazocsnoszt Gofzpodina naflega Jé-
fuffa Kriftuffa, nego fzmo glédavczi bili nyi-
góvoga velicsanfztva. Ar on je prijel od Bó-
ga Otcza posténye, i diku krezani glasz, ki
je od nyigóve prevelike fzlave ovakov dos-
sal: ovo je moi predragi Szin, nad kim fzam
fze obradoval, nyega pozluffajte. I ov
glasz jezmo csuli iz neba dóli, kad fzmo s-
nyim na fzvétom brigu bili. I jimamo jacse
ricsi prórócsanfztva, i dobro csinite, ako na-
to pazite kod na jedan va skurom mefztu
fzvitechí lampus, dokle fze profzviti dan, i
danicza izaide va fzercezih valfih.

Evangyelye kot na II. Nedilyu Korizme.

Na dan Sz. Lovrécza Mucsen.

*II. Epifzt. Sz. Paul. Apóft. k-Korin déli
od 6. do 10. v.*

Bracha! Ki fzkupo fzije, tache i fzkupo fet;
â ki obilno fzije, tache i obilno fet. Neka

szaki od vasz tako csini, kot szi je va szerczi naiper zél, ne z-turobnoschum, ali iz potribnoszti; ar Bóg onoga lyubi, ki z-veszélyem dili. Moguche je pak Bógu vasz iz szakorjacskimi miloschami obilno napuniti; da va szem dugovanyu szu zadovolyschinu szagdar jimali, i k-izakomu dobrómu délu bogati budete, kot je piszano: razszijal je, i podilil ubógim; pravicsnoszt nyigóva che naveke osztati. Ki pak szijacsu daje Szime, on che takaille nyemu i kruha na hranu dat, i poveksat szime vasse, i ucsiniti, da szaadi vasse pravicsnoszti obilno narasztovali budu.

*Evangyelye Sz. Jivan. 14. déli
od 24. do 26. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucfenikom szvojm: za jisztinu, za jisztinu velim vam: ako tiega zerno va zemlyu neszpade, i neumre, takovo osztane, kakovo je; ako pak umre, nógo szaada prinesze. Ki lyubi szvoi fitak, ta chega zgubiti; ki pak odurava szvoi fitak na ovom szvitu, taga csuva na fitak vekovecsni. Ki meni szlufi, ta neka me i nazléduje; i kadi szam ja, ondi che i moi szluga biti. I ki meni szlufil bude, toga che postovati moi Otacz.

Na

Na dan va Nebo zecha B. D. Marie.

Sténye knyig. Szyr. 24. déli od 11. do 20. v.

Va fzem jezam pokoi jifzkala, i va jerbin-
fztvi Gofzpodina ochu prebivati. Onda
je zapovidal meni Sztvoritely fze ga dugova-
nya, i rekal: i ki je méne fztvoril, je pocsival
va mojem prebivalifchi, i rekal meni: ti ches
va Jakobu fztanovati, i va Izraelu jérbati, ter
fze zakoreniti med izibrani mojimi. I tako
fzam va Szionu potverdjena, i va fsvétom
varoffu jezam takaffe pocsivala, i va Je-
rufalemi je oblafzt moja. I zakorenila fzam
fze med poftenim lyucztvom, i va fztrani
Bóga mojéga, ka je jerbinsztvo nyigóvo, i
va nofini fsvétih je prebivanye moje. Kod
Czedar va Libanu jezam podviffena, i kod
Czyper na gori fzionfzkoi; kod izviffena
palma va Kadefzu, i kod poszadjena roficza
va Jerichu. Lipa va polyi kod ulyevo dri-
vo, i kod jablóvo uz vode jezam izviffena
po placzah. Kod czimet, i kod lipo duffe-
chi balzam, i kod odibrana myrrha, dala
fzam fzlato duffechu duhu.

*Evangyelye Sz. Luk. 10. déli
od 38. do 42. v.*

Va onom vrimenu: doide Jéfus va ni-
ko mefzto, i nika fenzzka glava ji-
menom Martha je prijela nyega va hi-

su izvoju: i ova jimaffe szesztru jime-
 nom Mariu, ka izedecha polag nógh
 Gofzpodinovi poszluffala je rics nyi-
 góvu. Martha fze je pak trudila szakor-
 jacskum dvorbum; ka sztaffe, i re-
 cse: Gofzpodine! nehajasli, cfa je ofzta-
 vila mene Szesztra moja szamu tebi
 dvorit? Reczi ada nyoi, da mi pomóre.
 Odgovóri pak nyoi Gofzpodin, i recse:
 Martha! Martha! tifze szkerbis, i va
 nogom dugovanyu mutis. Ali neg jed-
 no je potribno: Maria je naibolyi dél
 odibrala, ki fze neche od nye zéti.
 Na dan Sz. Stefana Kralya
 ugerfz.

Epifzt. kot na dan Sz. Ladiszlava.

*Evangyelye Sz. Luk. 19. déli
 od 12. do 26. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucse-
 nikom szvojim priliku ovu: niki ple-
 menit cslovik je proffal va dalek orfzag
 fzebi Kralyefztvo poszvójati, i opet
 naizad doiti. Kadje pak defzet od fslug
 szvojih k-fzebi dozval, dal je nyim de-
 fzet talentov, i recse jim: terfite, dokle
 zopet doidem. A varoscsani nyigóvi
 je-

jefzuga oduravali, i pozlali fzu poffali-
 igtvo za nyim govorechi : nechemo, da
 ov nad nami kralyuje. I fztalo fze je,
 kadje Kralyefztvo pozfel, da je naizad
 doffal. I dal je dozvat fzluge, kim je po-
 dilil pinezi, dabi znal, kuliko je fzaki
 preterfil. Doide pak pervi, i recse : Go-
 fzpodine! talénat tvoi, je défzet talén-
 tov dóbil. I recse nyemu : vefzelifze
 fzluga dobri, pokidob da fzi va malom
 véran bil, budes ladal zverhu defzet
 varoffev. I drugi doide govorechi : Go-
 fzpodine! talenat tvoi je pét taléntov
 dobil. I ovomu recse : i ti budi zverhu
 pét varoffev. I drugi doide govorechi :
 Gofzpodine! nut talénat tvoi, koga
 fzam jimal va rubczi fzranyenoga ; ar
 fzam fze bójal tébe, csa fzi jako offer
 cslovik ; ar zimlyes, csefza polofil ni-
 fzi, i fanyes, csefza pozizjal nifzi. Re-
 cse pak nyemu : iz ufzt tvoji te fjudim
 fzluga malovridni : znal jefzi, da fzam
 ja offer cslovik zimlyejuch, csefza po-
 lofil nifzam, i fanyuch, csefza poziz-
 jal nifzam ; ter zacs nifzi pinezi moje
 na dobitak dal, dabi naizad doiduch pi-
 nezi

nezi moje z-dobitkom tiral bil? I recse okolo fztojechim: zamite od nyega ta talénat, terga daite onomu, ki defzet talentov jima. I rekosse nyeme: Golzpodine! jima defzet talentov. Ja pak velim vam; da chefze fzakomu dati, ki jima, i bude obiloval; â onomu, ki nima, ochefze i ono zéti, csa jima.

Na dan Sz. Barthola Apost.

I. Epifzt. Sz. Paul. Apóst. k-Korin. 12. deli od 27. do 31. v.

Bracha! Vizte télo Kristuffevo, i kotrigi med szobum fzaki na szvojem mezstu. I Bóg je nemer nike va czrikvi polztavil, pervics: Apostole, drugics Próróke, trétics Naucsitelye, pak csudnocsinyenya, po tom milosche uzdravlyenya, pomaganya, ladanya, szakorjacse jezike, razlaganye ricsi. A fzuli fzi Apostoli? Szuli fzi Próróki? Szuli fzi Naucsitely? Csinuli fzi csudâ? Jimajuli fzi miloschu vracsenya? Govóruli fzi jezike? Razlagajuli fzi? Terfzite sze pak za naibolye dare.

Evangyelye Sz. Luk. 6. deli od 12. do 19. v.

Va onom vrimenu: izaide Jesus na goru molit, i prebavil je fzu noch
va

va molitvi bosjoi. I kadje dan naztjal, dozval je Ucsenike szvoje, i dvanaiszt zmednyi odibral (ke je Apoštole jimenovai) Simona, koga je jimenom Petra zval, i Andreassa Brata nyigóvoga, Jakoba, i Jivana, Filipa, i Barthola, Matthea, i Thomassa, Jakoba Szina Alfeoboga, i Simona, ki sze zove Zelotes, i Judassa Szina Jakolyevoga, i Judassa Iskariota, ki bisse prodavacz. I doidnych s-nyimi dóli, posztane na ravniczi, i s-nyim ferég Ucsenikov nyigóvi, i velika nosina lyuczstva iz szega orszaga sidovszkoga, i od Jerufalema, i od morszke krajine, i od Tyrussa, i Szidona, ki szu prissli, dabiga poszluftali, i uzdravili od betégov szvoji. Ionim, keszu necsifzti duhi trapili, bisse pomóreno. Iszaki od lyuczstva je jiszkal nyega sze dotaknuti; ar izhajala je kriposzt od nyega, i sze uzdravlyala.

Na dan Angyelov Csuvarov.

Sténye knihy. Exod. 23. déli od 20. do 23. v.

Ovo govóri Golszpodin Bóg: nut, ja salyem Angyela mojéga, da pred tobum póje, i tébe na puti csuva, i na meszto zapelya, ko
 szam

szam pripravil. Postovaiga, i poszluffai glasz nyigov, ter lze csuvai, daga nebudes za nemarkarial; kad griffil budess, necheti odpulzitti, i va nyem je Jime moje. Ako glasz nyigov poszluffal, ter lze csinil budess, csa govórim, tako chu népretely bit népretelyom tvojim, i oné trapiti, ki tebe bantovali budu. I setoval bude moi Angyel pred tobum.

*Evanyelye Sz. Matth. 18. déli
od I. do II. v.*

Va onom vrimenu: prifztupu Ucseniki k-Jéfussu govorechi: csa stimao, do je naivechi va nebeszkom kralyefztvi? I dozove Jéfus jedno dite k-lzebi, i posztavi je opofzred medanye, i recse: za jifztinu velim vam: ako lze nepovernete, i nepofztanete kod malyahni, nechete nuter poiti va nebeszko kralyefztvo. Kigoder lze ada ponizi kod ovo dite, ta je naivechi va nebeszkom kralyefztvi; i ki takovo malyahno va jime moje prime, ta méne prime. Ki pak jednoga od ovi malyahnih, ki va me véruju fzpacsil bude; tomu je bólye, damu lze malinarfzki kamen navrat ubifzi, ter lze zatópi va dibinu mor-

morja. Joi szvitu zbog szpacsenya. Ar potribno je, da sze szpacsenye cfini; ali joi onomu csloviku, krez koga szpacsenye dohaja. Ako te pak ruka tvoja, ali nóga szpacsuje, odsziczijn, i odhiti od tebe; bólye je tebi nemochnomu, ali knyasztómu va fitak nuter poiti, nego dvi ruke, ali dvi nóge jimati, ter va ogany vekovecsni hitchen biti. I ako te oko tvoje szpacsuje, szkini je van, i odhiti od tebe: ar bólye je tebi z-jednim okom va fitak nuter poiti, nego dvóje ócsi jimati, ter va ogany paklenfzki hitchen biti. Csuvaitesze, da nijédnóga od ovih malyahnih nebudete za nemar metali. Ar velim vam: da Angyeli nyihovi na nebi szenek vidu licze Otcza mojéga, ki je na nebeszih.

**Na dan Narodjénja B. D.
Marie.**

Episzt. i Evang. kod na dan prijetcha Marie.

Na dan Jimena Marie.

Sténye knyig. Szyr. 24. déli od 23. do 31. v.

Jaszam szlatki, i duffechi szaad kod tersz pri-
neszla, i czvéche moje je szad posténja, i
dosztoinosztí. Ja szam Mati lipe lyubavi, i

sztraha, i szpoznanya, i szvétóga uffanya. Pri meni je sza miloszt puta, i jisztine, pri meni je sze uffanye sitka, i zveršenoszti. Hote szik-meni, ki selyte za manum. jimate, i zasztitesze z-mojim szaadom; ar duh moi je szlaji od méda, i jerbinsztvo moje zverhu méda, i szatcha. Szpóminak moi durâ vékoma. Ki méne jidu, oni te joss gladóvati, i ki méne pi-ju, one che joss fajati. Ki méne poszluffa, ta neche ufzramochen biti, i ki po meni csinu, néte zagriffiti. Ki méne raszvitchuju, oni ote jimati sitak vekovecsni.

Evang. kod na dan Nazvischényia Marie.

Na dan Izvisévanya szvétoga
Krisa.

Episzt. kot na czvitnu Nedilyu Korizme.

*Evangyelye Sz. Jivan. 12. déli
od 31. do 36. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfuslyucz-
vu fidovszkomu: szada je szud-
cztvo szvita, i szada che Poglavnik o-
voga szvita van izhitchen biti; â ja chu-
pak, kad od zemlye izvissen budem,
sza k-meni potégnut. (Ovo je pak go-
voril na pokazanye, kakovum szmer-
chum umriti jima) Odgovóri nyemu-
lyu-

lyuczto : mi jeszmo od praude csuli,
 da che Kristus na veke osztati ; kako
 pak ti velis : potribno je izviffati Szina
 cslovicsanszkoga ? Do je ta Szin cslo-
 vicsanszki ? Recse ada nyim Jéfus : joss
 jedno malo cfasza je szvitlofzt pri vafz.
 Putuite, dokle szvitlofzt jimate, da vafz
 nezasztignu skurine ; ar ki va skurini
 hodi, nezna, kamo ide. Dokle szvit-
 lofzt jimate, véruite va szvitlofzt, da
 Szini szvitlofzti budete.

Na dan Sz. Matthea Apóft.

Epifzt. kod na dan Sz. Marke Evang.

*Evangyelye Sz. Matth. 9. deli
 od 9. do 13. v.*

Va onom vrimenu, vidiffe Jéfus cslo-
 vika szédechega na Malti jimenom
 Mattheuffa, i recse nyemu : hodi za ma-
 num. I sztal sze je, i naszlédoval nyega.
 Inut, kadje pri sztoli szidil, pripetilo
 szeje, da je nógo Publikanov, i griffni-
 kov dosslo, kieszu z Jéusslem, i Ucseni-
 kih nyigóvimi k-sztolu széli. Videchi
 ovo Farizeuffi rekoffe Uesenikom nyi-

góvim : zacs vass Méster ji z-Publika-
nih, ter griffnikih ? Kadje to Jéfus csul,
recse : nepotribuju zdravi vracsitelya,
nego betésni. Poite ada, ter tze ucsite,
csa je to : ja ochu miloszerdnoszt, i ne
aldove. Ar niszam priffal zvati pravi-
csne, nego griffnike.

Na dan Sz. Mihovilya Ar-
kangyela.

Sténye ocsitov. Sz. Jivan. I. déli od 1. do 5. v.

Va onih dnévih : je nazviszil Bóg, csa sze
po kratkom csafzu zgodati móra. On je
poszlal po Angyelu szvojem szlugi szvojemu
Jivanu, ki je szvidocsansztvo dal od bosje ri-
csi, i szvidocsansztvo Jéfussu Kristussu od
szega, csagoder je vidil. Blasen, ki ste, i po-
szlussa ricsi ovoga prórócsansztva, i ono ob-
dersava, csa je va nyem piszano ; ar vrime je
blizu. Jivan szednim Czrikvam, keszu va A-
zii. Miloszt budi z-vami, i mir od onoga, ki
je, i ki je bil, i kiche priti, i od szédam duhov,
kiszu pred liczem Thrónussa nyigóvoga ; i
od Jéussu Kristussa, ki je véran szvidok, per-
vorodjéni od mertvih, i Poglavar zemalyfzki
Kraly ev ; ki je naz lyubil, i od grihov nassih
va szvojoj kervi opral.

*Evangyele kod na dan Angyelov Csú-
varov.*

Na

Na dan Sz. Apost. Simona,
ter Judassa.

*Episzt. Sz. Paul. Apost. k - Efezian. 4.
déli od 7. do 13. v.*

Bracha! Szakomu od naz je milofzt po mé-
ri darovanya Kristuffevoga dana. Zbog
toga govóri: zlizal je na vifinu, i pelyal u-
lovlyeno fzufanfztrvo, dal je lyudem dare Da
je pak góri zlizal, csa je drugo, nego da je
pervo i dóli zlizal va zdovnye fzftrani zem-
lye? Ki je dóli zlizal, ta je i góri zlizal ober
fzi nebelz, da fza napuni. I on je nemer dal
nike za Apóftole, â nike za Próróke, druge
pak za Evangyelifzte, â druge za duhovne
Palztire, i Naucsitelye; na izviffénye fzfvé-
tih, na opravlyanye fzfzlobe, na uzidanye réla
Kristuffevoga: dokle fze fzi fzkupa zjedinaldo
va jedinfozti vére, i fzfpoznanya Szina bosje-
ga, va zverffenom csloviki po méri zvers-
sene fzfzarofzti Kristuffeve.

*Evangyelye Sz. Jivan. 15. déli
od 17. do 25. v.*

Va onom vrimenu: recse Jéfus Ucfse-
nikom fzfvojm: ovo vam zapovi-
dam: da fze lyubite med fzfobum. Ako
vasz fzfvit odurava, znaite, da je méne
perlye, neg vafz oduraval. Dabi vi
iz fzfvita bili, takobi fzfvit, csa je fzfvoje

lyubil; ali pokidob da nifzte iz fzvita, nego ja fzam vasz od fzvita odibral, zbog toga vasz fzvit odurava. Szpomenitesze iz ricsih mojih, ke fzam vam govoril: ni fzluga vechi od Gofzpodi na fzvojéga. Akoszu méne proganyali, i vasz ote proganyati: akoszu moje ricsi obdersavali, i vaffe ote obdersavati. Sza ova pak budu vam csinili zbog jimená mojéga; ar neznaju onoga, ki je pozlál méne. Dabi ja nebbil doffal, i nyim govoril bil, tako nebi griha jimali; ali ovako fzpricsanya nimaju od griha fzvojéga. Ki méne odurava, ta i Otcza mojéga odurava. Ako nebi déla med nyimi ucfnil bil, kakovih nigdor drugi ucsinil ni, kobi griha nebi jimali: fzeda fzu pak i vidili, i oduravali méne, i Otcsa mojéga. Zato da fze izpunu ricsi, keszu pizane va praudi nyihovoi: daszu me prez uzróka oduravali.

Na dan fzih Szvétih.

Sténye ocsitov. Sz. Jivan. 7. déli od 2. do 12. v.

Va onih dnévih: nut ja Jivan jeszam vidil jednoga drugoga Angyela od fzuncsenoga izhóda góri poiti, ki je jimal zlaménye
fivo-

ſivoga Bóga, i kricsal z velikim glafzom cse-
 tirin Angyelom, kim dopuschano biſſe na-
 ſkóditi zemlyi, i morju govorechi: nekate
 naſkóditi zemlyi, niti morju, niti drivju dokle
 nezazlamenujemo ſzluge Bóga naſſega na cſe-
 lih nyihovi. I cſul ſzam broi zlamenovanih
 ſztov, i cſetira cſeterdeſzet tiſzuch iz ſzakoga
 pokolénya Szinov izraelſzkih. Od pokolé-
 nya Jude dvanaiſzt tiſzuch zlamenovanih:
 od pokolénya Rubena dvanaiſzt tiſzuch zla-
 menovanih: od pokolénya Gad dvanaiſzt ti-
 ſzuch zlamenovanih: od pokolénya Afzera
 dvanaiſzt tiſzuch zlamenovanih: od pokolé-
 nya Neftala dvanaiſzt tiſzuch zlamenovanih:
 od pokolénya Manaſzeſſa dvanaiſzt tiſzuch
 zlamenovanih: od pokolénya Szimeona dva-
 naiſzt tiſzuch zlamenovanih: od pokolénya
 Levi dvanaiſzt tiſzuch zlamenovanih: od
 pokolénya Izachara dvanaiſzt tiſzuch zlam-
 enovanih: od pokolénya Zabulona dvanaiſzt
 tiſzuch zlamenovanih: od pokolénya Jóſefa
 dvanaiſzt tiſzuch zlamenovanih: od pokolé-
 nya Benjamina dvanaiſzt tiſzuch zlameno-
 vanih. Potom toga vidil ſzam veliku noſinu, ke
 nigdor ni zbrojiti mogal od ſzih póganov,
 naródov i lyuczta, i jezikov ſztojechi pred
 Thrónuſſem, i pred liczem agnyacza oblicſe-
 ne bélum pratesum, i maczicze va rukah nyi-
 hovi: i kricsaliſzu velikim glafzom govore-
 chi: dika Bógu naſſemu, ki ſzidi na Thrónuſ-
 ſi, i agnyaczu. I ſzi Angyeli ſztaſſu okolu

Thronuffa, i Sztarczev, i okolu csetiri sztvari, i opaliszu pred Thronuffem na licza szvoja, i klanyali sze Bógu govorechi: Amen. Hvala, i szvitlofzt, i mudrofzt, i zahvalynofzt, posténye, i kripofzt, i jakofzt Bógu naffemu vék vékoma. Amen.

Evanyelye Sz. Matth. 5. déli
od 1. do 12. v.

Va onom vrimenu:videchi Jéfusnofinu lyuczta zlizena brig, i kadje fzel, prisztupili fzu k-nyemu Ucse-niki nyigóvi: i odperl je uszta szvoja, i ucsil nye govorechi: blaseniszu ubógi va Duhu; ar nyihovo je kralyesztvo nebeszko. Blaseniszu tihi; ar oni ote zemlyu poszeszti. Blaseniszu, ki sze falosztu; ar oni ote obatrebiti. Blaseniszu, ki e za praviczum glâdi, i faja; ar sze oni ote zaszititi. Blaseniszu miloszerdni; ar oni ote miloszerdnoszt dobiti. Blaseniszu csisztóga fzercza; ar oni ote Bóga viditi. Blaseniszu mirovni; ar sze oni ote bosji Szini zvati. Blaseniszu, ki z bog pravicze prógon-sztvo terpu; ar nyihovo je kralyesztvo nebeszko. Blasenijeszte, kad vasz lyu-
di

di proklínyali, i proganyali, i fze zlo na vasz govorili, i lagali budu zbog mene. Veszelitesze, i raduitesze; ar placha vassa je velika na nebeszih.

Na dan szih pravovernih mertvih.

I. Epifzt. Sz. Paul. Apóst. k-Korin. 15. deli od 51. do 57. v.

Bracha! Nut, ja vam szkrovnofzt govórim: szi chemofze nemer góri sztati; ali fze nechemo szi preminiti. Ovo chesze va hipczu csabi z-okom magnul z-poszlidnyum trumbitum zgodati; ar trumbita che zagluffati, i mertvi fze ote góri sztajati neszagnyiti, i mi chemofze preminiti. Ar ovo szagnyitolyivo móra oblichí neszagnyitolyivoszt, i umer-telyno, neumertelynoszt Kad pak ovo umer-telyno oblicse neumertelynoszt, onda tesze izpuniti ricsi, keszu pizane: poserknuta je szmert va oblادanyu. O! szmert, kade je oblادanye tvoje? O! szmert, kade je osztruga tvoja? Ali osztruga szmertí je grih, â kri-poszt griha je prauda. Bógu pak hvala, ki je nam dal oblادati po Jészusu Kristusu Goszpodinu náfsemu.

Evangyelye Sz. Jivan. 5. deli od 25. do 29. v.

Vaonom vrimenu, recse Jéfuslyucz-

vu fidovszkomu: za jisztinu, za jisztinu velim vam: prihaja ura, i fzada je, kad mertvi csuli budu glas Szina bosjega, i kiga csuli budu, ote siviti. Ar kakogoder Otacz fitak jima fzam va fzebi, tako je i Szinu dalva fzamom fzebi fitak jimati; i dal je nyemu oblaszt fzud dersati zato, csa je Szin cslovicsanszki. Nimatesze csuditi tomu; ar pride ura, va koi fzi, ki fzu va grobih ote csuti glas Szina bosjega. I kizu dobra csinili ote poiti na górisztajanye fitka, â kizu pak zla, na górisztajanye fzuda.

Na dan Sz. Emerika ugerfzkoga Herczoga.

Episzt. i Evang. kod na dan Sz. Ladiszlava.

Na dan Sz. Martina Biskupa.

Sténye knihy. Szyr. 44. déli od 16. do 27. pak 45. od 3 do 20. v.

Nut, veliki Duhovni, ki je va szvojih dnévih Bógu povólyan bil, terfze i praviofan naffal, i u csazu szerditofzti je pomirénye posztal. Nisze naffal szpódóban nyemu, kibi obdersaval bil zapovidi Vifnyega. Zato je dal nyemu Goszpodin po priszegi pri szvojem lyuczttvu raszti. Blagoszlov fzi naró-
dov,

dov, i szvoi Testaménat je potverdil zverhu glave nyigóve. Szpoznal je nyega va szvojih blagoszlovih: zobdersal je nyemu miloszerdnoszt szvoju: i nassal je miloszt pred ocsima goszpodinovi. Velikoga je ucsinil pred obrazom Kralyev, i dal je nyemu korunu szlave. Vekovecsni zavez je z-nyim ucsinil, i dal je nyemu veliku duhovnosť: i blasenoga ucsinil va szlavi. Da odszlusuje duhovnosť, i pak hvalu va jime nyigóvo jimal bude: i aldoval nyemu vridam tamjan na lipo duffechu duhu.

*Evangyelye Sz. Luk. 11. déli
od 33. do 36. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucse-
nikom szvojim: nigdor nevasge szvitche, terju posztavi va szkrovito meszto, ali pod kabav, nego na szvitnyak, da oni, ki nuter gredu, szvitloszt vidu. Szvitcha téla tvojéga, je óko tvoje; ako oko tvoje jisztinszko bude, tako che fze télo tvoje szvitlo biti; ako pak himbeno bude, tako che i télo tvoje skuro biti. Zatosze csuvai, da szvitloszt, ka je va tebi, skurina nebude. Ako ada fze télo tvoje szvitlo, i nijédne skure sztrani jimalo bude, tako che
fze

fze fzvítlo biti, i kod fzvítcha tébe fzvítloschum prosvítiti.

Na dan Sz. Elizabethe Dovicze.

Episzt. i Evang. kod na dan Sz. Anne.

Na dan aldovanya B. D. Marie.

Sténye knihig. Szyr. 24. déli od 14. do 16. v.

Od pocetka, i pred vékom jefzam fztvorena i cfa do drugoga véka nechú prifztati, i fzlufila fzam pred nyim va fzvétom prebivalischi. I tako fzam va Szionu potverdjena, i takaiſſe va fzvétom varoſſu pocsivala; i va Jerusalemi, je oblaſzt moja. I zakorenila izam fze med poſtovaním lyuczttvom, i va fztrani Bóga mojéga, ka je jerb nyigov, i va punoſzti fzvétih je zadersaványe moje.

Evangyelye Sz. Luk. 11. déli od 27. do 28. v.

Va onom vrimenu: kadje Jéfus lyuczttvu govoril, podvigne glasz níka fena zmed lyuczttva, i recſe nyemu: blaſfena utróba, ka te je noſzila, i perſzi, keſzi ſzaſznul. On pak recſe: prav o, blaſeni fzu, ki poſzluffaju rics boſju, i nyu obdersavaju.

Na

Na dan Sz. Katharine Div.
i Mucsen.

Sténye knihig. Szyr. 51. déli od 1. do 12. v.

Hvaliti chu tebi Goszpodine Kraly! i dicití tébe Bóga Szpafzítelya mojéga. Hvaliti chu Jimenu tvojému, csaszi bil pomochnik, i branitely moi, i oszlobodil télo moje od pogibelnoszti, i od lecske zaloga jezika, i od usznicz onih, ki z-lasih zahajaju, i meui na pomoch došsal pred obrazom onih, ki szuproti meni bisfu. I oszlobodil fzi me po velikoi miloszerdnoszti Jimena tvojéga od rujuchi lavov, ki pripravni bisfu mene poserati. Od ruk onih, kishu naszidali dusliczi moji, i od vrat traplénya, ko je mene obszterlo. Od tefine plamena, ki me je obszterl, i va szredini ognya nizam pogorila. Od dibine jame paklenszke, i od necsisztóga jezika, i od laslyivih ricsih, od hudobnoga Kralya, i od krivoga jezika. Hvaliti che Goszpodina csa do szmertí dusla moja; ar ti Goszpodine! branis one, ki na te csékaju, i oszlobodjujes nye od ruk póganov, Goszpodine Bóse nass!

*Evangyelye Sz. Matth. 25. déli
od 1. do 14. v.*

Va onom vrimenu, recse Jésus Ucsenikom szvojim priliku ovu: szpódobno je kralyesztvo nebeszko deszetim

tim Diviczam, ke zamu lampusse szvoje, ter gredu pred Zarucsnyaka, i Zarucsnyiczu. Pét pak od nyi bisse priprosztih, â pét mudrih. Pét pak priprosztih zamulampusse szvojeszobumprez ulya, â mudre szu zéle ulya va szvojih poszudah z-lampuffih. Doklebi pak Zarucsnyak stental, jeszu sze zadrinale, i pózaszpale. U polnochi pak bisse kricsnut, Zarucsnyak ide, poite van proti nemu. Ondasze sztanu sze one Divicze, i nakincsu lampusse szvoje. Rekosse pak priproszte mudrim: daite nam od ulya vallega; ar nassli lampuffi nam sze ugassuju. Odgovóru mudre, i recsu: da sze mórebit i nam nezmanyka, poite bólyek-onim, ki je prodaju, tersziga kupite. Doklebi pak kupovat isse, doide Zarucsnyak, i ke pripravne biffu, sztupile szu s nyim nuter na szvadbu i zaperla szusze vrata. Potle doidu i one druge Divicze govoreche: Goszpodine! Goszpodine! odpri nam. A on odgovorechi recse: za jisztinu velim vam: nepoznam vasz. Zato virosztuite; ar neznate dnéva, niti ure.

Ob-

Obcsinszka Evangyelya

na fzakorjacske Szvéte Dnéve.

Na dan jednoga Mucsen. Bis-
kupa.

Episzt. Sz. Jakov. Apost. 1. déli od 12. do 18. v.

Predragi! blaseni cslovik, ki podnassa fzkuffavanye; ar kad izkuszen bude, che prijéti korunu sitka, ku je Bóg obechal onim, ki nyega lyubu. Neka nigdor nerecse, kad fzkuffavan bude, daga Bóg fzkuffava; ar Bóg neszkuflava na zlo; on pak nikogar neszkusava. Nego fzaki fze fzkuffava, kad fze od fzvojéga poselénya napelyati, i primutiti da. Poselénye pak kad privólyi, porodi grih, á grih pak kadsze ucsini, rodi fzmert. Zato nezabludite Bracha moja prelyublyena! Saki dobri dar, i fzaki zverflen dar dohaja z odzgor od Otcza fsvitloszti; pri kom ni preobrachánya, niti preminénya fzinya. Ar on je nasz povolyno rodil z-ricsum jisztine, da budemo nika pervina fztvorénya nyigóvoga.

*Evangyelye Sz. Luk. 14. déli
od 26. do 35. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus lyucz-
tvu: ako do k-meni pride, i neodurava Otcza fzvojéga, i Matere, i Sené, i
Szi-

Szine, i Brate, i Szesztre, pak joss k-tö-
mu i fitak szvoi, ta nemóre moi Ucsenik
bit. I ki nenófszi krifa szvojéga, ter me
nenaszléduje, ta nemóre moi Ucsenik
bit. Ar do je od vasz, kibi otil turam
graditi? nebili perlye szél, ter izracsu-
nal pótrósak, ki je potriban; jimali, ob
csemga dogutóviti; damusze pak, kad
fundaménat posztavi, terga nedogotó-
vi, fzi oni, kiga vidu, pocsnu szmijati
govorechi: ov cslovik je pócsel gradi-
ti, áni mogal doveršiti? Ali: ki Kraly
che poiti vojevat proti drugomu
Kralyu, da nebi perlye szél, i premi-
szlil, móreli z deszet tiszuch vojakov
proti onomu poiti, ki z-dvaiszet tizu-
chimi proti nyemu ide? Ar drugacse
che poszlati, dokle je joss na daleki,
nazviznike, i za mir prosziti. Ravno
tako i szaki od vasz, ki neodpovi szemu,
csa jima, nemóre moi Ucsenik bit.

Druga Episzta. ter Evang.

*II. Episzta. Sz. Paul. Apóst. k-Korin. 1.
déli od 3. do 7. v.*

Bracha! Hvalyen bu di Bóg, i Otacz Go-
szpodina nášega Jésussa Kristussa, Otacz
mi-

milofzerdnofzti, i Bóg fze ga obatrenya, ki nafz batri va fzkai nevólyi nafloi: da budemo i mi batrili one, ki fzu va fzakoi teskochi, z-onim batrenyem, z-kim fze i mi od Boga batrimo. Ar kakogoder muke Kristuffeve va nafz obilyuju, tako po Kristuffu obilyuje i batrenye nafse. Ali fzmó pak traplyeni za vaffe nago-varanye, i fzpaszenye, akosze pak batrimo, takosze vam na batrenye, alisze upominamo, takofze vam na upominanye, i fzpalzenye, ko cfini, da terpíte one izte muke, ke mi terpimo: da uffanye nafse za vafz csver-szto bude: znajuchi, da, kod jeszte bili to-varuffi muke, tako chete i batrenya biti po Jéuffu Kristuffu Gofzpodinu nafsemu.

*Evangyelye Sz. Matth. 16. dé-
li od 24. do 27. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucfenikom fzvojom: ki oche za manum poiti, ta neka fzam fzebe zaverfe, i neka zame fzvoi krifs, ter mene nafzleduje. Ar ki bude otil fzvoi fitak ocsuvati, ta chega zgubiti: ki pak zgubi fzvoi fitak zbog mene, oche ga naiti. Ar csa prudi csloviku, ako vafz fzvít dobi, â na duffi fzvojoj pak skódu terpil bude? Ali csa che zaminiti cslovik za duffu fzvoju? Ar Szin cslovicsanszki oche

priti va szlavi Otcza szvojéga z-An-
gyeli szvojimi, i onda che navernuti
szakomu po délih szvojih.

Na dan jednoga Mucs. ne Bisk.

Episzt. kod na dan Sz. Jurja.

*Evangyelye Sz. Matth. 10. déli
od 26. do 32. v.*

Va onom vrimenu, recse Jésus Učse-
nikom szvojim; ništar ni tako zakri-
tóga, csa sze izviditi neche; i ništar ta-
ko otainoga, csa sze ziznati neche. Csa
vam va skurini govórim, to na szvitlo-
szti povite: i csa z-uffih csujete, to po
krovih pródikuíte. I nimatesze bojati
onih, ki télo umaraju, â duffe némóru
umoriti; nego vech sze onoga boíte, ki
móre duffu, i télo va ogany pogubiti.
Neprodavajulíse dva rebcsichi za pi-
nez, â nijédan od nyi neupade na zem-
lyu prez Otcza vallega? A vlaszi na
glavi valloi, jeszu fzi zbrójeni. Nima-
tesze bojati, od nógi rebacz bolyi je-
szte vi. Szaki pak, ki me pred lyudi va
loval bude, toga chu i ja valovati pred
Otczem mojim, ki je na nebeszih.

Dru-

Drugo Evangyelye.

Sz. Matth. 10. déli od 34. do 42. v.

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucse-
 nikom szvojom: nestimaite, da
 szam dófal mir poszlati na zemlyu, ni-
 szam dófal mir poszlati, nego mecs.
 Ar ja szam dófal razdrufevati cslovika
 od Otcza szvojéga, kcher od Matere
 szvoje, i Nevesztu od szvekerve szvo-
 je: i népretelyi cslovika budu szvoji
 domachi. Ki vech lyubi Otcza, ter Ma-
 ter, neg méne, ta méne ni vridan. I ki
 Szina, ali Kcher vech lyubi, neg méne,
 ta méne ni vridan. I ki nezame krisa
 szvojéga, ter nenafzléduje méne, ta mé-
 ne ni vridan. Ki che szvoi sitak ocsuva-
 ti, ta chega zgubiti, á ki zgubi szvoi si-
 tak zavoly méne, ta chega naiti. Ki
 vasz prijmlye, ta méne prijmlye; á ki
 méne prime, ta prime onoga, ki je po-
 szlal méne. Ki prime Próróka va jime
 Próróka, ta che plachu Próróka prijeti;
 á ki prime pravicsnoga va jime pravics-
 noga, tache plachu pravicsnoga prijeti.
 Kigoder pak jednomu od ovih naima-
 R 2 nyih

nyih pehar merzle vode neg va jime
 Ucsenika dá piti: za jisztinu velim
 vam: ta neche zgubiti plache szvoje.

**Na dan jednoga Mucs. vazmé-
 no vrime.**

*Episzt. kot na dan Sz. Apost. Filip. ter Ja-
 kov. Evang. pak kod na dan Sz. Jurja.*

**Na dan vech Mucs. vazméno
 vrime.**

I. Episzt. Sz. Petr. Apost. 1. déli od 3. do 7. v.

Hvalen budi Bóg i Otacz Goszpodina nas-
 sega Jészuffa Kristuffa, ki je nasz po
 szvojoj velikov miloszerdnosztí preporo-
 dil na sivo uffanye po górisztajanyu Jészuffa
 Kristuffa od mertvih na neszagnyitolyivo,
 neoszkrunyeno, i na neuvenutlyivo jerbin-
 sztvo, ko je szranyeno za vasz na nebeszih.
 Ki sze csuvate va kriposzti bosjoi po méri
 vére na szpaszenye, ko je pripravno, da vam
 sze prikase va poszlidnyem vrimenu. Va
 kom sze budete radovali, ako prem sze szeda
 jedno malo csasza va szakorjacskom szkuffa-
 vanyut urobite. Dazé szkuffavanye vére val-
 se za csuda plemenitije od zlata (ko sze va
 ognyi szkuffava) naide na hvalu, i diku, i po-
 sténye va ocsitovanyu Jészuffa Kristuffa.

Evang.

Evang. kod na dan Sz. Jurja.

Na dan vech Mucsenikov,
zvona vazménoga vrimena.

Episzt. ter Evang. kod na dan Sz. Fab. i Szeb.

Na dan jednoga Szpovidnika
Bisk.

Episzt. kod na dan Sz. Martina.

*Evangyelye Sz. Matth. 25. déli
od 14. do 23. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucfenikom szvojom szpódóbu ovu: niki cslovik z-domu putujuch, dozove szluge szvoje, i zrucilje nyim jimanye szvoje. I jednomu je dal taléntov pét, drugomu pak dva, â trétomu jednoga, szakomu polag szvoje kriposzti, i prosal je velyek. On pak, ki je pét taléntov prijel, proide, i terfil je s-nyimi, i dóbil je drugi pét. Takaisse i on, ki je dva talénte prijel, drugej dva dóbil. Ki je pak jednoga prijel, proide, ter izkópa zemlyu, i szranil je pinez Goszpodina szvojéga. Po dugom vrimenu doide pak Goszpodin szlug ovih, i dersal je racsun s-nyimi. I prisztupi, ki je pét talentov

prijel, i polófi drugi pět taléntov govorechi: Goszpodine! pět taléntov fzi mi prik dal, nut, ja szam k-tomu drugih pět dóbil. Recse nyemu Goszpodin: veszelisze dobri, i verni szluga, pokidob, da fzi va malom véran bil, ochu te nad nóga posztaviti, poi nuter va vaszelye Goszpodina tvojéga. Prisztupi pak i on, ki je dva talénta prijel govorechi: Goszpodine! dva talénta fzi mi prik dal, nut, ja szam dva druge priterfil. Recse nyemu Goszpodin nyigov: veszelisze dobri, i verni szluga, kad fzi va malom véran bil, ochu te nad nóga posztaviti, poi nuter va veszélye Goszpodina tvojéga.

Na dan Ucsitelyov Czikve.

*II. Episzt. Sz. Paul. Apost. k-Tim. 4.
déli od 1 do 7. v.*

Predragi! Szvidocsim pred Bogom, i pred Jésumem Kristussem, ki che szuditi five, i mertve, po prihódu, i kralyesztvom nyigóvim. Pródikui nauk, nasztajai, ali bude narédno, ali nenarédno: potvarai, profzi, ukarai va szakoi szterplyenoszti, i nauku. Ar che priti vrime, kad nete terpiti hasznovitoga nauka; nego fzi ote szpravlyati naucsitelye
po

po szvojoj selyi, ki faklyili budu nyihove ussi. I ote nemer ussi od jisztite odvernuti, â na stóricze sze pak povernuti. Ti pak virosztuj, za szim sze szkerbi, poszal Evangeliste csini, szlusbu tvoju odveršavai. Trizan budi. Ar ja jur na aldov umiram, i vrime razlucsénya mojéga je blizu. Ja szam dobro vojevanye vojeval, utekalische ztékal, véru szam derfal. Nadalye je szranyena meni koruna pravice, ku chemi dat nani dan Goszpodin pravicsni szudacz; i ne szamo meni, nego i onim, ki lyubu prihod nyigov.

*Evangyelye Sz. Matth. 5. déli
od 13. do 19. v.*

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucfenikom szvojim: vizzte szól zemlye. Ako pak szól szlanochu zgubi, ob csem chesze szoliti? Na nistar vech ni vridna, nego da sze van hiti, i od lyudih potlacsí. Vizzate szvitloszt szvita; nemóresze zakriti varos na brigu sztojechi, niti sze nevasge szvitcha, ter sze posztavi pod kabav, nego na szvitnyak, da szim szviti, kishu va hisi. Tako neka szviti szvitloszt vassa pred lyudih; da vidili budu vassa dobra déla, i dicíli Otca vassega, ki je na nebeszih. Nesti-

maite, da szam dóssal razvézati prau-
du, ali Próróke, niszam dóssal razvéza-
ti, nego napuniti. - Ar za jisztinu velim
vam: dokle preminu nébo, i zemlya,
jedno szlóvo, ali jedna pikicza neche
preminuti od praude, dokle sze sza ova
nezgodadu. Ki ada odvése jednu od o-
vih naimanyi zapovidih, i tako bude
lyudi ucsil, tasze oche naimanyi zvati
va nebézskom kralyesztvi. Ki pak csi-
nil, i ucsil bude, ta chesze velik zvati
va nebeszskom kralyesztvi.

Na dan jednoga Szpovid. né
Bisk.

Episzt. i Evang. kod na dan Sz. Ladiszlava.

Drugo Evangyelye.

Sz. Luk. 12. déli od 32. do 34. v.

Va onom vrimenu, recse Jéfus Ucse-
nikom szvojim: nimatesze bojati
vi mali ferég; ar je povolyno Otczu
vassemu, vam kralyesztvo dati. Pro-
daite, csa jimate, i daite almuftvo. Na-
csinyaiteszi vrichicze, ke neusztaraju,
kincs, ki sze nepomanykuje na nebe-
szih; kamo sze tad nepriblisava, nitiga
molyi negrizu. Ar kadi vass kincs bu-
de, onde che i szercze vaffe biti. Na

Na dan Sz. Opatov.

Episzt. kod na dan Sz. Jósefa, á Evang. ovo izto, ko je iz Sz. Luke ovde zgora posztavno.

Na dan Sz. Divicz, i Mucsenicz.

Episzt. i Evang. kod na dan Sz. Katharine.

Na dan Sz. Dovicz.

Episzt. i Evang. kod na dan Sz. Anne.

Na dan Poszvechénya Czrikve.

Sténye ocsitov. Sz. Jivan. Apost. 21. déli od 2. do 5. v.

Va onih dnévih: vidil szam szvétí varos nóvi Jerusalem od Bóga iz neba dóli poiti, ki bisle nakincsen, i pripraván kod Zarucsnya za szvojéga Musa. I csul szam glasz od Thronusfa govorechi: nut, prebivalische bosje za lyudih, i on che prebivati s-nyimi, i oni budu lyuczstvo nyigóvo, i Bóg szam che biti s-nyimi nyihov Bóg: i oterti che Bóg sze szuze od ocsiv nyihovi: i szmer-ti neche vech biti, niti turobnosztí, niti kri- csa, niti boleznosztí vech; ar pervá jeszu preminula. I rekal je, ki szidisse na Thro- nulli: nut, sza nóva nacsinyam.

Evangyelye Sz. Luk. 19. déli od 1. do 10. v.

Vaonom vrimenu: kadabi Jéfus nuter íssal va Jericho, próssal je krezati

varos. I nut, bisse niki cslovik jimenom Zakeus, i ov bisse Poglavnik Publikanov, i bogat; i jiskal je Jésuffa viditi, dobi on bil, ni pak mogal pred nofinu lyuczstva; ar malyaczke persóne bisse. I protecfse naiper, i zlize góri na drivju figu, dabiga vidil; ar onudai je móral mimo poiti. I kadje na meszto dóffal, pogléda Jésus góri zaglédaga, i recse nyemu: Zakeus, berse dóli zlizi; ar denasz moram va tvojoj hisi bivati. I ziizal je hitro dóli, tergai z-veszélyem prijel. I kadszu ovo fzi vidili, morgovaliszu govoréchi: da sze je k-griffnomu csloviku navernul. Sztojech pak Zakeus recse Jésuffu: Goszpodine! nut, poloviczu mojéga jimanya dajem ubógim, i ako szam koga va csem prehinyil, to csétveroverz navracham. Recse nyemu Jésus: denasz sze je ucsinilo szpaszenye ovoi hifi: zato, csa je i on Szin Abrahama. Ar Szin cslovi-csanszki je doffal jiskati, i szpaszeno ucsiniti, csa pogublyeno bisse.

Tri Bosje Kripofzti.

Véra, uffanye, lyubav, i pokajanye za grihe.

O vekovecsni Bose! ja vérujem va te, kod va pravoga sivoga Bóga; trojéga va Personah, ájedinoga va Bosansztvi. Ja vérujem va Bóga Otcza, ki me je iz niceszar fztvoril. Va Szina Bóga, ki me je na fsvétom Krifu odkupil. Va Duha Bóga, ki me je na fsvétom kersztu poszvetil. Ja vérujem, i valujem onu fsvétu véru, ku je szam Jésus Kristus ucsil, ku fzu fsvéti Apostoli pródikovali, ku fsvéta Rimszka, i Apostolszka Czrikva derfi, i valuje. Ja obichem, i sze zagovaram: va ovoi fsvétoi véri fiviti, i umriti. I to zato: csa fzi ti O víffnyi Bóg! ki fzi vekovecsna jisztina, i szama mudroszt, fza ova tako nazvisztal, i vérovati zapovidal. Proszim te, potverdi me va ovoi véri!

Ja sze uffam va tvoju neizgovornu miloszerdnoszt. Ar ti neg szam fzim onim grihe milofztivno odpuschas, ki sze zanye zverfeno kaju, i saluju. Uffam sze va predragu kerv Odkupitelya nassega Jésuffa Kristuffa; da chesmi polig nyigóve fsvéte muke sze grihe

he

he moje obilno odprosztit, i onako tvoju szvetu miloschu udilit; da sze za sze grihe moje zverffeno pokajem, i dosztoinu pokóru zanye ucsinim. I ovo sze zato od tebe uffam: csa fzi ti sza ova tako obechal, ki fzi szemoguch, dóber, i véran va tvojem obechanyu.

Ja te lyubim od szega szercza zverhu sze-ga dobra. Ne szamo zato, csa mi ti tuliku dobrotu izkasujes (ar nistar nimam, csa nebi od tebe prijel bil, ali prijela bila) nego naimre, i naivech zato: csa fzi ti szam va szebi jedno naiveche, i neizgovorno dobro. I zato fzi zverhu szega sztvorénya naiveche lyubavi, i postenya vridan. Selyim te lyubiti, kot te lyubu fzi Angyeli, i Blaseni na nebi. Ali csa je lyubav szercza mojéga szuprot tebi O neizkoncsana dobróta! Zato te ponizno profzim: vasgi va szerczi mojem ogany tvoje prave lyubavi; da te onako polig sze vridanoszti tvoje, szagdar zverffeno lyubil (la) budem.

Iz ove goruche lyubavi, kajem sze iz dibine szercza mojéga za sze grihe moje: male, i vélíke, znane, i neznane, z-kimi szam tébe predragoga Bóga tulikokrat kruto zbantoval (la) i raszerdil (la) Szmilui mi sze polig tvoje neizkoncsane miloszerdnoszti! Ar kako chu z-mojim racsunom pred tobum obsztiati, ako me po tvojoj ostroi praviczí szudil budes?

des? Zato te ponizno proszim: neodverzi od mene licza tvojéga milofztivnoga, nego uzliffi me, ki (ka) te od fzéga fzerca za oproschenye grihov mojih proszim. Ar nimam drugdi uffanya, neg fzamo va tebi, ki fzi zdenacz fze milofzerdnoszti.

Zato tverdo obichem moi griffni fitak ver-
no poboiffati, fzakoga griha á naimre fzmert-
noga fze marlyivo cluvati; fze griffne prilike
ofztaviti; népretelyom mojim od fzerca od-
pusztiti, kot fzi i ja od tebe felyim, da mi grihe
moje milofztivno odpusztis. Udili mi k-tomu
tvoju fzvétu milofschu, ka me va mojem obe-
chanyu tako potverdi, i ujacsa; da te odszlye
z-nijednim grihom á naimre iz fzmertnim
vech nezbantujem: nego, da fzagdar pripra-
van(na) budem perlye umriti, neg tébe vech
z-grihom zbantovati. Amen.

Molitva.

Za obcsinfzku potribsvhinu
fzega kerschansztva.

Szemoguchi, vekovecsni Bóse, Goszpodi-
ne, i Otacz nebefzki! poglei z-ocsima tvo-
je neizgovorne milofzerdnoszti, na nevólye,
teskoche, i potribschinye nafse. Szmiluisze
fzim Kerschanom, za ke fze je tvoj jedinorod-
jéni Szin nafs predragi Szpafzitelý Jéfus Kri-
ftus

stus va ruke griffinikov dobrovolyno podal,
 i szvoju predragu kerv na drivu szvétoga kri-
 fa prólyal. Po ovom Jésuffu Kristuffu odver-
 ni milosztivni Otacz izu zaszlusenu kaffigu,
 szu szedasnyu, i prioduchi pogibelnoszt, fza-
 ki skodlyiv, i nevólyan zblud va naffem or-
 szagu. Ocsuvai nasz kuge, glada, voiszke, i
 szakoga nevólynoga, i falosztnoga vrimena.
 Raszfiti, i ujacsai va szem dobrom fze du-
 hovne, isszvitszke Poglavare, i Ladaucze;
 da oni fze ono uclinu, i odrédu, csa je na tvo-
 je bosje posténye, na naffe zvelicsénye. na
 obcsinszki mir, i na szu dobrotu, i haszan fze-
 mu kerschanszvu. Izkafi nam mirovni Bóse!
 pravu jedinschinu, i szlosnoszt va véri. O-
 berni szercza naffa na pravu pokóru, i poboif-
 flanye fitka. Vasgi va szerczi naffi ogany
 tvoje lyubavi. Dai nam posfelénye k-fzoi pra-
 viczi; da onako kod poszlusna dicza va fitku,
 i szmerti tebi szagdar povólyni, i zaprétni
 budemo. Proszimo te tulikaiffle, i mólimo kod
 ti oches, za fze naffe prételye, i népretelye,
 za zdrave, i betésne, za falosztne, i nevóly-
 ne; za fze five, i mertve. Tebi preporucsa-
 mo fze naffe misslénye, govorénye. i csi-
 nyenye, fitak, i szmert. Dai nam neg na
 ovom szvitu tvoju szvétu miloschu ufivati,
 da te pak i na nebi iz szimi blasenimi va ve-
 kovecsnom vezelyu szagdar hvalili, i dicsili
 budemo. To nam izkafi Goszpodine Otacz
 nebeszki krez Jésuffa Kristuffa Szina tvoje-
ga,

ga, Goszpodina, i Szpaszitelya naffega, ki z-tobum, i Duhom szvétim Bóg na sze véke fivi, i kralyuje, Amen.

Obcsinfzko pokajanye za grihe.

Ja nevolyni griffnik odpovidam vragu, sze-
mu nadahnyenyu, tanacstvu, i délu nyi-
góvomu. Ja takaisse tverdo vérujem sze ono,
csa nam obcsinszka, i katholicsanszka Czri-
kva vérovati zapovida. Z-ovum szvétum ka-
tholicsanszkum vérum valujem, i szpovidam
sze Bógu szemoguchemu, Marii nyigovoi o-
dicsenoi Materi, i szim szvétim, i obsztajem,
da szam od mojéga ditinsztva csa do szedas-
nye ure nógo puti zagriffil, z-misslénym,
govorénym, csinyenyem i zapuschénym
nógh dobrih délov. Kod sze je pak ovo szta-
lo otaino, ali ocsito. znano, ali neznano szu-
prot deszeteroi zapovidi, va szedmi glavni
grihi, ali z-péterim chutenyem téla mojéga
proti Bógu, proti blisnyemu mojému, i proti
szpaszenyu moje sziròmaske dufficze. Za-
ve, i za sze ucsinyene grihe moje sal mi je
od szercza; zato tébe vekovecsnóga, i mi-
losztivnoga Bóga ponizno prószim: da mi
tvoju miloszt darujes, moi fitak tako dugo
zderfis, dokle sze ovdi iz szih grihov mo-
jih pravo szpovim, zverffenu pókóru za
nye

nye ucsinim, i tvoju szvetu miloschu do-
bim, pak po ovom nevolynom sitku ve-
kovecsno veszélye, i szpaszenye zobder-
fim. Zato sze bijem po mojem griffnom
szerczi, i z-ocsitnim griffnikom zdi-
hujem: Goszpodine Bóse! budi milosztivan me-
ni nevolynomu griffniku. Amen.

Blaseni szu, ki poszlusaju rics
Bosju, i onu obdersavaju. *Luca. 2. c.*

Otczi, Matere! blaseni che te bit,
kad vi Bosju rics marlivo posz-
lusali budete, ovu, naimre pred ubé-
dom, krez preszténye Sz. Evangélya
nedilnoga, ali Szvetacsnoga vasu Di-
czu obdersavat, Szvami fzkupa na-
govarali, i ucsili budete;

Pridavak, kratki molitvicz sza-
komu hisnomu Goszpodaru va ne-
volya posztavnomu, potribni.

P e r v a.

O Bóg szemoguchi! raszfiti méne,
i udili meni miloschu, da ja,
sza va Sz. Evangély posztavna Duffi
mojai na uriedbu sitka, i szrichnu ve-
kovecsnózt odriedim; daj O! mili
Bosje! da ja sza télu szuprotivna,
szriche, i neszriche, i druge nevolye,
polag ricsi tvoje batrenya pune, lyu-
bezlivo iz tvoje ruké primem, ovie

fze za tvoje fzvéte uriedbe fzpóz-
 nam, ter kod dobrotivnózt od tebe
 meni poszlane primem: Ja ponizno
 molim, hvalim, i dicsim tébe, i fza
 tvoja od mene Bosanszka previdje-
 nya: verujem, i uffam fze va tvoju
 fzemoguchnózt, mudrózt, i nezre-
 csenu dobrótu, da ti méne mores,
 znas, i oches fzagdar raszfitit va fzih
 moji naligi; zsal mi je od fzercza, ako
 fzam csa prig Sz. Evangélya, i vére
 moje doszle ucsinil. Oprozti meni O
 Miloszerdni Bóg! ter meni daruj milo-
 schu, da ja tvoje ricsi marlivo obdersa-
 vajuch, tébe ne neg ovde va drâgi pla-
 csa, nego i na drugom fzvitu va nebéz-
 kom Kralyesztvi na veke hvalil, i di-
 csil budem. Amen.

Molitva va fzakoj potribschini.

O Bóg! nassa obramba, i jakósz; u-
 gleisze na milo fztugivanye tvo-
 jega lyuczta, ter nam udili: O! pocse-
 tak fze ga dobra! da mi ono, zâko tébe
 va uffany prószimo fzponiznim fzer-
 czem,

czem, va déli zobderfimo. Po Jefuffu
Kriftuffu Goszpodinu nafsemu. Amen.

Otacz nafs. Zdrava Maria.

Molitva va vrimenu glada.

Mi tébe prószimo O Goszpodine!
uzliffi nafsu poniznu molitvu, ter
odverni milosztivno od nasz fztraho-
chu glada, da lyudi fzpoznaju, da takove
kastige, od tvojega, zarad nafli grihov
fantenya, dohajadu, i zopet krez tvoju
miloszerdnózt preztaju. Po Jefuffu
Kriftuffu Goszpodinu nafsemu. Amen.

Otacz nafs. Zdrava Maria.

Molitva za potribnu hasznovi- tu gódinu.

O Bóg! va kóm mi fivimo, va kóm
fze gibliemo, i va kóm fze nahaja-
mo, udili nam hasznovitu gódinu; da
tako mi iz fzakidaniymi tvoжими dâri
zadovolyno preszkerbyeni; z-vechum
felybum za nebészкими kincfi fetovali,

visu, kad fze fztréle fztrahovite na zemlyu fzipuschaju, kad fze zemlya pred tvojim obrazom fztriesza; onda ja ochu prez fztraha va fzih ovih zaostat, fztalan, ter miszléx : da fzi ti fizam Bóg moj! va koga rukah je posztavan fitak, i fzmert moja; ar O Bóg moj! fza fzu dobra, kagod fzi ucfinil, fza fzu fztvorena na fzvojkonacz; fza fzu od tebe posztavna va naturi fzvojoj, ni nit fitka, nit fzmerti prez tebe. Ako je volya tvoja, dab fze va ovom triszkanyu i fitka zbavit; ko vindar fze nechu drugoga zbavit, nego nevoly, i teskóch téla mojega; â do che moch, neumréchoj Duffi mojoj csa ucfinit? Odlag tébe. Ar Duffa moja je od tebe na fzam konacz vekovecsnózti fztvorena. O Goszpodine! ja tébe molim z Davidom va triszku, lishkanyu, i burdelu zraka; ar fzu fza tako urédjena, prez volye tvoje fze nit vlaz zglavie moje zgubit nimore: O Bóg moj! ako tucsa, blisnyega mojega polye na nistar fzpravi, ako nyemu fztréla hisu vasgie; nedaj meni onda O Bóg! csa krivoga od blisnyega mo-

mojega miszlit, daje morebit blisny
 moj ovie kaffige zaslufil, nedaj mi kri-
 vo izudit, ar tizsi fza tako uriedil, ova
 fzu odredjena na moje upominanye, ti
 oches, i zapovidal fzi, da blisnyemu, ki
 va neszrichu doide iz nevolye pomor-
 rem, i da litinyu moju, od tebe, meni
 zobdersanu, iz onim dilim, ki je krez
 tucusu naskoden posztal: Ova jedina je
 volya tvoja, ovo naffe na pokornózt u-
 pominanye. Zato O Gofzpodine! mi
 molimo tébe va fzih csudnoviti déli
 tvoji: va triszku, i lizskanyu, ar ti fzi
 Bóg fzemoguchi néba, i zemlye.
 Amen.

Otacz nafs. Zdrava Maria.

Pridaj va velikoj, i nepreztajuchoj Germ-
 ljavini Evangélye Sz. Jivana: najkripnjie
 va ovi pogibéli: kod ches je nait na szam
 Bosich pri trétoj Maffi.

Molitva kripna k-Sz. Florianu.

Szemoguchi Bosje! ki fzi Sz. Floriana
 mucsenika tvojega z-ognyem tvoje
 lyubavi vasgal, nyega szlavum, i Di-
 kum

kum nebeszkum korunil, i za branite-
 lya zuprot pogoru ognya odibral; csini
 O Bosje! i nassa szercza proti tebi va
 lyubavi goriti, i krez prosnyu Sz. Flo-
 riana, od najskodnjiega ognya, i pogora
 milofztivno obcluvane biti; krez Je-
 fussa Kristussa Goszpodina nasslega.
 Amen.

O! Prezmosni Vitez, i mucsenik za
 Véru Jefussa Kristussa Sz. Florian! ki
 fzi fze zarad jedine Vére va nébo pel-
 jajuche tako szercseno vojeval, i sztal-
 no od Bóga proszil: da tebi dopushti
 zadobit korunu muke krez sztrahoviti
 ogany; krez koga fzi szam felil tvoje
 télo rasztroffit, i na prah posgat: Ali
 tebi fzei O Jaki Vitez Sz. Florian! Ko-
 runa muke ognya na drugu preubernu-
 la; ar ti fzei zapovidal iztrahovit ka-
 men na Vrat ubilzit, ter tako fze utopit
 va dibokom potoki Aniz: â visni Bóg
 je krez Orla tvoje mertvo télo csuval,
 da je ovo va csaszu nógo lét czélo za-
 osztalo; i tebi O Sz. Florian szeje ne-
 bészke vodé, toje bosje milosztu kri-
 pószt udilila, iz kum, ti O prezmosni
Sz.

Sz. Florian fztrafsne ognye ugassujes, i
 fzakidanya csûda cfinis na ovoj zemly:
 Zato O Sz. Florian! iz tvojum pomo-
 chum fze knam oberni, ugaszi fztraha-
 vite ognye, ter nam budi na pomoch va
 ovoj tugi, i ognya nevolji, ar fzi pri
 Bogu premoguchi zagovoritely nafs.
 Mi tébe proszimo O Sz. Florian! od-
 verni od nasz pogibelna triszkanya, i
 neszrichne tucse skóde; O! moli fze
 za nasz pri Bogu, da ugaszi va nasz ja-
 doviti ogany grihov; da fze mi od ve-
 kovecsnóga ognya paklenfzkoga ob-
 csuvamo. Po Jesuffu Kristuffu Go-
 szpodinu nassemu. Amen.

Otacz nafs. Zdrava Maria.

Molitva k-Sz. Szebasztianu,
 Roku, i Rozalii.

O Dicsni Mucfenik, Jesuffa Kristuffa
 verni naszlednik Sz. Szebasztian!
 O! Bóga bojechi Sz. Roke! O! Bógu
 draga Divicza Sz. Rozalia! mi vasz u-
 pominamo iz onie Díké, ku je vam vis-
 ni Bóg zkazal onda, kad je vasz za Pa-
 tró-

tróne va pogibelnoj kugi posztavil: ter onim, ki vasz zazivaju ubechal; da nye va jimenu vassem óche branit sztrafsné kugé, i nagli drugi betegov: zato jischemo nasse zaviche, i obrambu pri vasz, i vam sze preporucsamo z-Dufsum, i Télom, vasz proszechi: krez vassa dobra pri Brógu déla, ka szte zarad Bóga va lyubavi Jesuffa na ovóm szvitu csinili; da nasz, i sze vam pobosne, od kugé téla, â nâimre Dufsé obcsuvate, ter po ovom kratkóm fitku, krez vasse pri Bógu proffnye, nam kralyesztvo nebészko pri Bógu izproszite. Amen.

Otacz nafs. Zdrava Maria.

Sza ova Bóga na Diku. B. D. Marii, i szim Bosjim Szvéczem na szlavu, â nam na zvelicsenye Dullicz neka budu. Amen.

